04 ΜΑΙΟΥ 2025.

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

† Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἐπὶ δὲ Ἰωσὴφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.

† Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἦχος β΄. Ἑωθινὸν δ΄. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

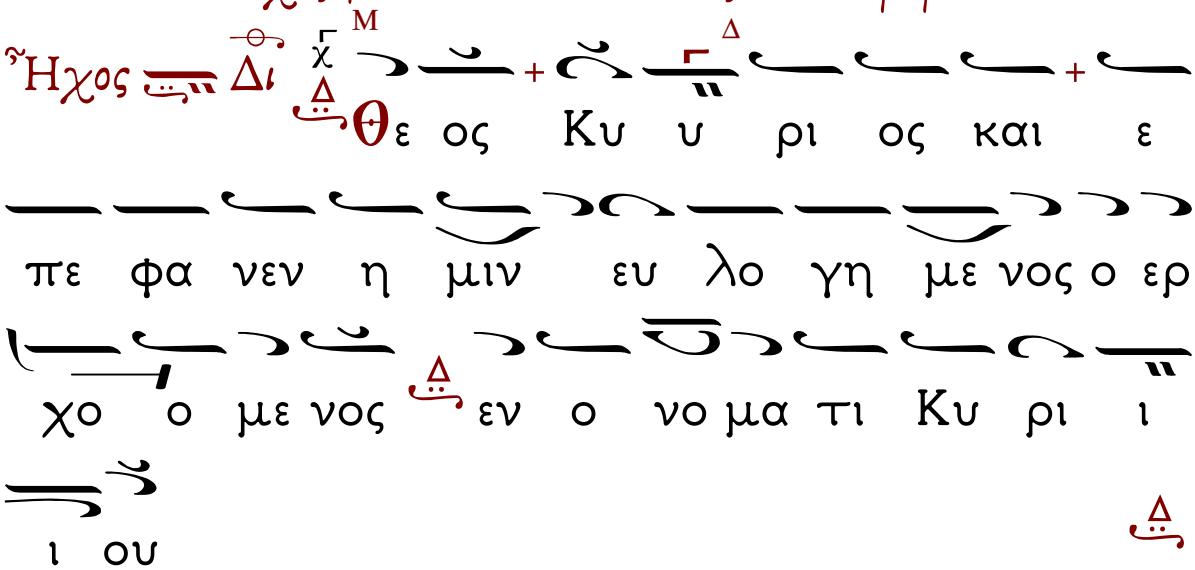

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

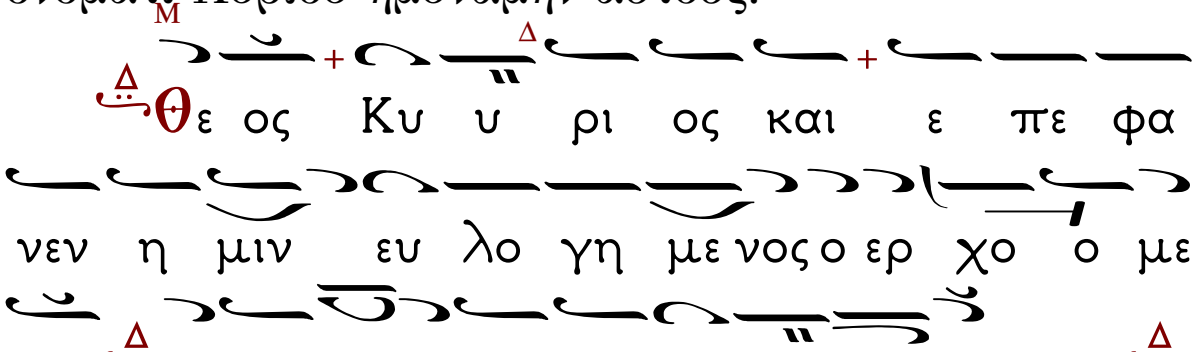

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β΄.

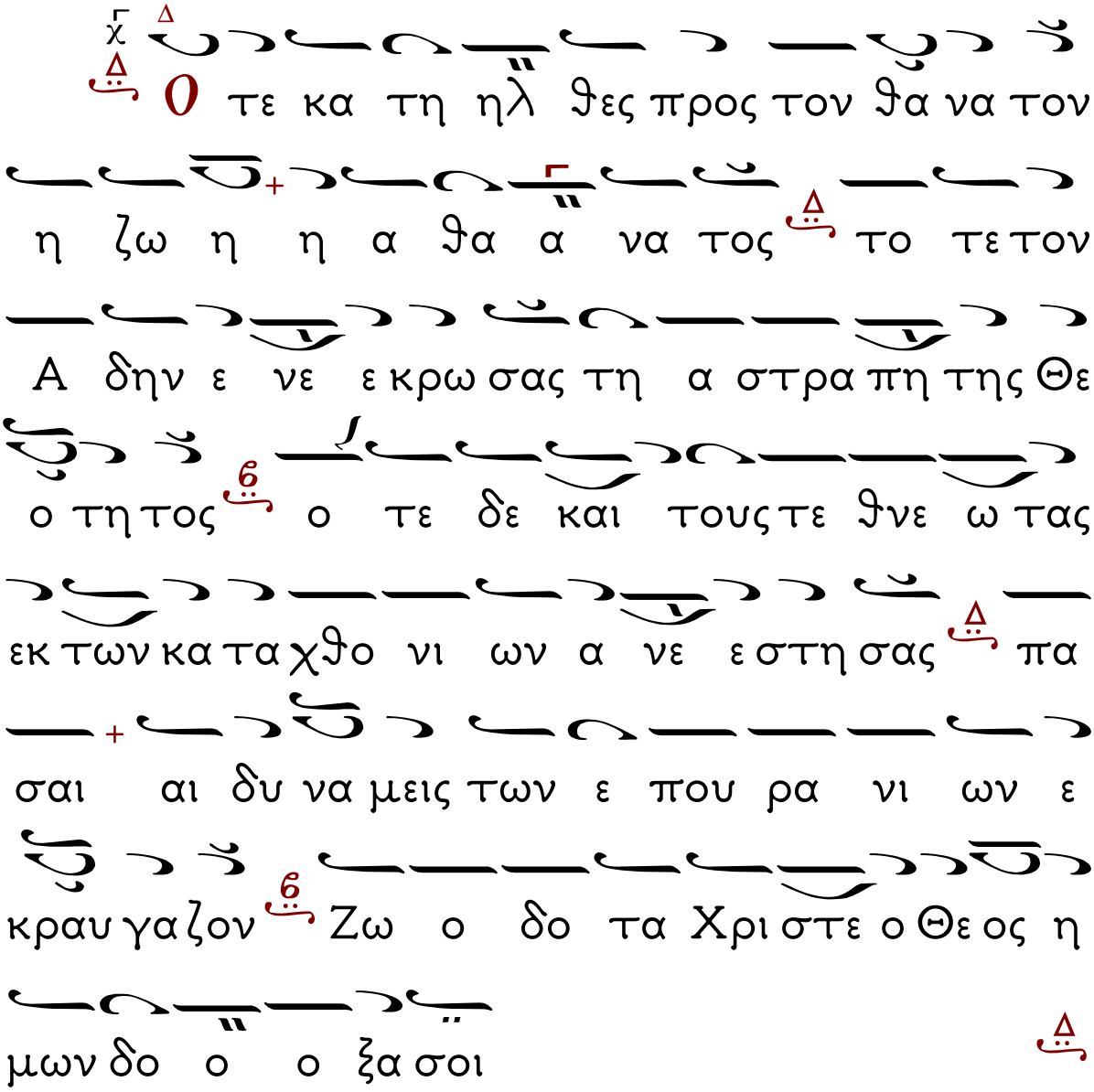

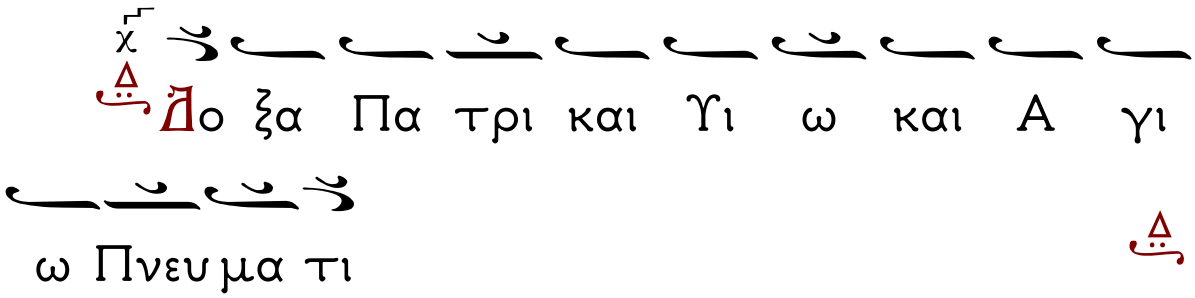
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

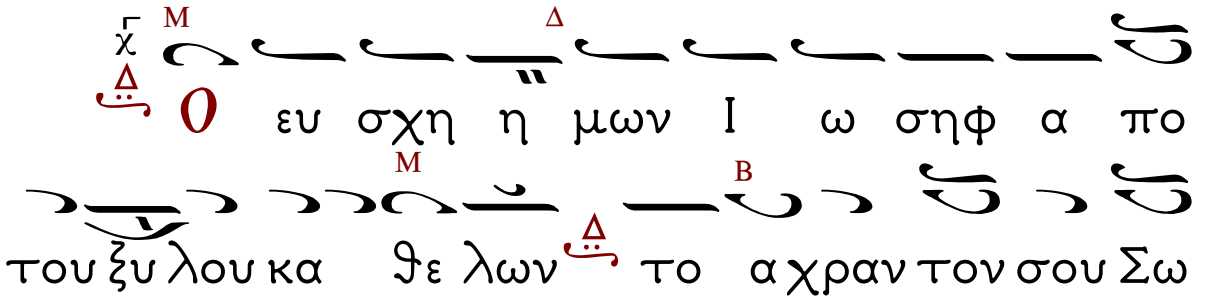
Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
του ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου Σω
ω ω ω μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας
και α ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και νω
κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α
νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο
σμω το με γα ε ε ε λε ος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Ταις Μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα
ρα το μνη μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο
ο ο ο α τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει
αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι α φθο ρας,
ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ γα σα τε
α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω
κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ος

Καθίσματα.
Μετὰ τὴν Α΄ Σπιχολογίαν.

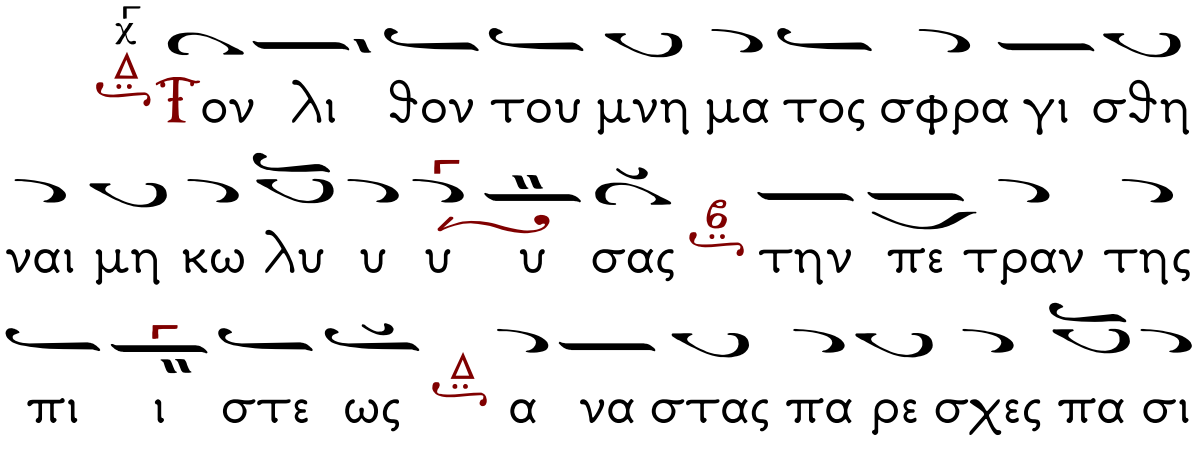

Δόξα...

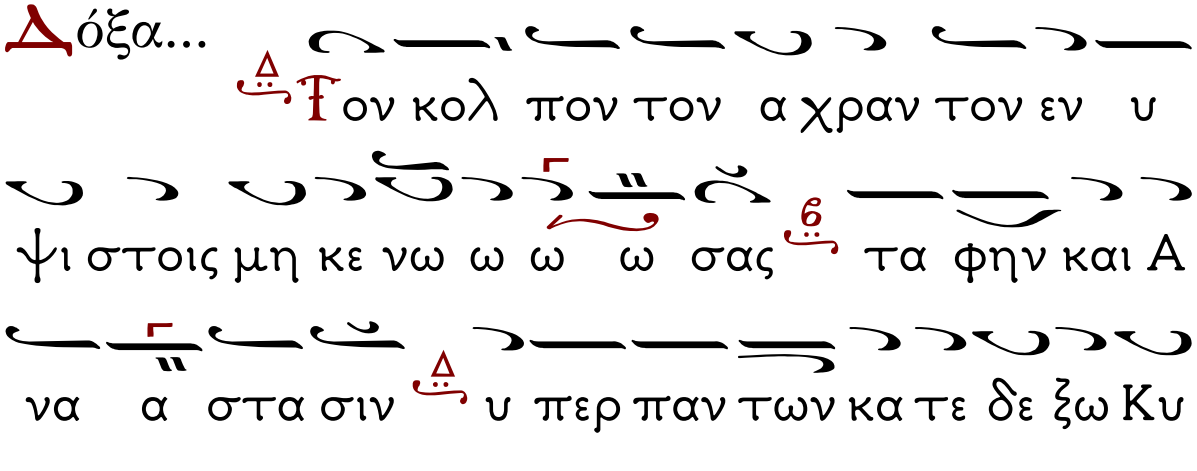

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

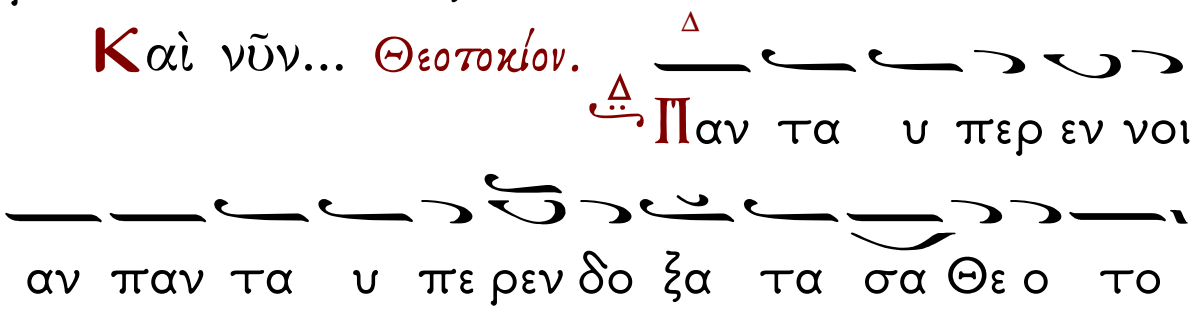

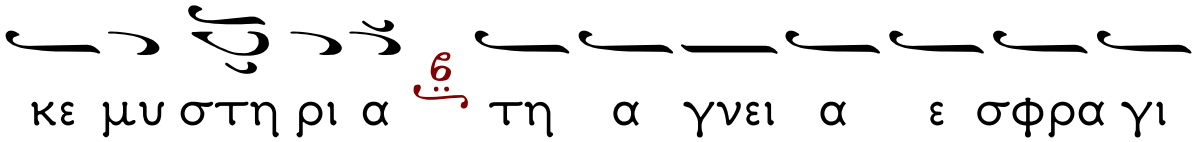

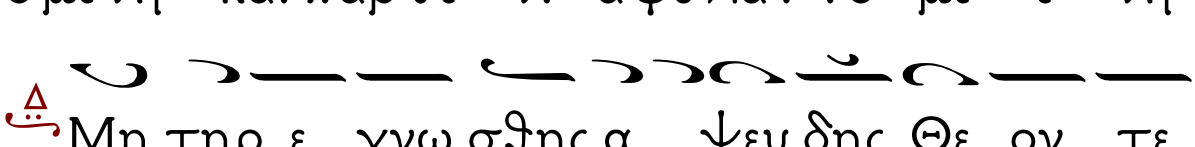

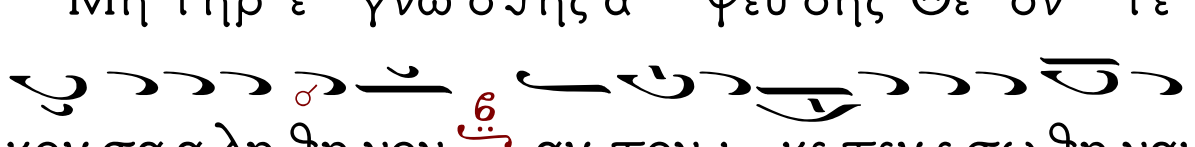

Μετὰ τὴν Β΄ Σπχολογίαν.

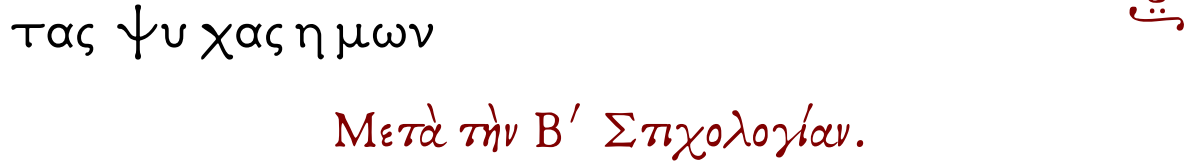

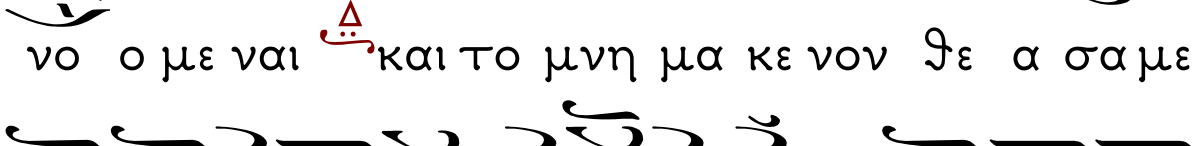

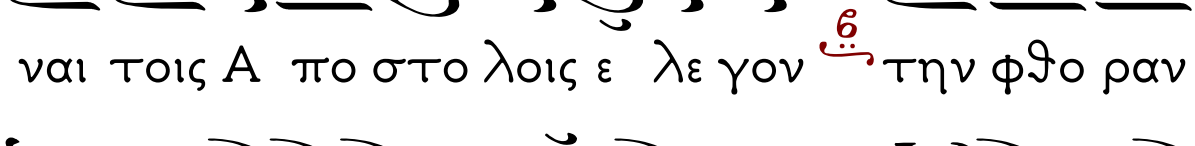

ι ι α ο τι α νε στη Χρι στος ο Θε

ος δω ρου με νος η μιν το με γα ε ε ε λε

ος

Δόξα...

Τα μυ υ ρα τη στα φη σου αι γυ

ναι κες κο μι σα σαι λα θραι ως προς το μνη

μα πα ρε γε νον το ορ θρι αι των Ι ου δαι

ων δει λι ω σαι την αυ θα α δει αν και

στρα τι ω των προ ο ρω σαι την α σφα λει αν

αλ λα φυ σις α σθε νης την αν δρει αν ε

νι ι κη σεν ο τι γνω μη συμ πα θης τω

Θε ω ευ η ρε στη σε προ σφο ρως ουν ε

κρα αὐ γα ζον Α να στα Κυ ρι ε βο η θη

σον η μιν και λυ τρω σαι η μας ε νε κεν

του ο νο μα το ο ο ος σου

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Υ περ δε δο ξα σμε

ε νη υ παρ χεις Θε ο το κε Παρ θε νε υ

μνου μεν σε δι α γαρ του Σταυ ρου του Υι

ου ου σου κα τε βλη θη ο Α δης και ο θα

να τος τε θνη κε νε κρω θεν τες α νε ε

στη μεν και ζω ης η ξι ω θη μεν τον πα

ρα δει σον ε λα βο μεν την αρ χαι αν α πο λαυ

σιν δι ο ευ χα ρι στουν τες δο ξο λο

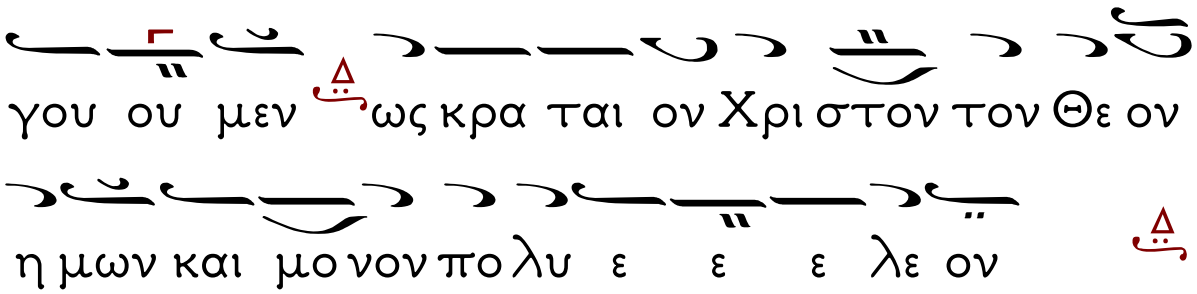
γου ου μεν ως κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον
η μων και μο νον πο λυ ε ε ε λε ον

Εὐλογητάρια.

Ἦχος λ̈ π̈ ϙ Πα

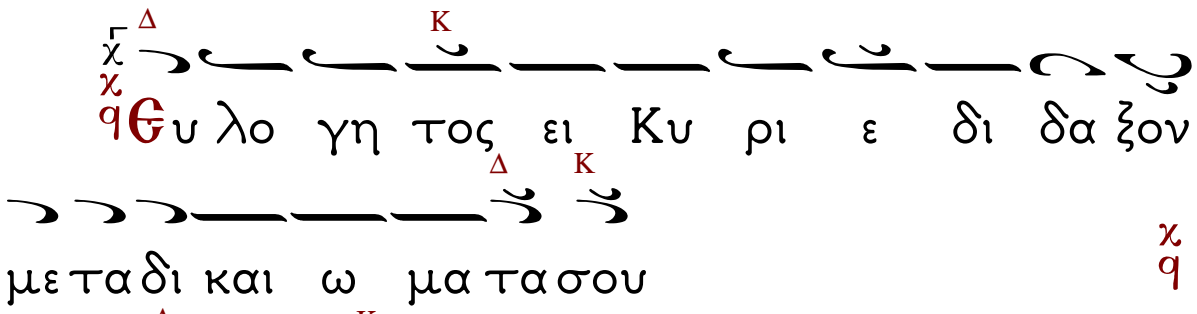

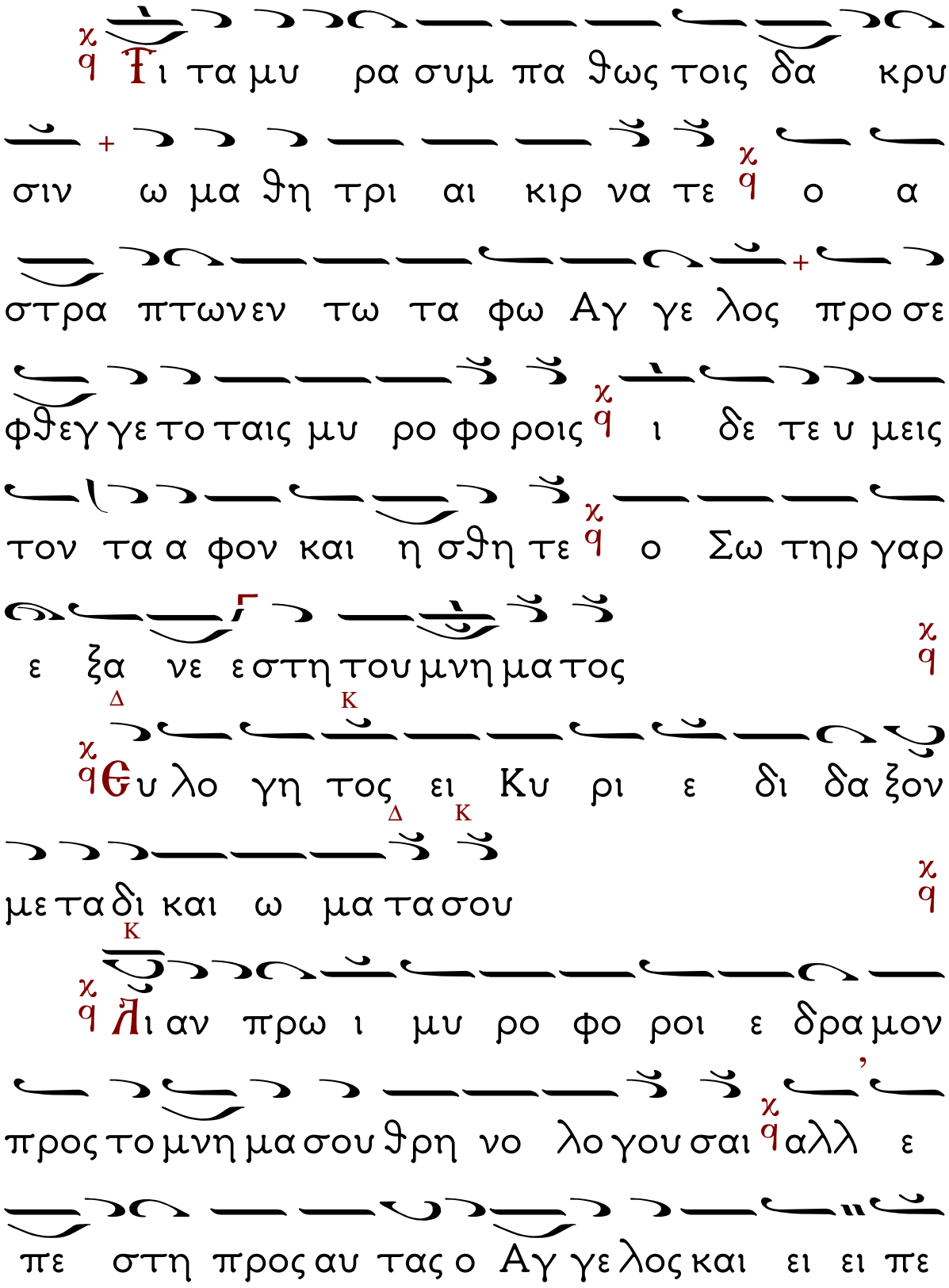
Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ
σιν ω μα θη τρι αι κιρ να τε ο α
στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε
φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις
τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ
ε ξα νε ε στη του μνη μα τος
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου
Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
προς το μνη μα σου θρη νο λο γου σαι αλλ ε
πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

ν΄ ϑρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε χ την

Α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει πα τε χ

Δ Κ χ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον

Δ Κ με τα δι και ω μα τα σου χ

Μ Κ χ Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων

ελ ϑου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ χ ε

νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φϑεγ γο

με ε νου ν΄ τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο

γι ζε σϑε χ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε στη

του μνη μα τος χ

χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

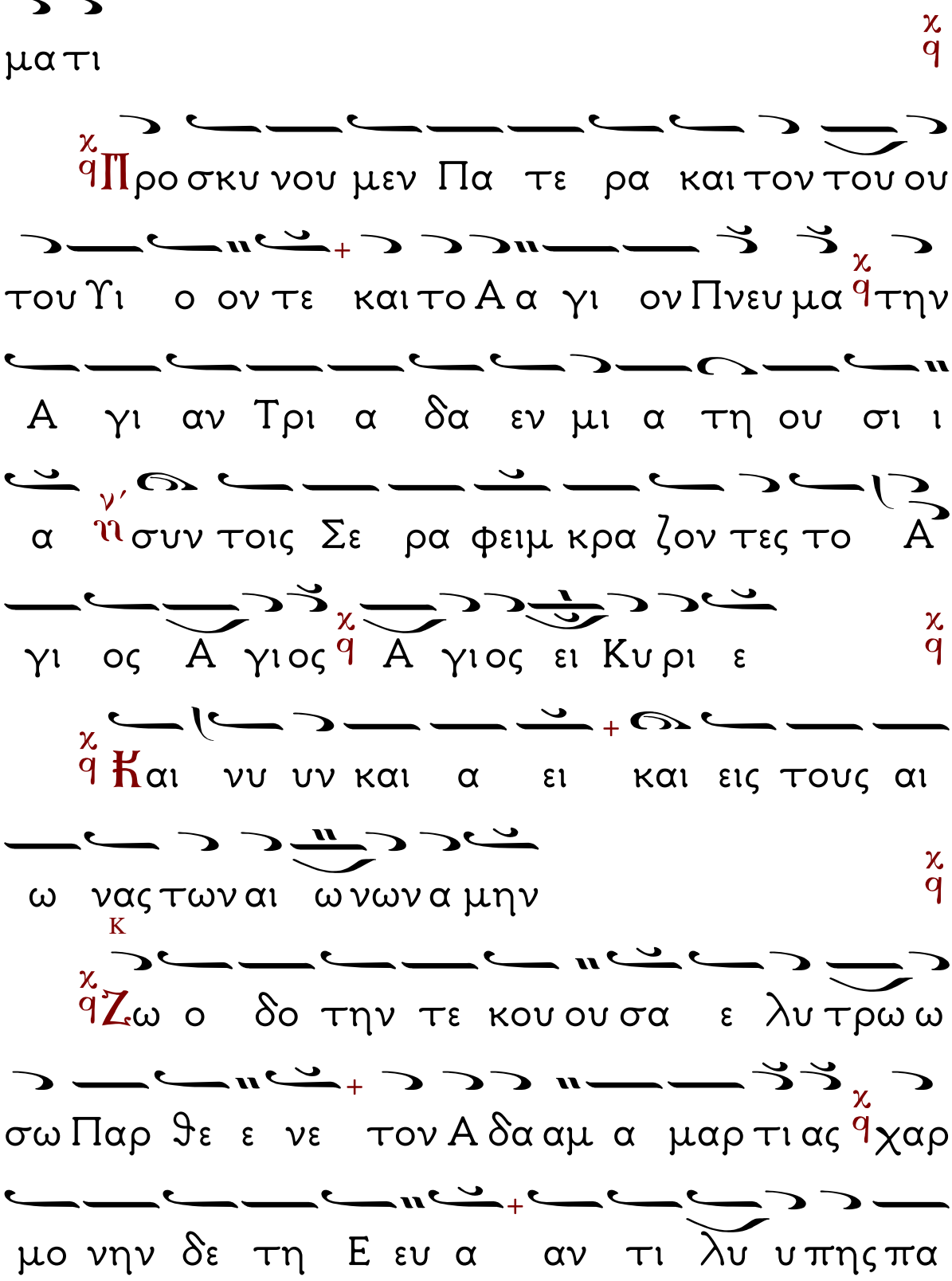
ματι
Προσκυνουμεν Πατερα και τον τουου
του Υιο ον τε και το Αγιον Πνευμα την
Αγιαν Τριαδα εν μια της ουσι ι
α συν τοις Σεραφειμ κραζον τες το Α
γιος Αγιος Αγιος ει Κυριε
Και νυν και αει και εις τους αι
ωνας των αιωνων αμην
Ζω ο δοτην τε κουουσα ελυτρωω
σω Παρθε νε τον Αδαμ αμαρτιας χαρ
μονην δε τη Ευαν τι λυυπης πα

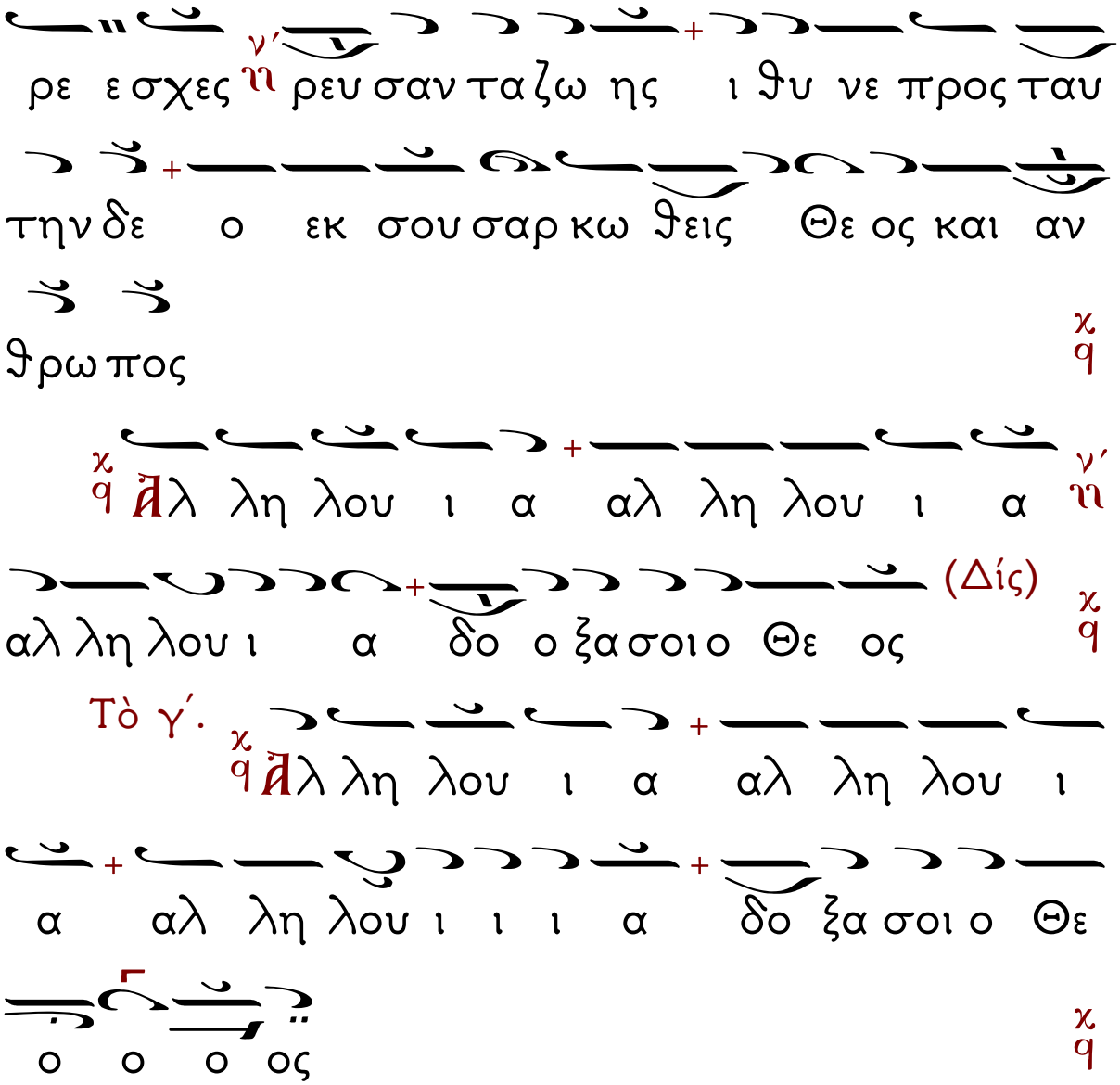
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ
την δε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος και αν
θρω πος
Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι α
αλ λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος
(Δίς)
Τὸ γ΄.
Ἀλ λη λου ι α αλ λη λου ι
α αλ λη λου ι ι ι α δο ξα σοι ο Θε
ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοὴ.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφω καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος δωρούμενος τῷ κόσμω τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Βου χ

χ Β

Θν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε

εμ πω μου της καρ δι ας προς σε Σω τηρ σω σον

με ση ε πι λαμ ψει

Β

Θ λε η σον η μας τους πται ον τα α

σοι πολ λα καθ ε κα στην ω ραν ω Χρι στε

μου και δος προ τε λους τρο που ους του με

τα νο ειν σοι

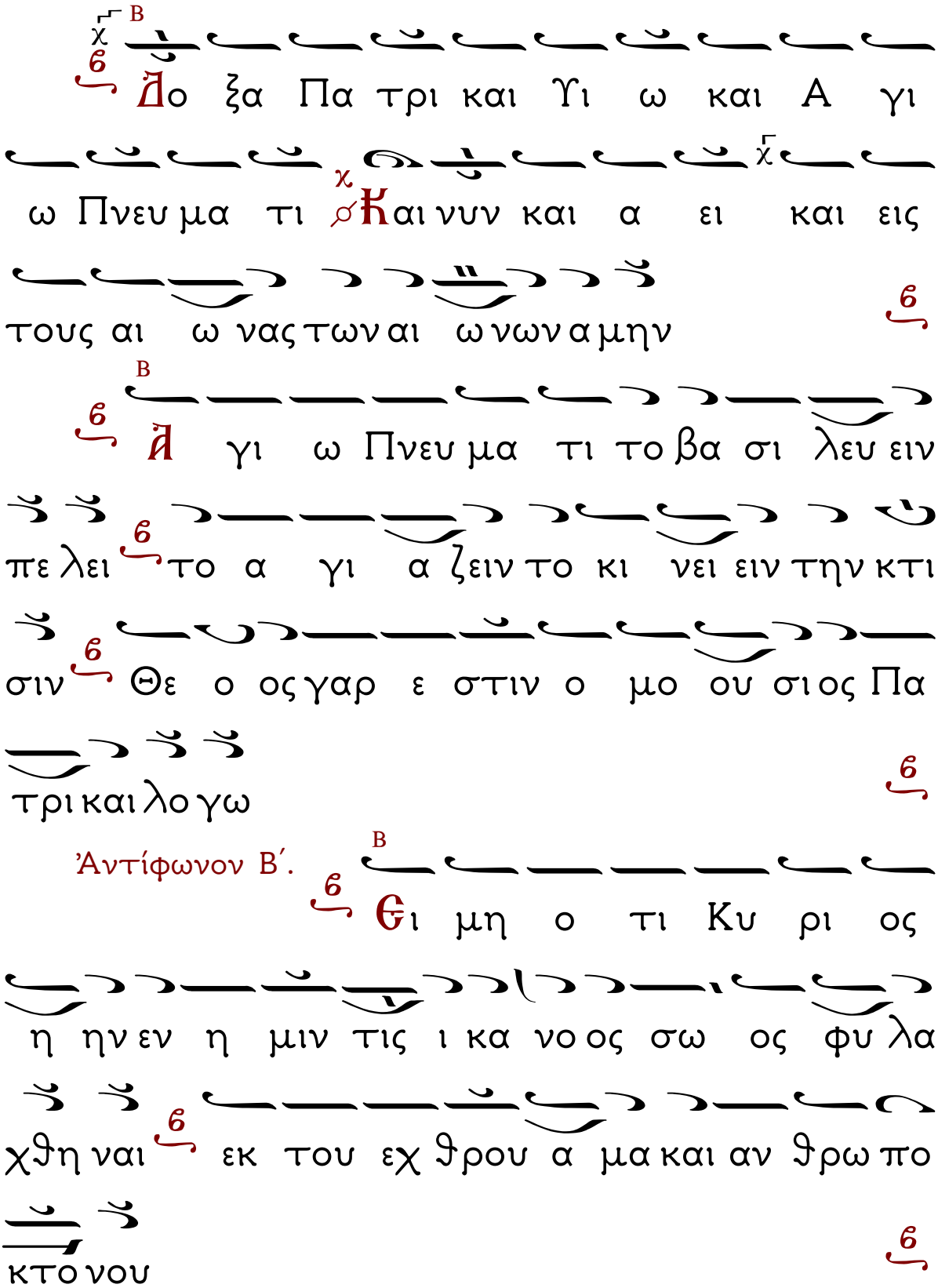
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ειν
πε λει το α γι α ζειν το κι νει ειν την κτι
σιν Θε ο ος γαρ ε στιν ο μο ου σι ος Πα
τρι και λο γω
Ἀντίφωνον Β΄.
Θι μη ο τι Κυ ρι ος
η ην εν η μιν τις ι κα νο ος σω ος φυ λα
χθη ναι εκ του εχ θρου α μα και αν θρω πο
κτο νου

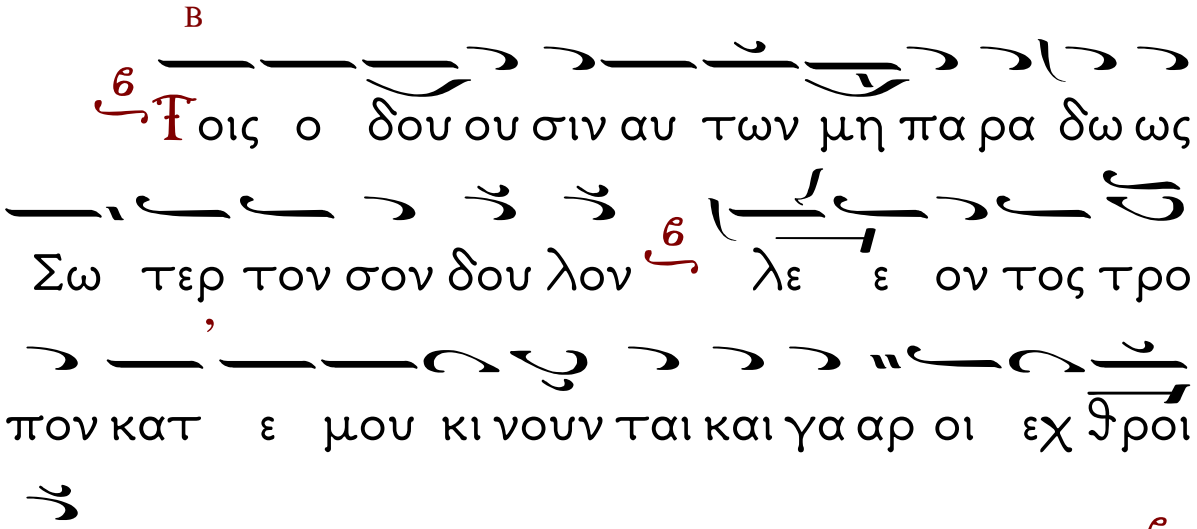
Ποις ο δου ου σιν αυ των μη πα ρα δω ως
Σω τερ τον σον δου λον λε ε ον τος τρο
πον κατ ε μου κι νουν ται και γα αρ οι εχ θροι
μου

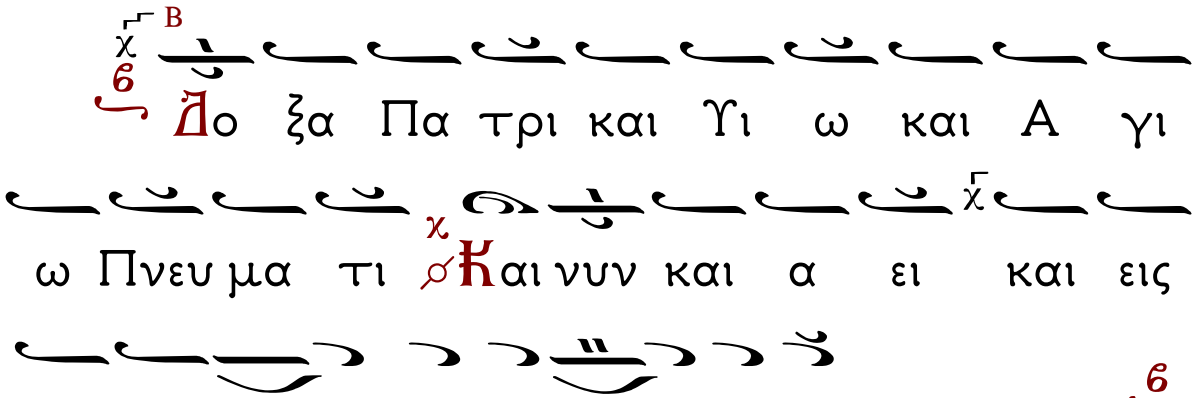
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην

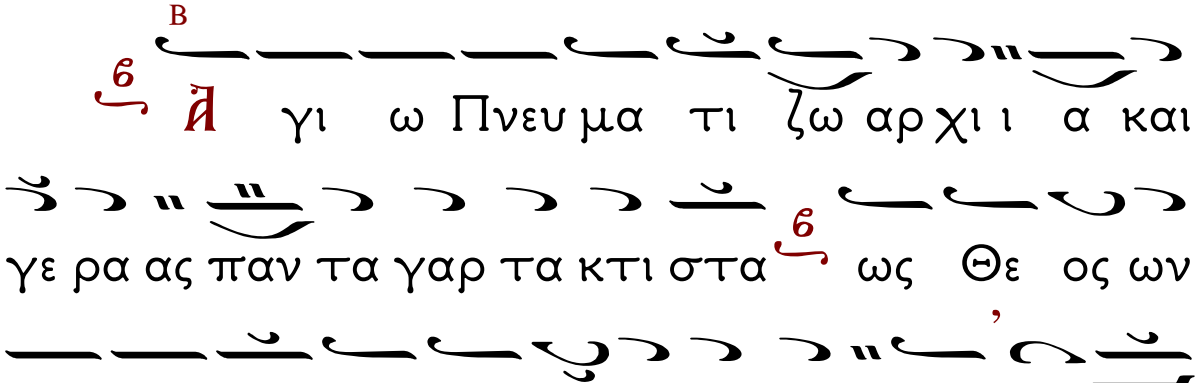
Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και
γε ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων
δυ να μοι συν τη ρει εν Πα τρι ι δι Υι ου
δε

Ἀντίφωνον Γ΄.

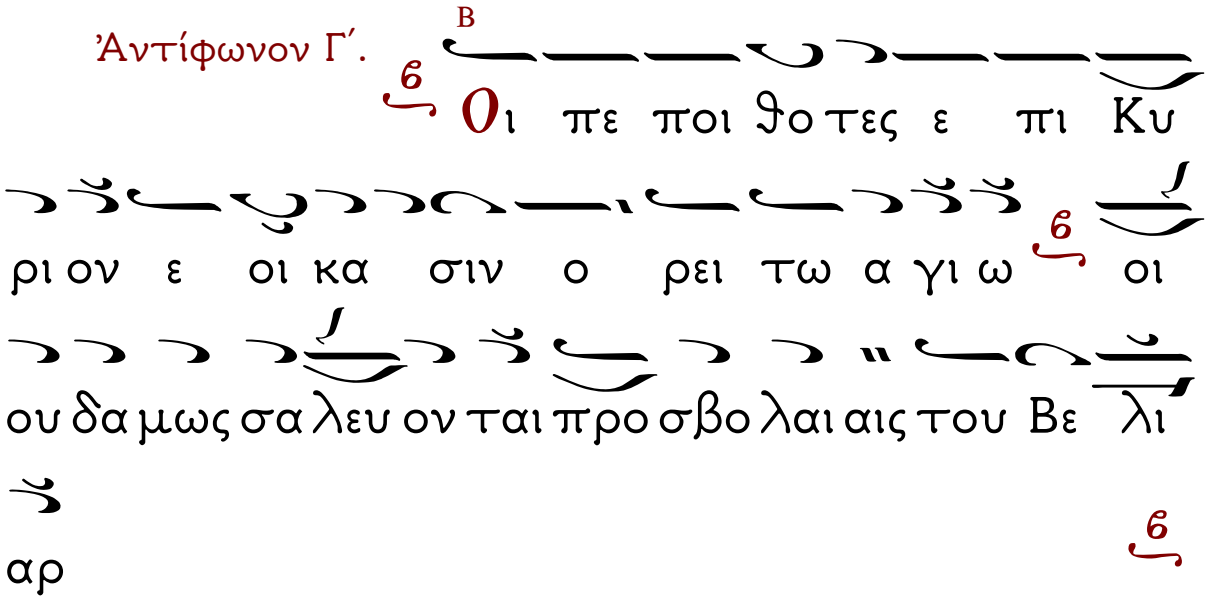
Οι πε ποι θο τες ε πι Κυ
ρι ον ε οι κα σιν ο ρει τω α γι ω οι
ου δα μως σα λευ ον ται προ σβο λαι αις του Βε λι
αρ

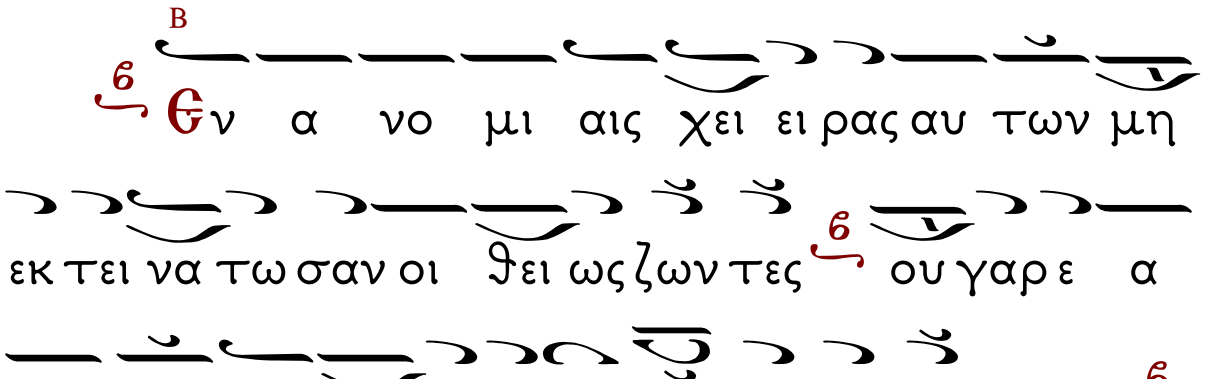
Ἐν α νο μι αις χει ει ρας αυ των μη
εκ τει να τω σαν οι θει ως ζων τες ου γαρ ε α
Χρι στος τη ρα βδω τον κλη ρον αυ του

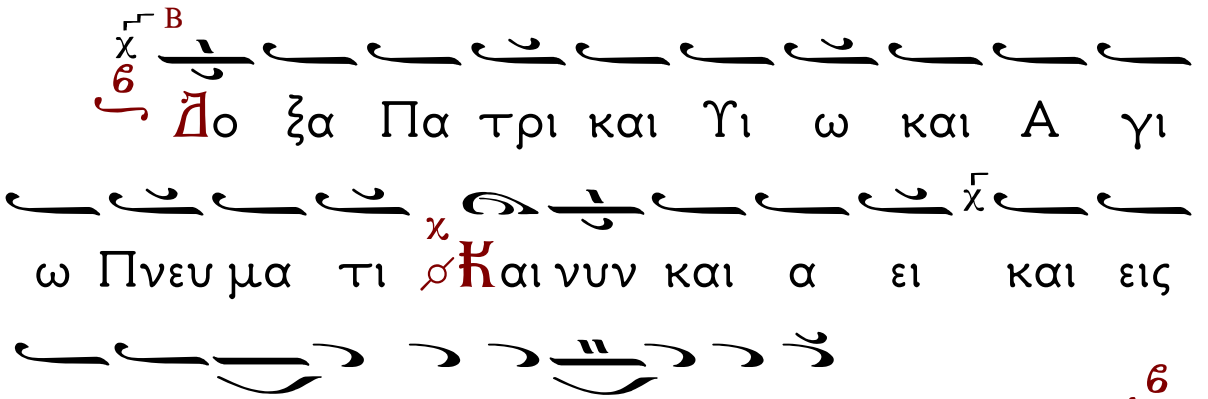
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Ἅ γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει

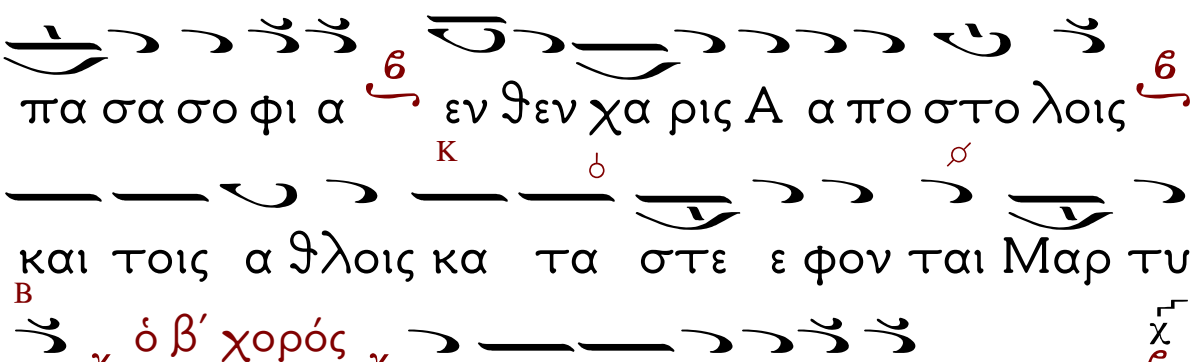

Τὸ Προκείμενον.

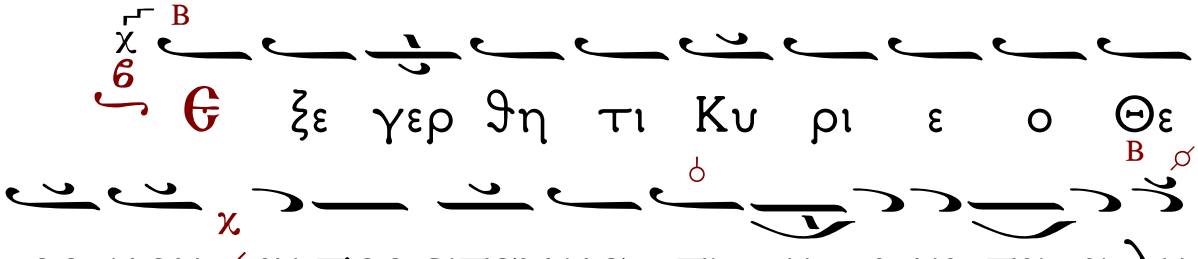

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με.

Τὸ Τρίτον.

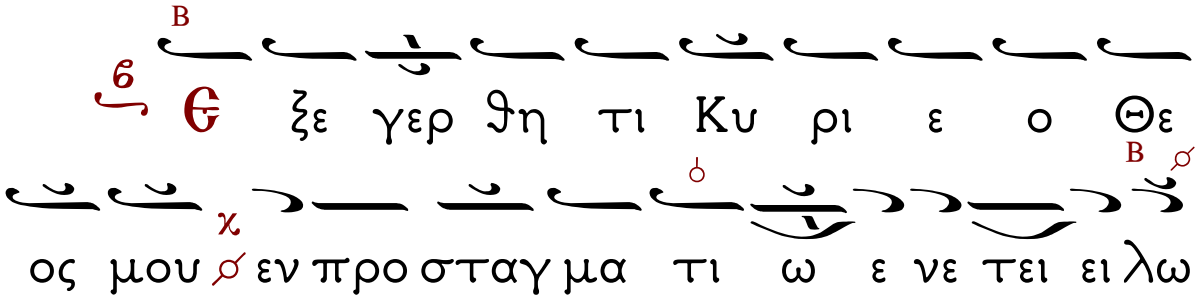

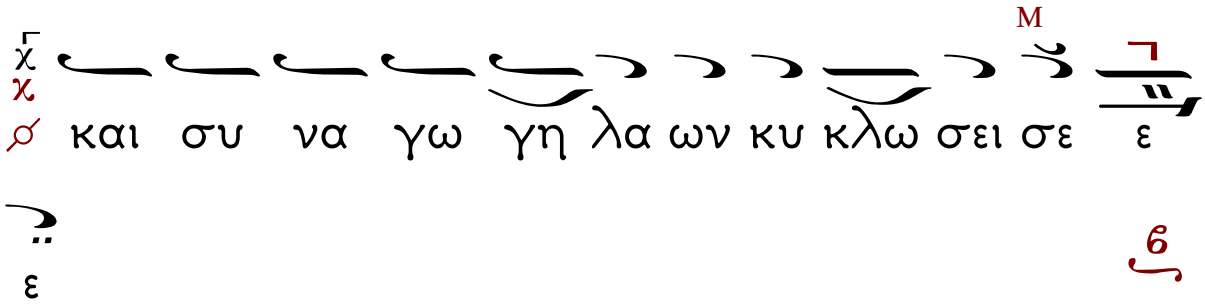
M
ε σε σει κλω κυ ων λα γη γω να συ και
ε

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Ἀ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον. Ἀι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Και τω πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ἦχος Δι

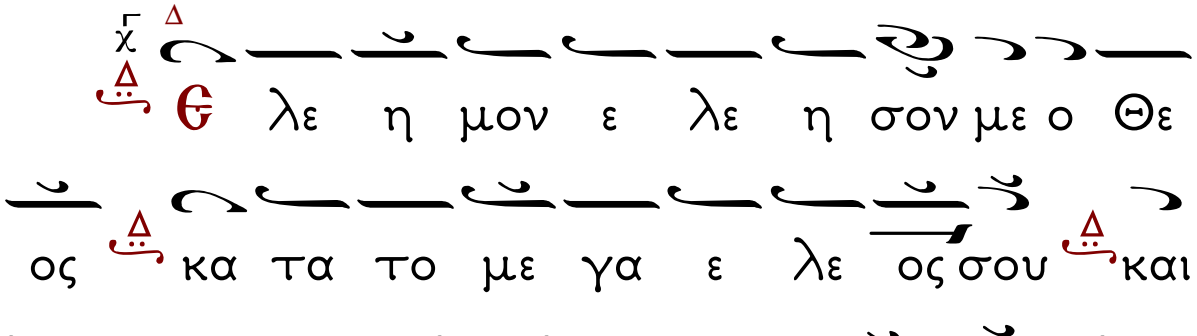

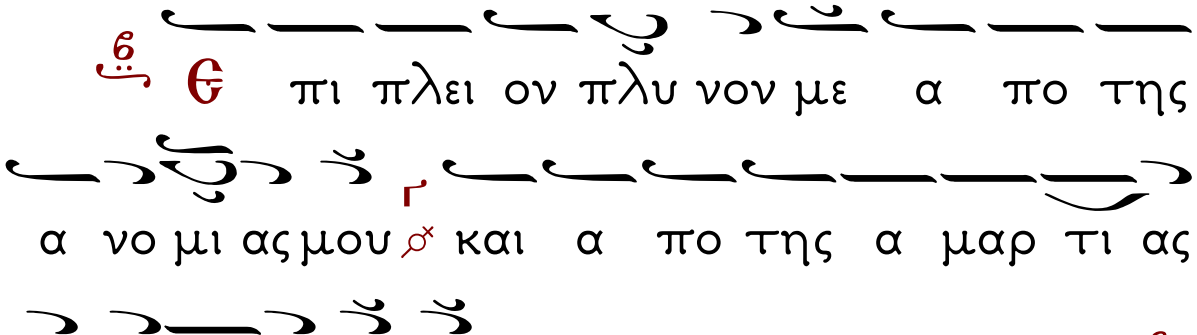

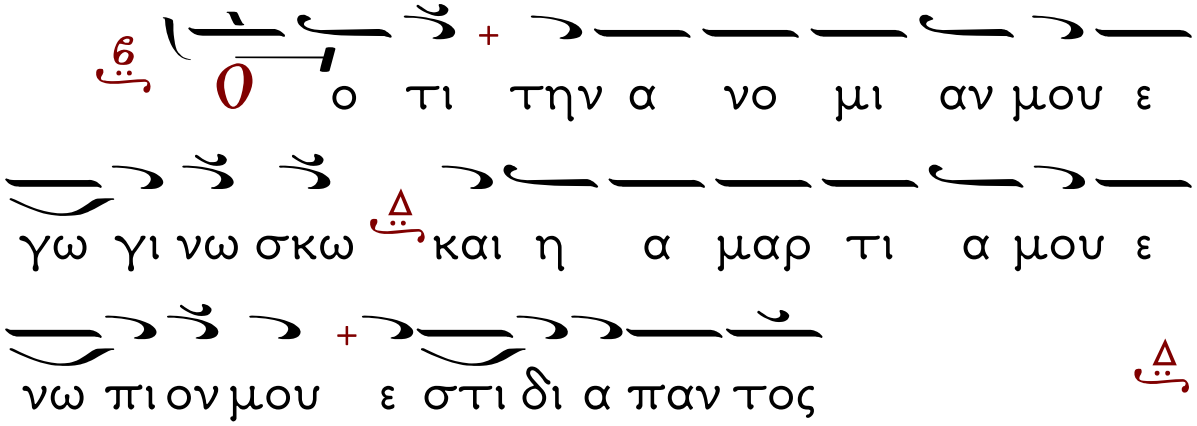

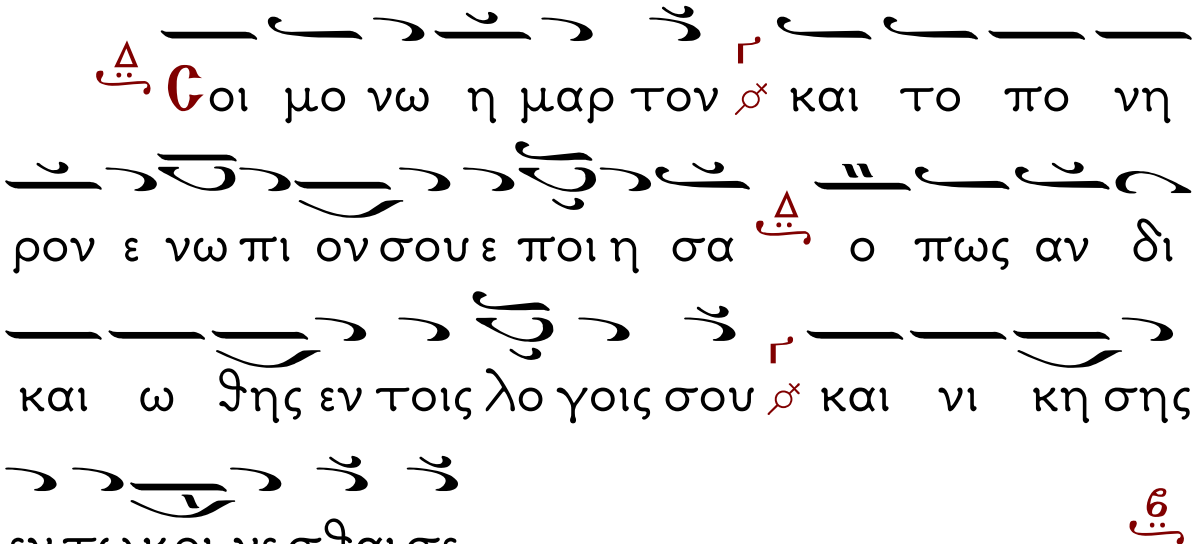
Δ Ϛοι μο νω η μαρ τον κ και το πο νη
ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα Δ ο πως αν δι
και ω ϑης εν τοις λο γοις σου κ και νι κη σης
εν τω κρι νε σϑαι σε
6

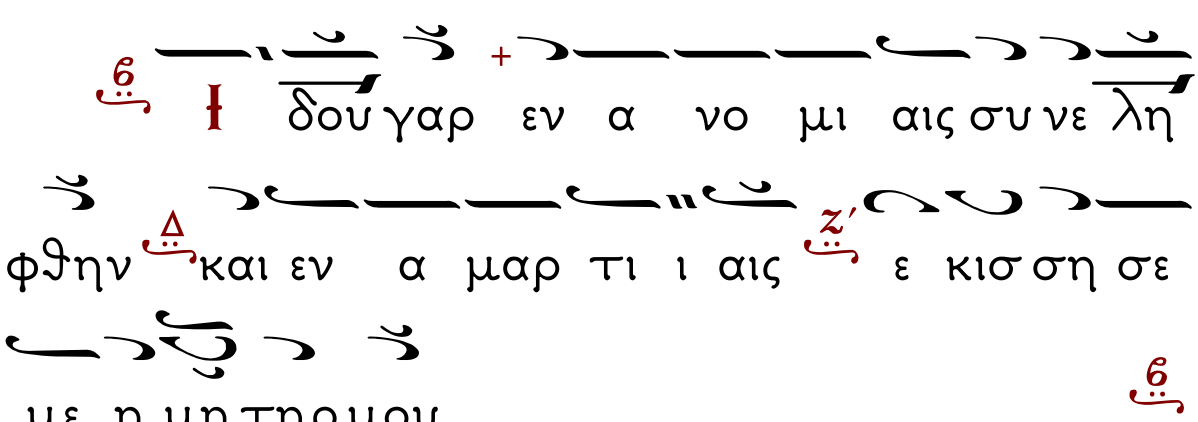
6 Ⲓ δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη
φϑην Δ και εν α μαρ τι ι αις ζ ε κισ ση σε
με η μη τηρ μου
6

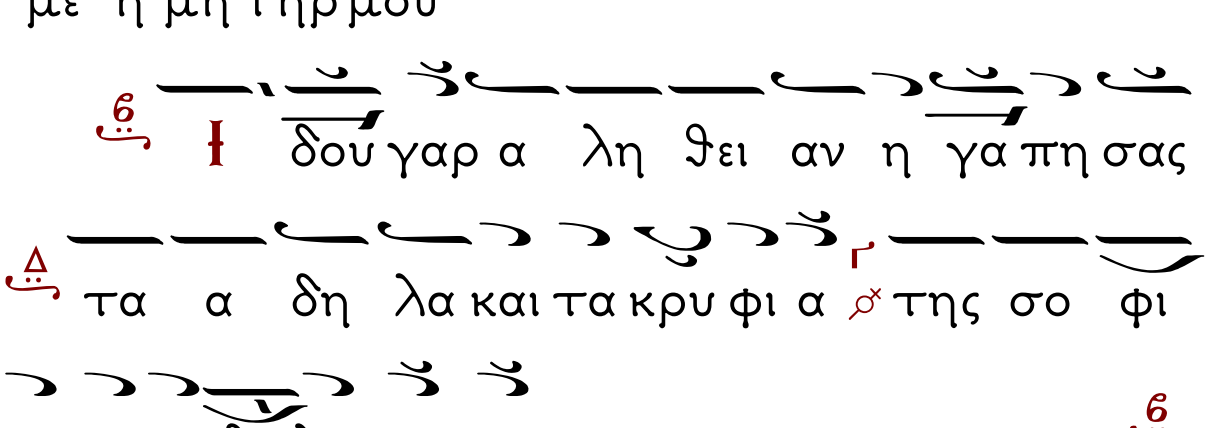
6 Ⲓ δου γαρ α λη ϑει αν η γα πη σας
Δ τα α δη λα και τα κρυ φι α κ της σο φι
ας σου ε δη λω σας μοι
6

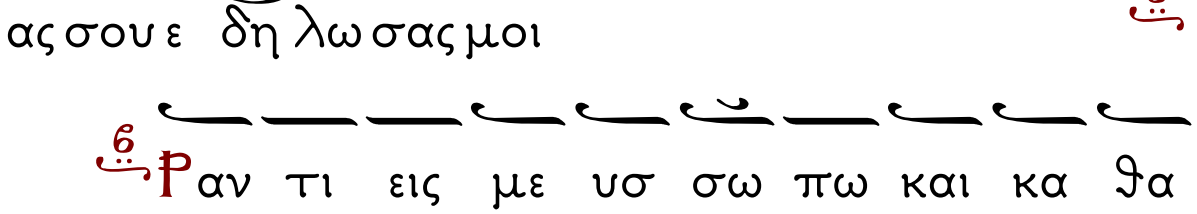
6 Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα ϑα

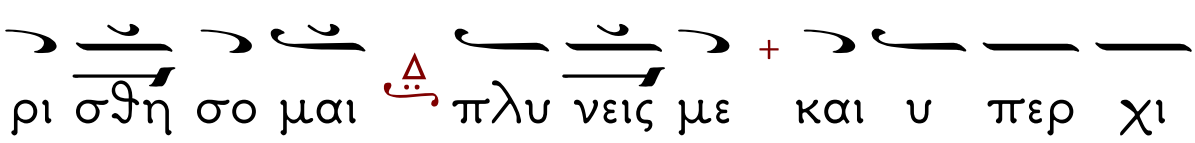
ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ χι

ο ο να λευ καν θη σο μαι

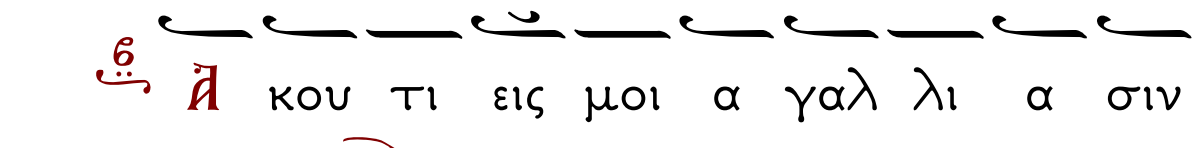
Ἀ κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

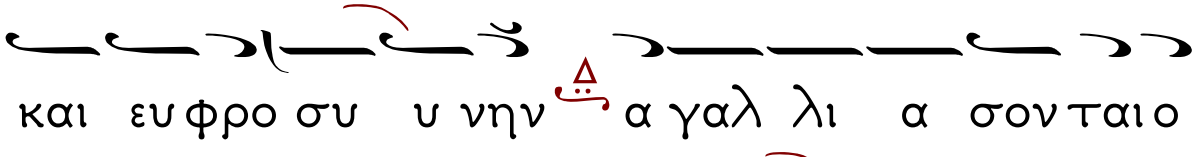
και ευ φρο συ υ νην α γαλ λι α σον ται ο

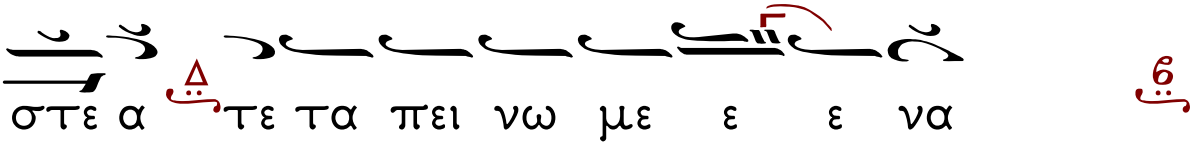
στε α τε τα πει νω με ε ε να

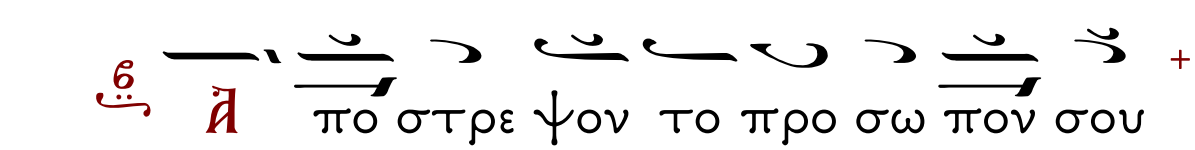
Ἀ πο στρε ψον το προ σω πον σου

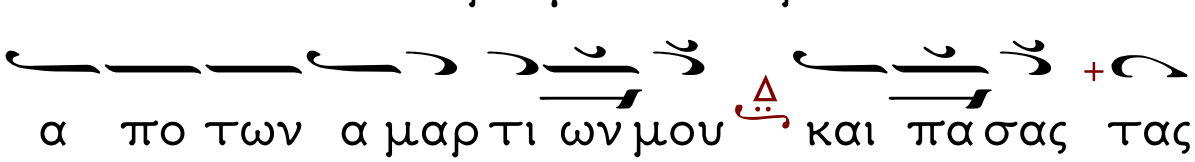
α πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

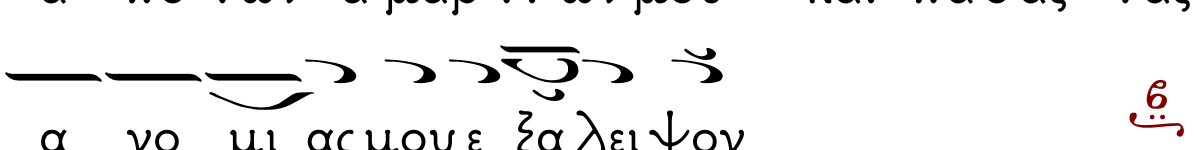
α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

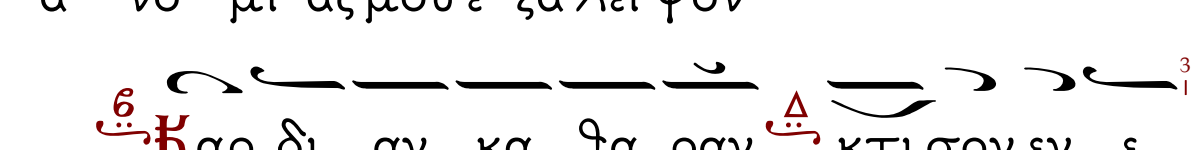
Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε

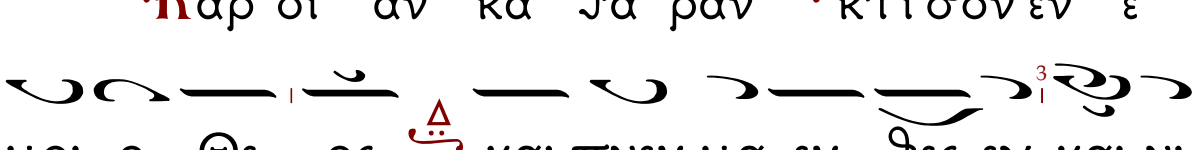
μοι ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι

σον εν τοις εγ κα τοις μου

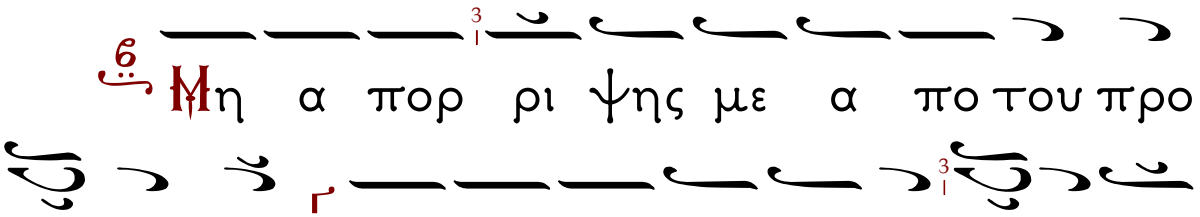
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το Πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λης απ ε μου

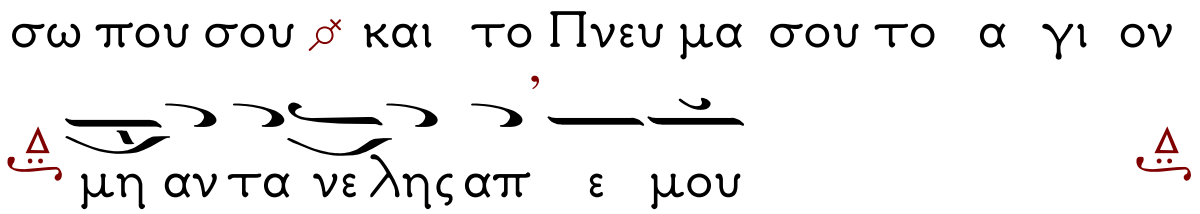
Ἀ πο δος μοι την α γαλ λι α σιν
του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η γε
μο νι κω ω στη ρι ξον με

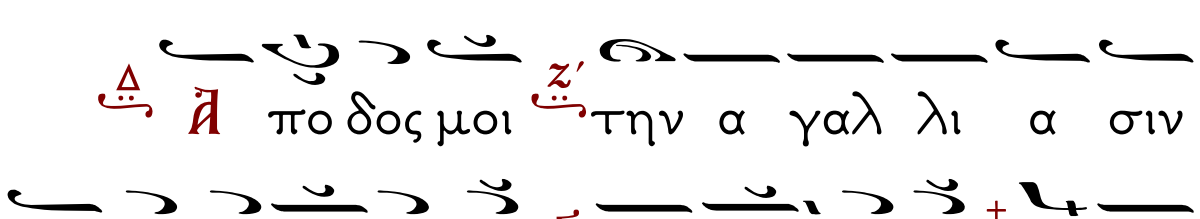
Ἀι δα ξω α νο μους τας ο δους σου
και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου
σι

Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος
ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι

α σε ται η γλωσ σα μου ☌ την δι και ο συ
νην σου

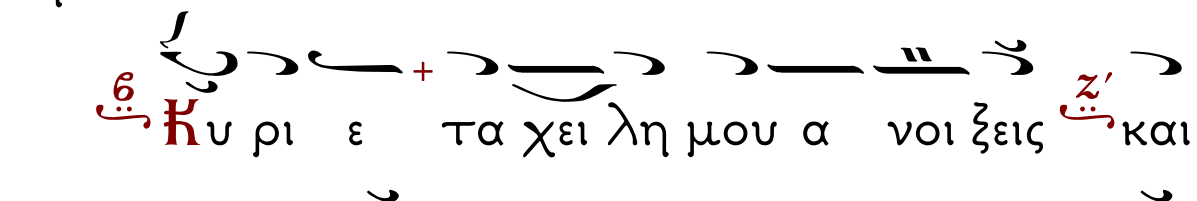
Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και
το στο ο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν
σου

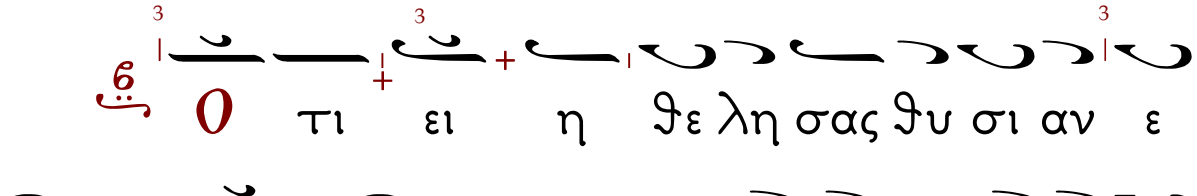
Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε
δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη
σεις

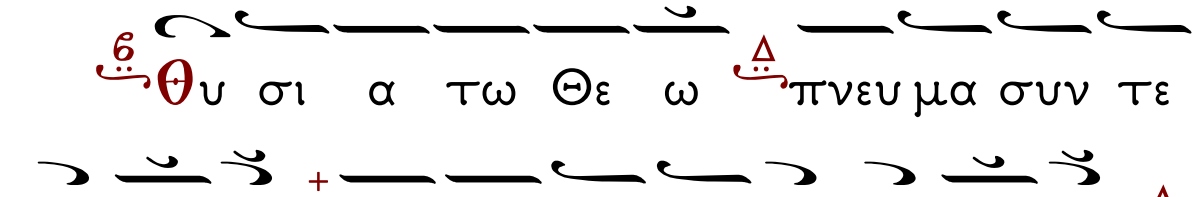
Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε
τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην
και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

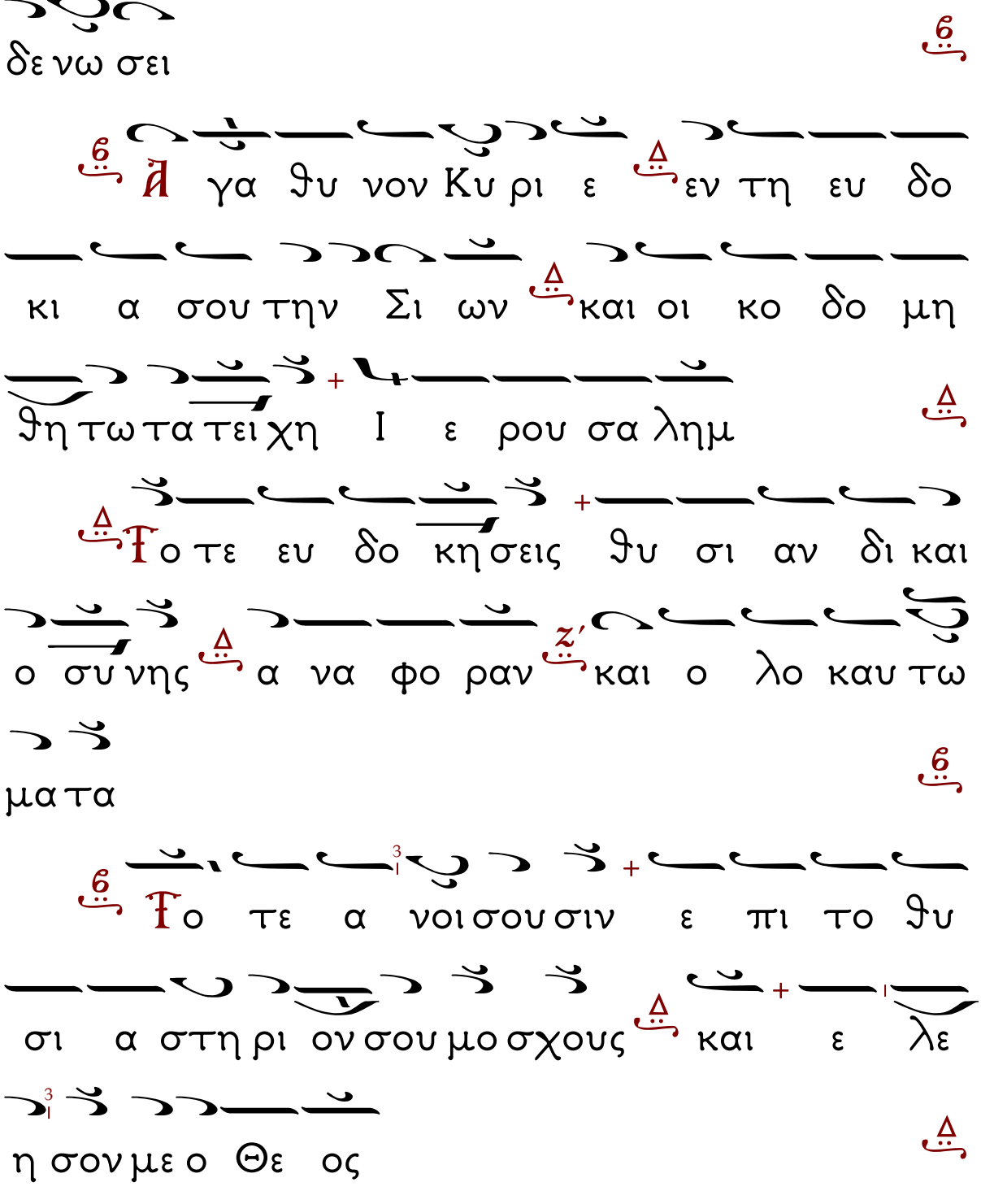
δε νω σει
Ἀ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο
κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη
θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ
Ὅ τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και
ο σύ νης α να φο ραν και ο λο καυ τω
μα τα
Ὅ τε α νοι σου σιν ε πι το θυ
σι α στη ρι ον σου μο σχους και ε λε
η σον με ο Θε ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

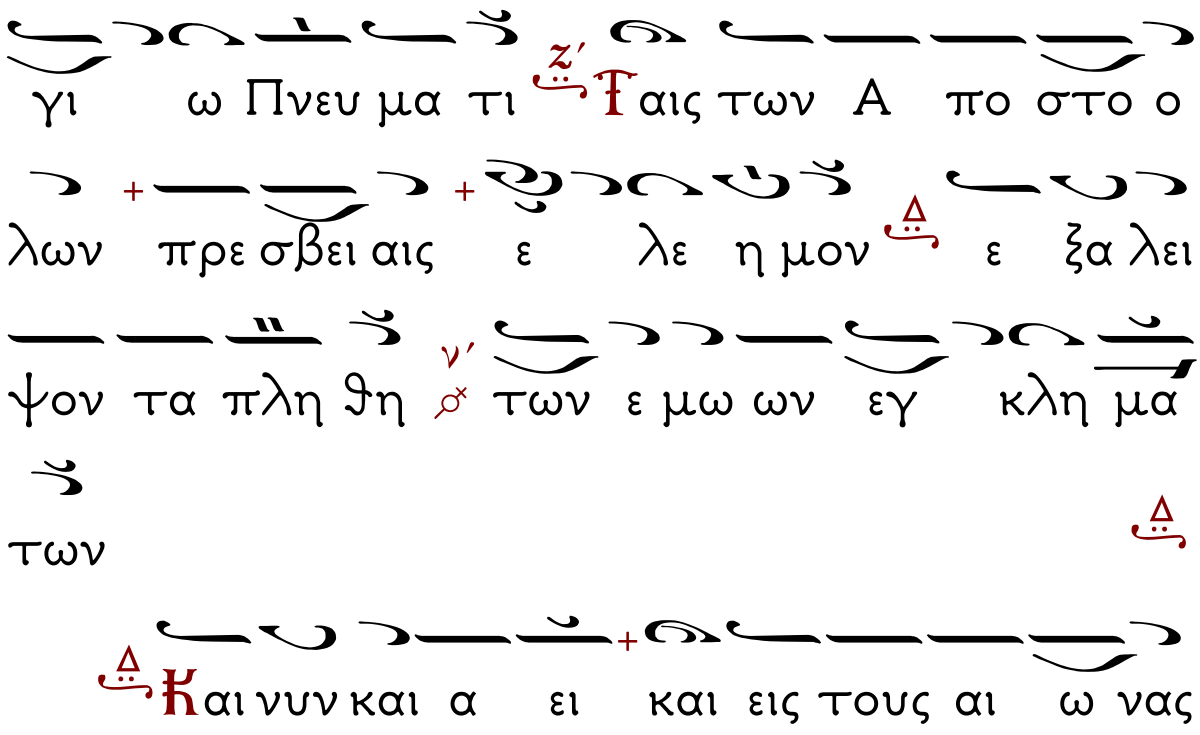
γι ω Πνευ μα τι Ϯαις των Α πο στο ο
λων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει
ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην Ϯαις της Θε ο το ο
κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει
ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των

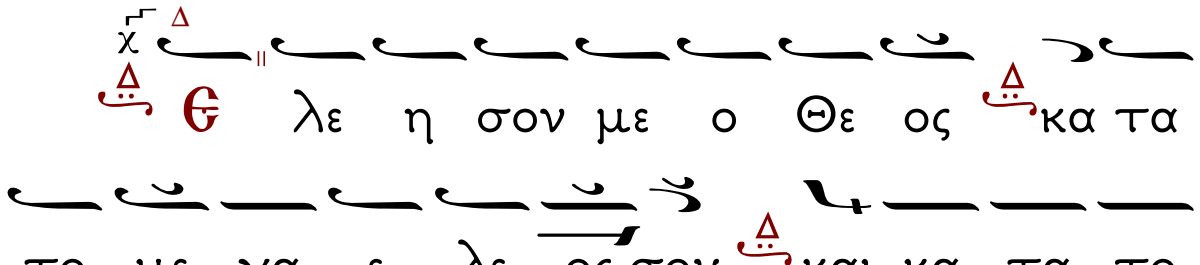
Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το

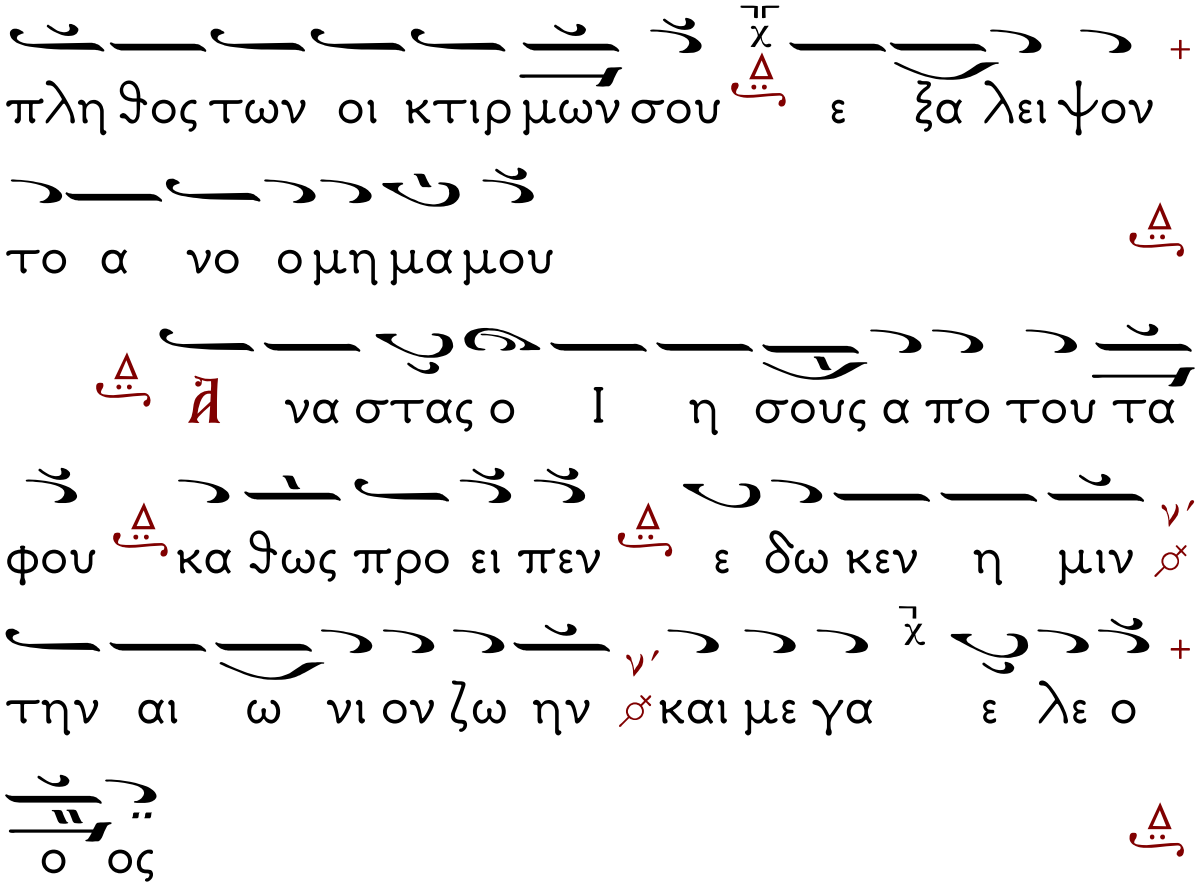
πληθος των οι κτιρμων σου ε ξα λει ψον
το α νο ο μη μα μου
Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα
φου κα θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν
την αι ω νι ον ζω ην και με γα λε ο
ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

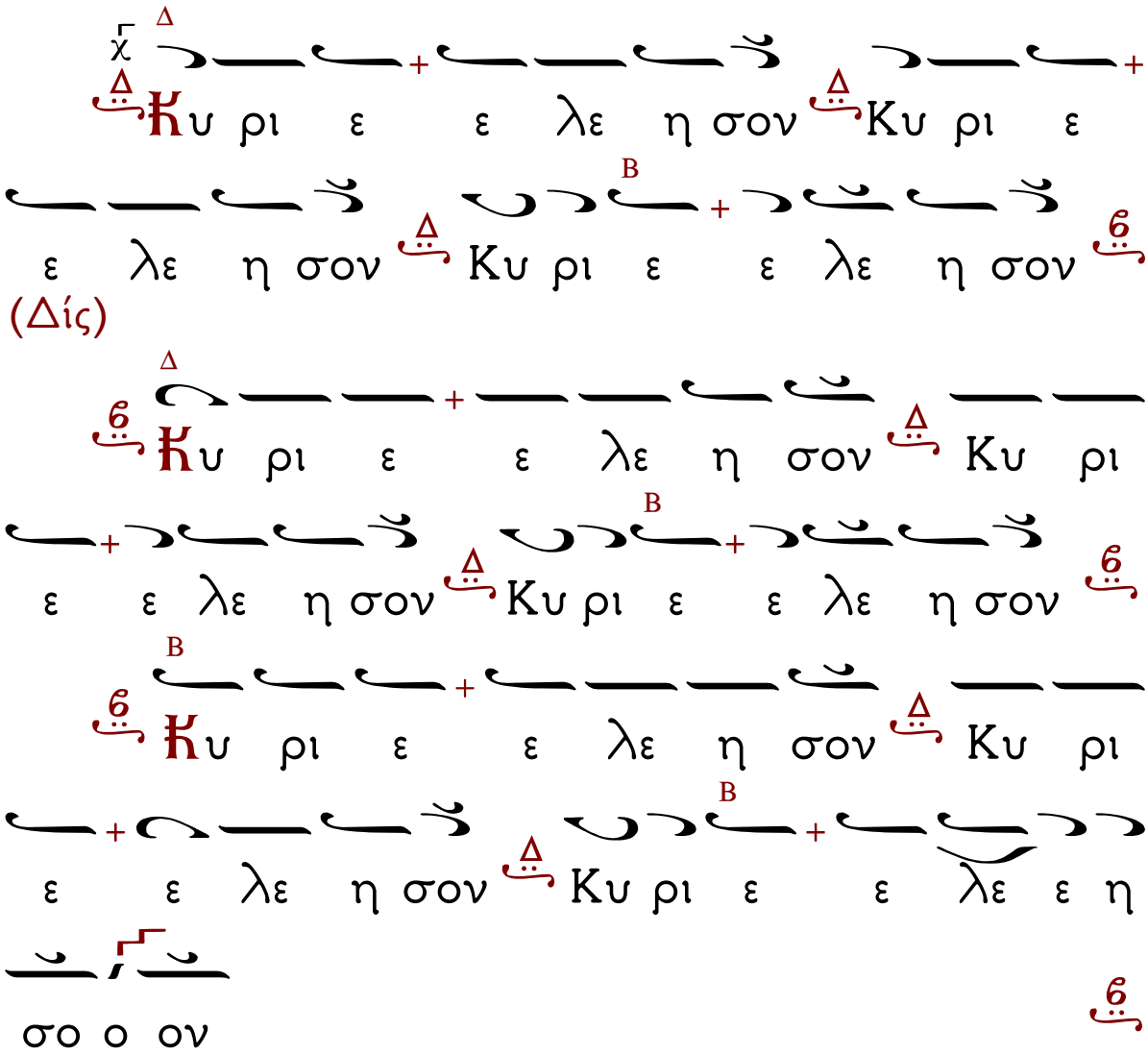

Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ α΄.

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀ να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν θω

μεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ

γαρ θα να του προς ζω ην και εκ γης προς

ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος η μα ας δι ε

βι βα σεν ε πι νι κι ον α α δο ον τας Δίς

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Κα θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο

με θα τω α προ σι τω φω τι της Α

να στα σε ως Χρι στο ον ε ξα στρα πτον

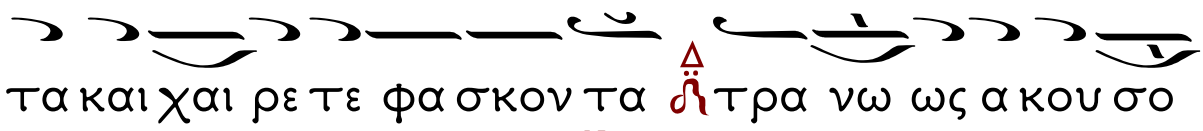

τα και χαι ρε τε φα σκον τα τρα νω ως α κου σο

με θα ε πι νι κι ον α α δο ον τες

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευ φραι νε σθω

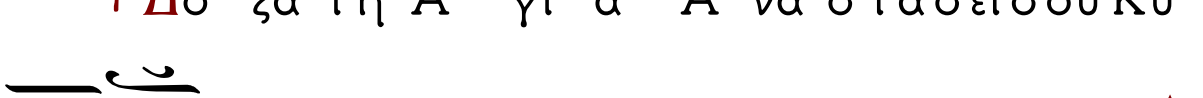

σαν γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ

τα ζε τω δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και

α ο ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερ ται ευ

φρο συ νη αι ω ω νι ι ος

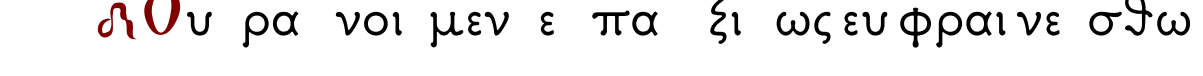

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

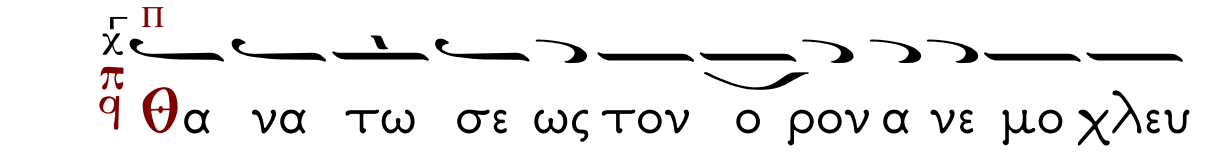
Θα να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ

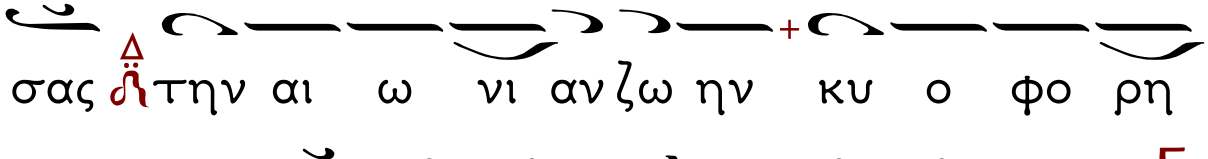
σας την αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη

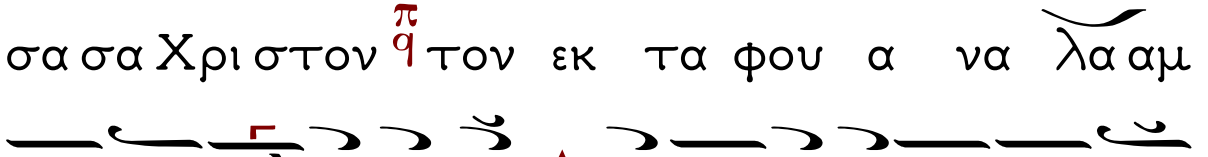
σα σα Χρι στον τον εκ τα φου α να λα αμ

ψαν τα α ση με ρον Παρ θε νε πα να μω με

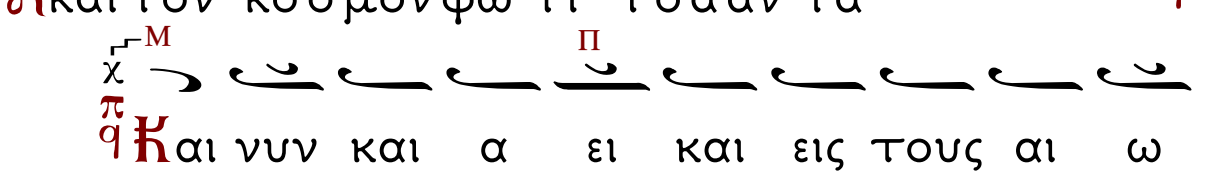
και τον κο σμον φω τι ι σα αν τα

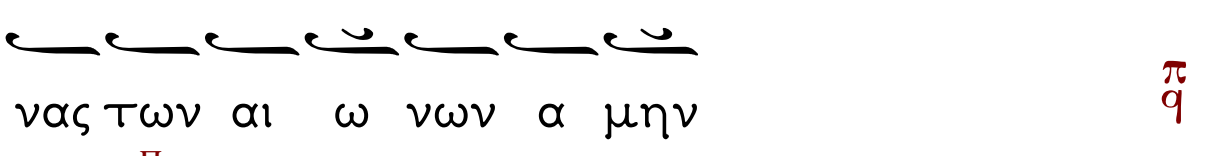
Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Ἀ να σταν τα κα τι δου σα σον Υι ον και

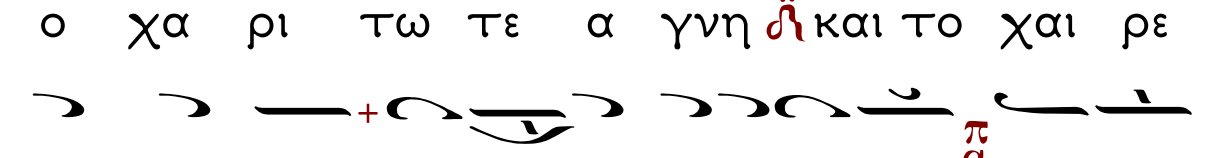
Θε ον χαι αι ροις συν Α πο στο ο λοις θε

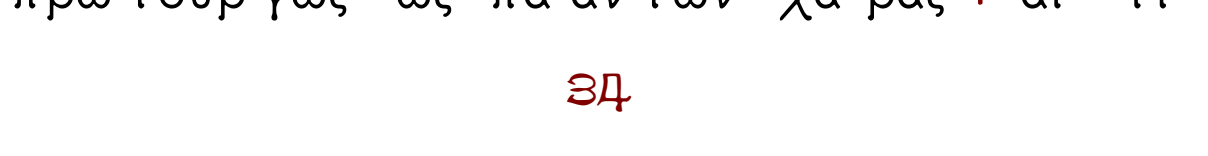
ο χα ρι τω τε α γνη και το χαι ρε

πρω τουρ γως ως πα αν των χα ρας αι τι

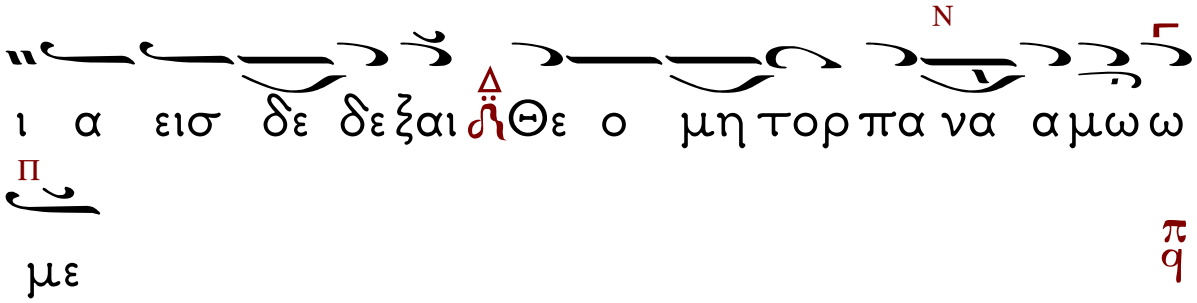
N
Δ
Π
ι α εισ δε δε ξαι Θε ο μη τορ πα να α μω ω
με

Ὠδὴ γ΄.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ

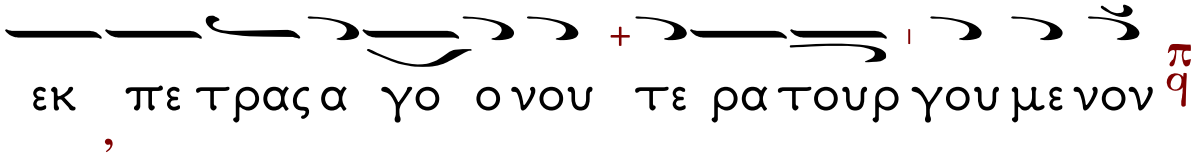

εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον

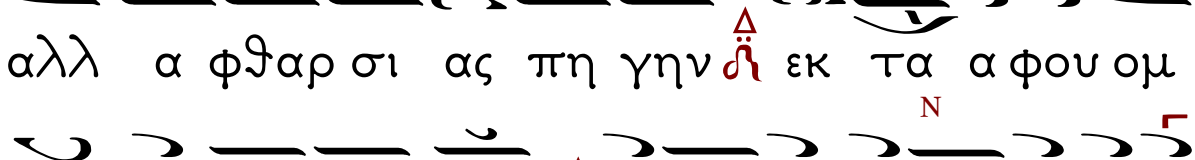

αλλ α φθαρ σι ας πη γην εκ τα α φου ομ

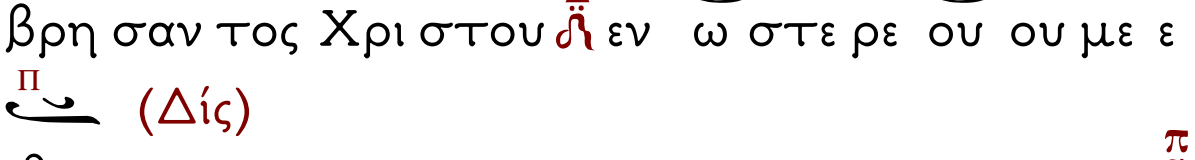

βρη σαν τος Χρι στου εν ω στε ρε ου ου με ε

(Δίς)

θα

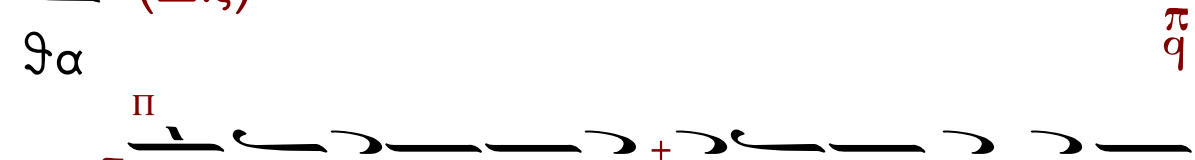

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Νυν πα αν τα πε πλη ρω ται φω τος ου

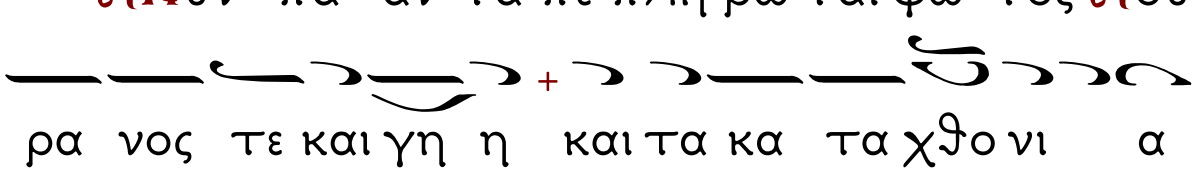

ρα νος τε και γη η και τα κα τα χθο νι α

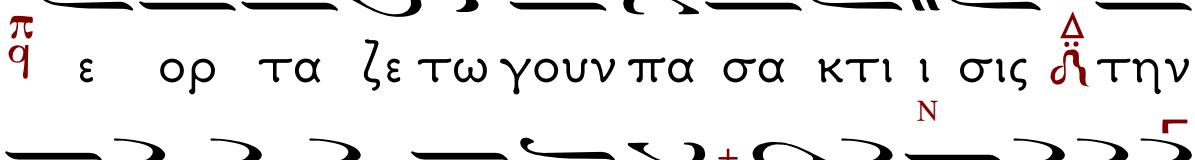

ε ορ τα ζε τω γουν πα σα κτι ι σις την

Ε γερ σιν Χρι στου εν η ε στε ρε ε ω ω

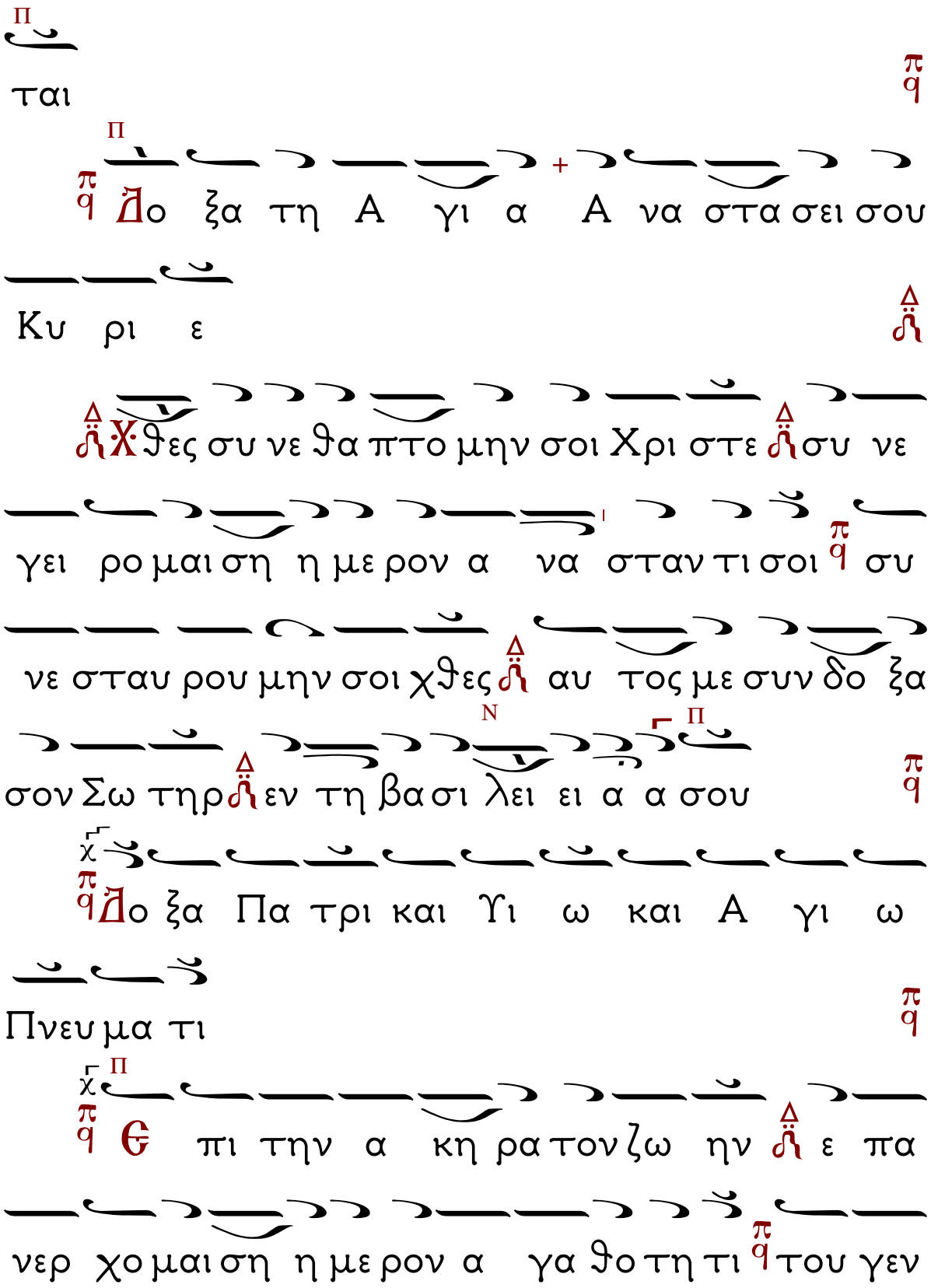
ται
Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου
Κυ ρι ε
Χ ϑες συ νε ϑα πτο μην σοι Χρι στε συ νε
γει ρο μαι ση η με ρον α να σταν τι σοι συ
νε σταυ ρου μην σοι χϑες αυ τος με συν δο ξα
σον Σω τηρ εν τη βα σι λει ει α α σου
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Θ πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα
νερ χο μαι ση η με ρον α γα ϑο τη τι του γεν

νη θεν τος εκ σου και πα σι τοις πε ρα σιν

Α γνη το φεγ γος α στρα α ψα αν τος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

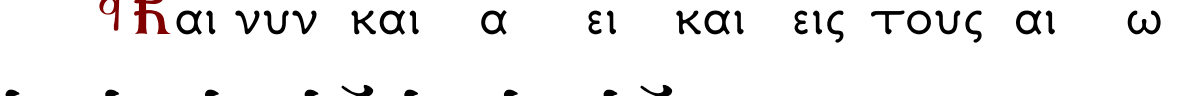
Θε ον ον ε κυ η σας σαρ κι εκ νε κρων

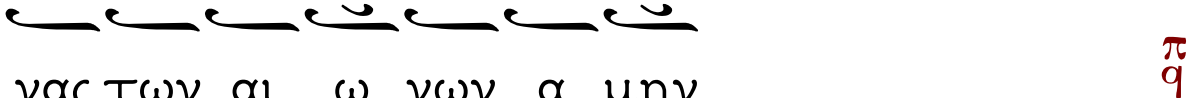
κα θως ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε

α σα με νη Α γνη χο ο ρε ευ ε και

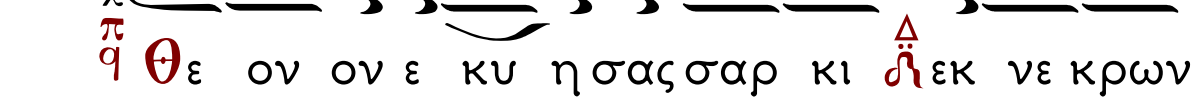
του τον ως Θε ον α χραν τε με γα α λυ υ

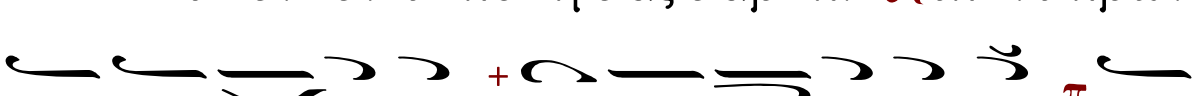
νε ε ε ε

Κάθισμα. "Τὰ ἄνω ζητῶν".

Ἦχος Δι

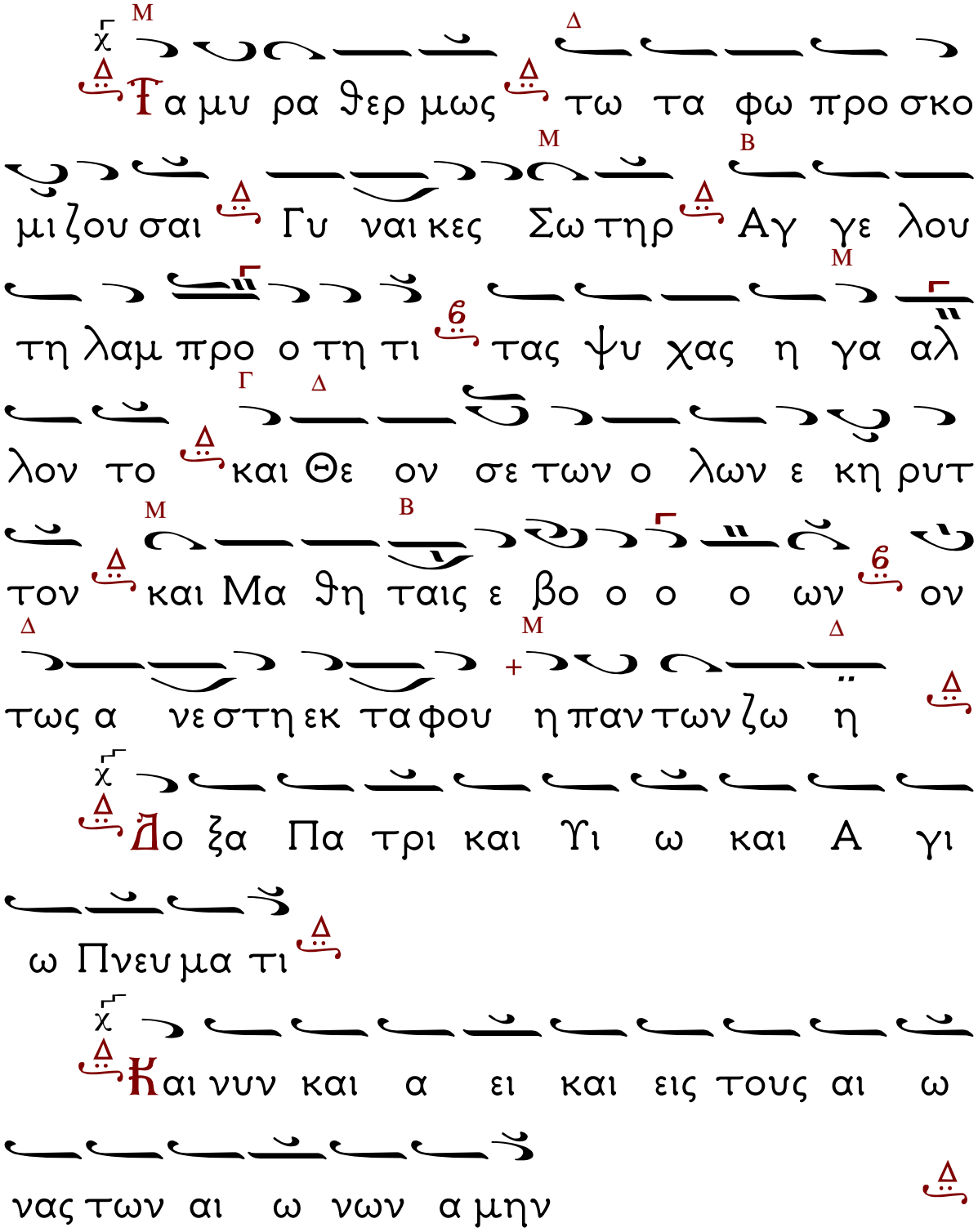

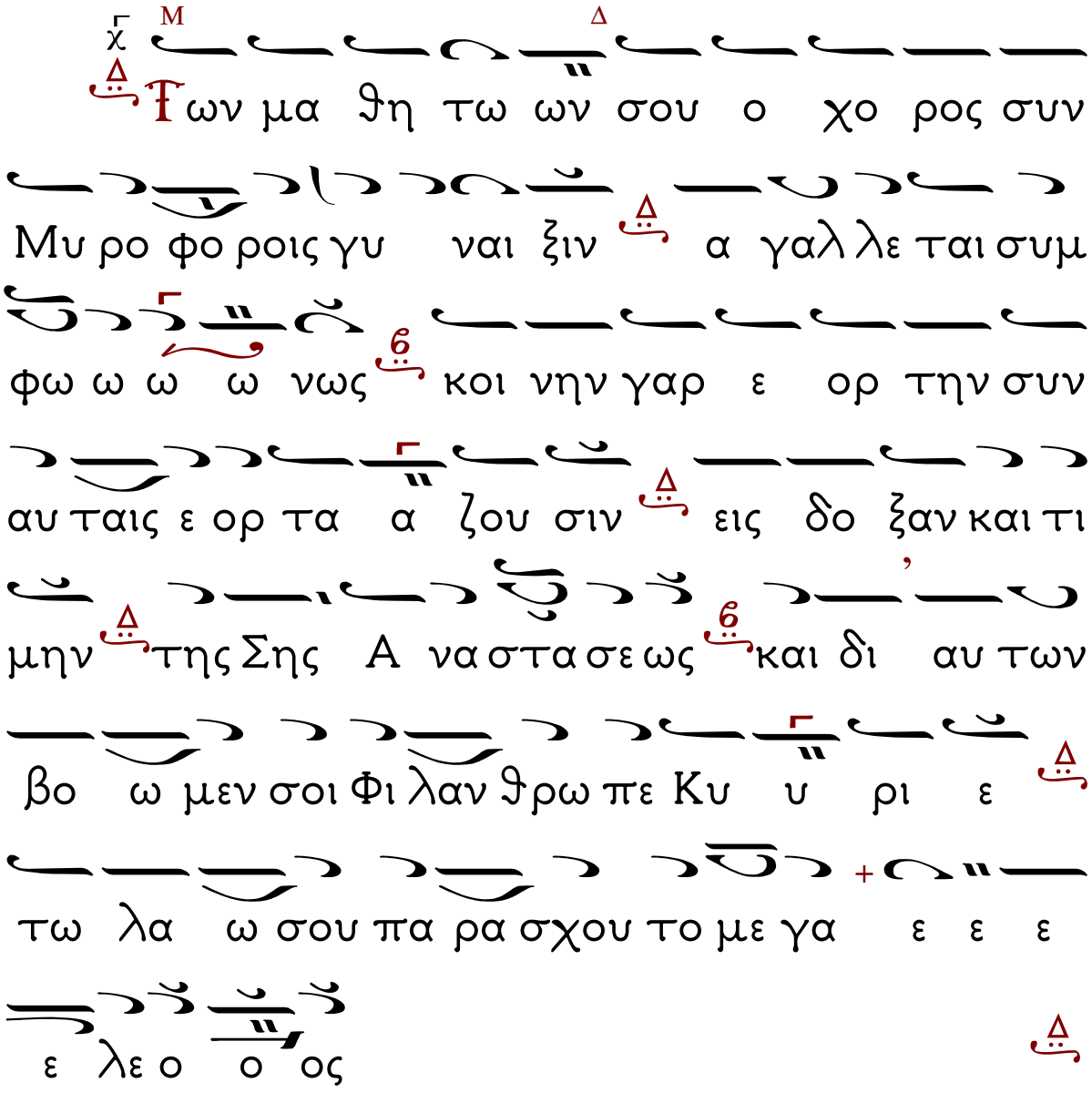
Τ ων μα θη τω ων σου ο χο ρος συν
Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξιν α γαλ λε ται συμ
φω ω ω ω νως κοι νην γαρ ε ορ την συν
αυ ταις ε ορ τα α ζου σιν εις δο ξαν και τι
μην της Σης Α να στα σε ως και δι αυ των
βο ω μεν σοι Φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε
τω λα ω σου πα ρα σχου το με γα ε ε ε
ε λε ο ο ος

Κοντάκιον Αὐτόμελον.
Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτήρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοΐ, καὶ ἐφθέγγοντο. Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὁρῶσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται, τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον, καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε. Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς, ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη, δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Συναξάριον.

Τῇ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στίχοι

Βοὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανὲν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.
Ἀμφὶ τετάρτῃ Πελαγίη καύθη βοΐ χαλκῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

Ἔγνων τὸν Ἱλάριον ἱλαρὸν φύσει,
Ὃς θαυματουργεῖ ἐν τάφῳ τεθειμένος.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῶν ἁγίων γυναικῶν Μυροφόρων ἑορτὴν ἑορτάζομεν, ἔτι δὲ μνείαν ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὅς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος, πρὸς δέ, καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.

Στίχοι.

Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριαι μύρα.

Ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον, ὡς μύρον φέρω.

Ταῖς τῶν ἁγίων Μυροφόρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ⸗ Πα

Ὠδὴ α΄.

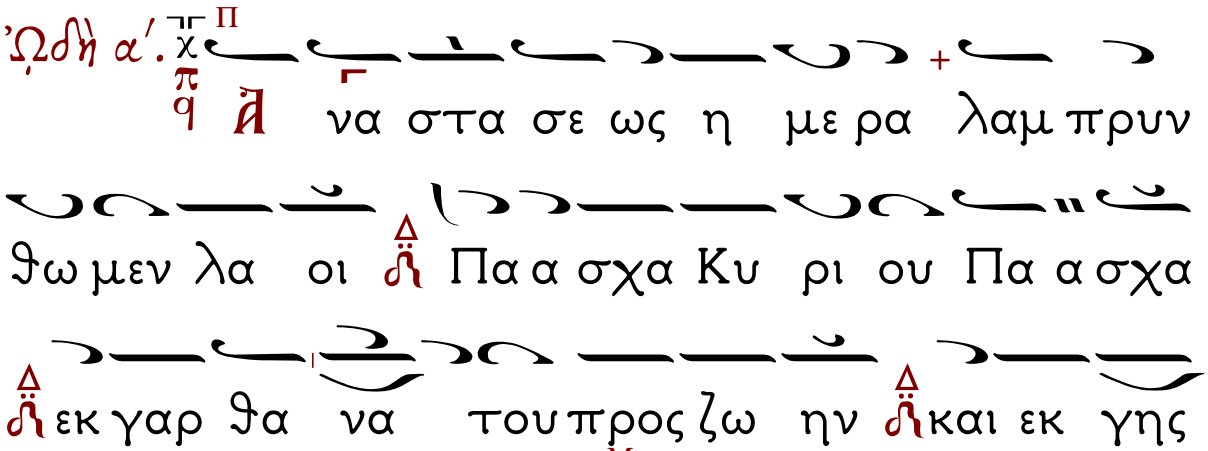

Ὠδὴ γ΄.

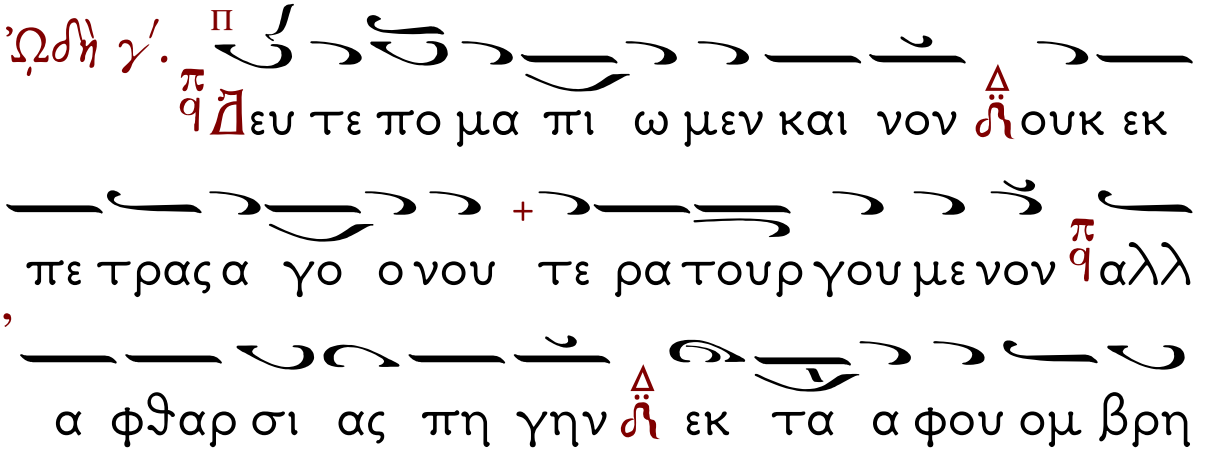

ὁ α΄ χορός

Π
με ε θα
Ὠδὴ δ'.
Θ πι της θει ας φυ λα κης ο θε η
γο ρος Αβ βα κουμ ὴ στη τω μεθ η μων και δει
κνυ τω ὴ φα ε σφο ρον Αγ γε λον δι α πρυ
σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη ρι α τω
κο σμω ὴ ο τι α νε στη Χρι στος ως παν

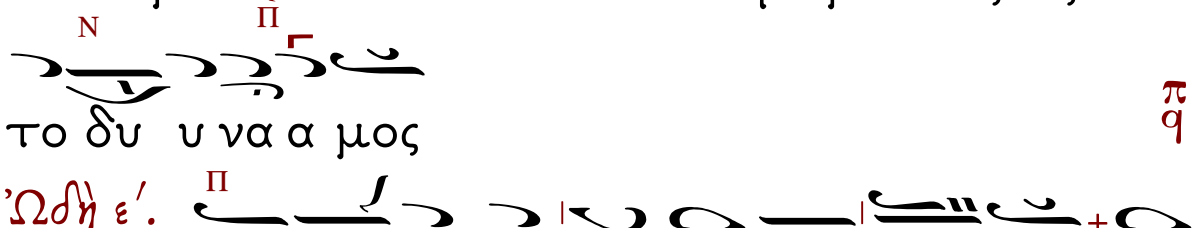
Π
Ν
το δυ υ να α μος
Ὠδὴ ε'.
Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και
αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν
τω Δε σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι
και ο συ νης η λι ον ὴ πα σι ζω ην α να

τε ελλο ον τα

Ὠδὴ στ'.

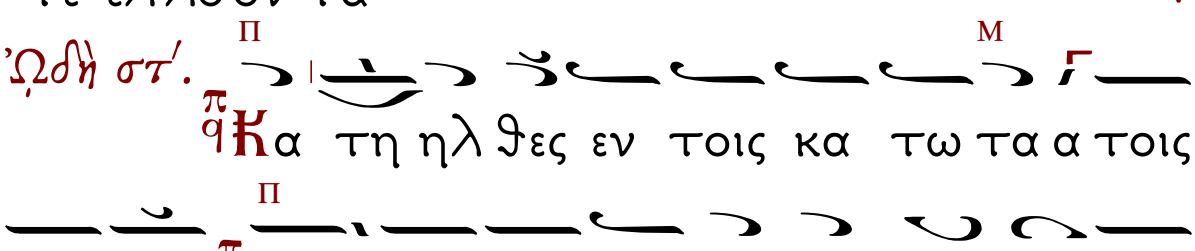
Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις

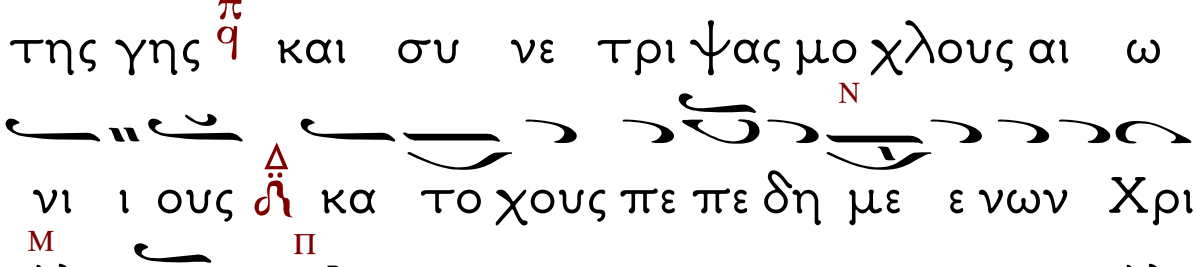
της γης και συ νε τρι ψας μο χλους αι ω

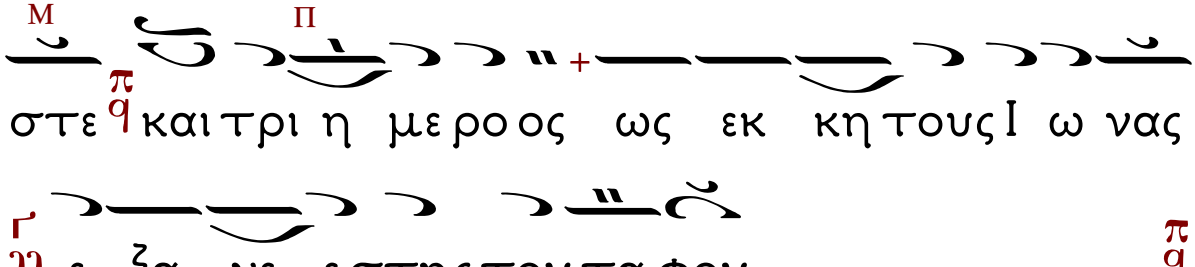
νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι

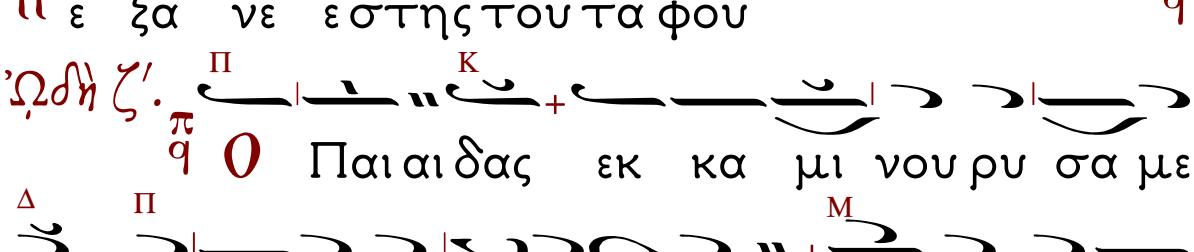
στε και τρι η με ρο ος ως εκ κη τους Ι ω νας

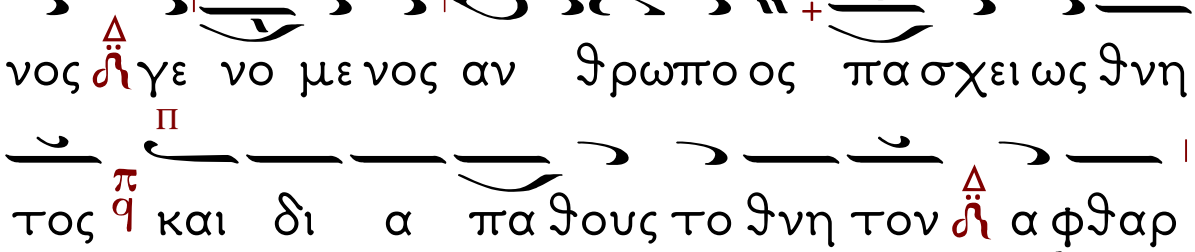
ιι ε ξα νε ε στης του τα φου

Ὠδὴ ζ'.

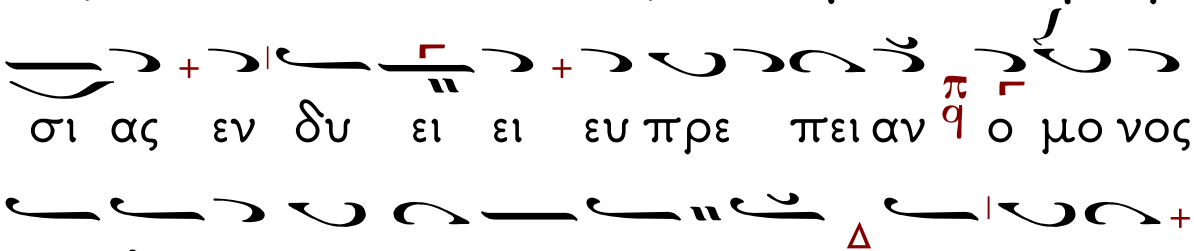
Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με

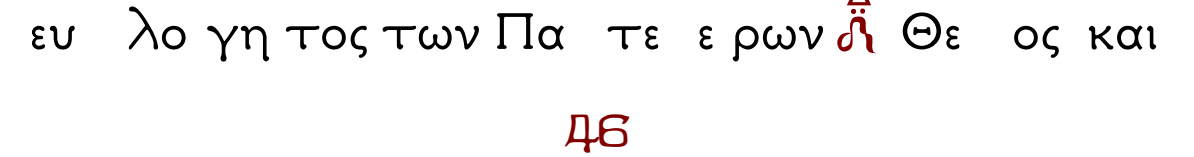
νος γε νο με νος αν θρωπο ος πα σχει ως θνη

τος και δι α πα θους το θνη τον α φθαρ

σι ας εν δυ ει ει ευ πρε πει αν ο μο νος

ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός ...

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπιχολογεῖται.
Ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ⸓ Πα

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε θε
λου σι ι ως πα θον τα και τα φε εν τα α
και ε ξα να σταν τα τρι η με ρον εκ τα φου
Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι
σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη η η η τερ που Θε ο
το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου
σου

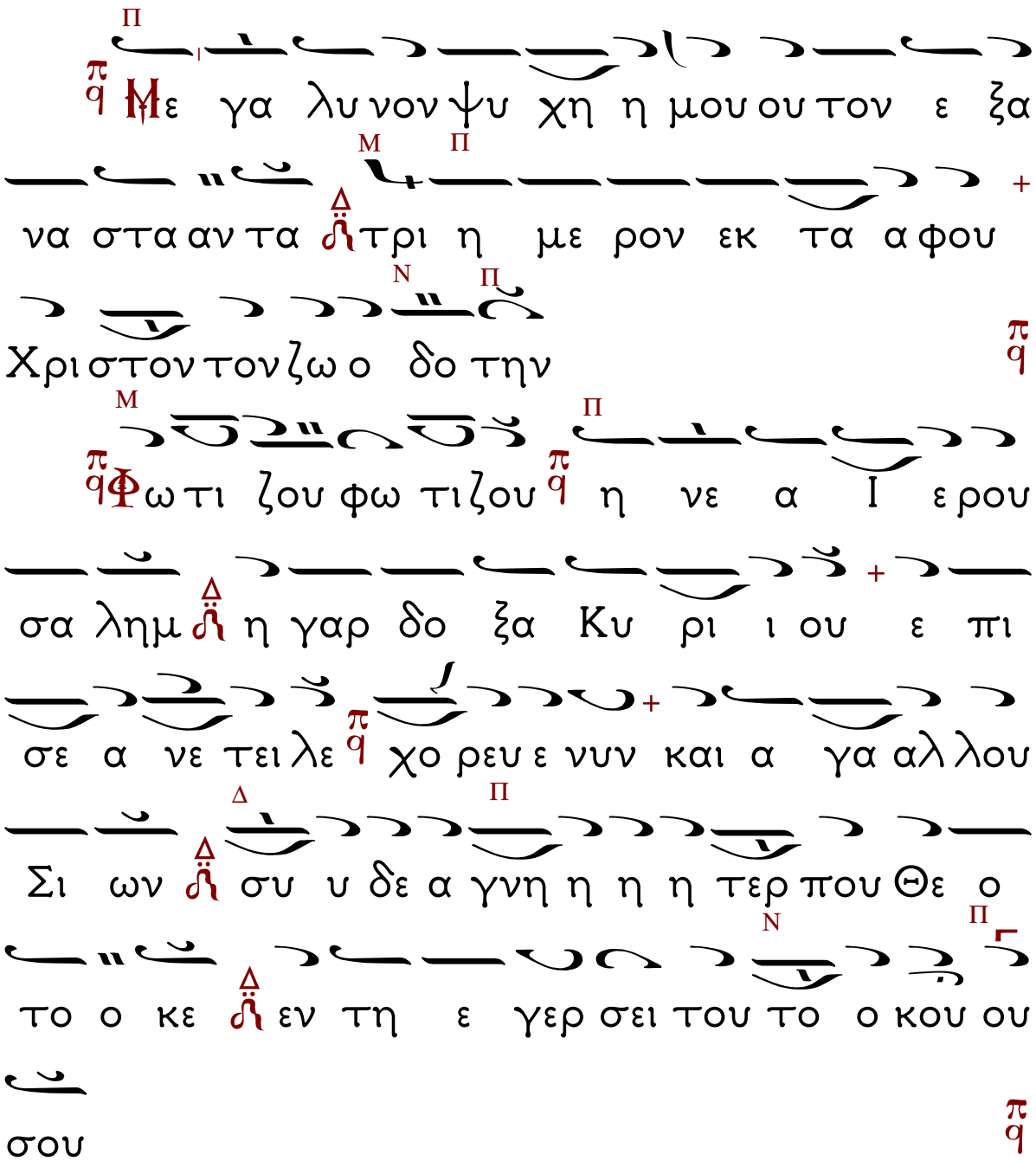
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα α φου
Χρι στον τον ζω ο δο την
Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι
σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη η η η τερ που Θε ο
το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου
σου
Χρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο θυ
τον θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι αι ρων

τη να μαρ τι αν κο σμου

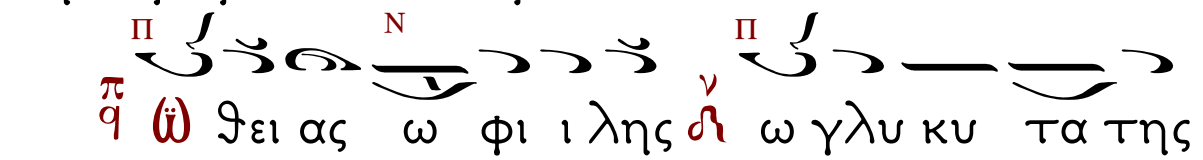

Ὦ θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της

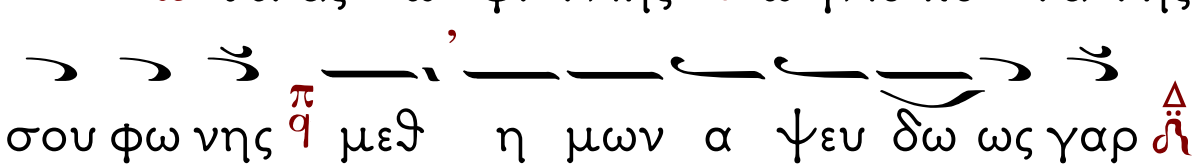

σου φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ

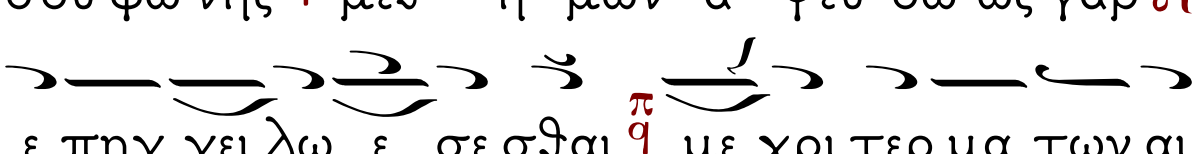

ε πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ μα των αι

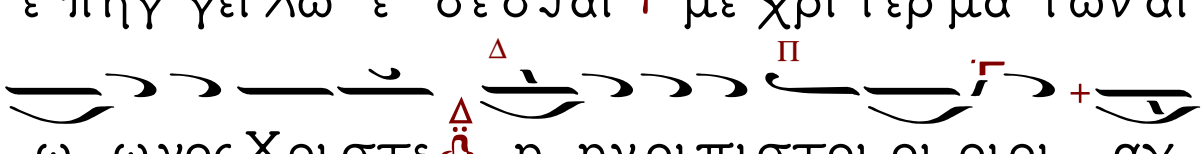

ω ω νος Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι οι αγ

κυ ραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γαλ

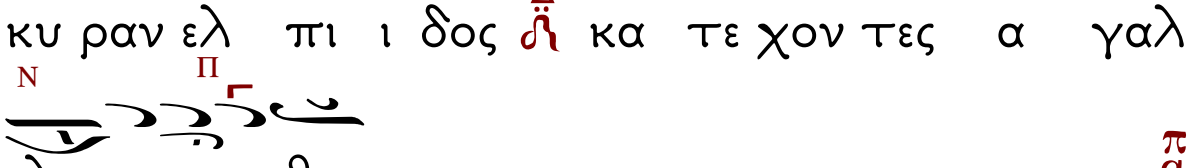

λο ο με ε θα

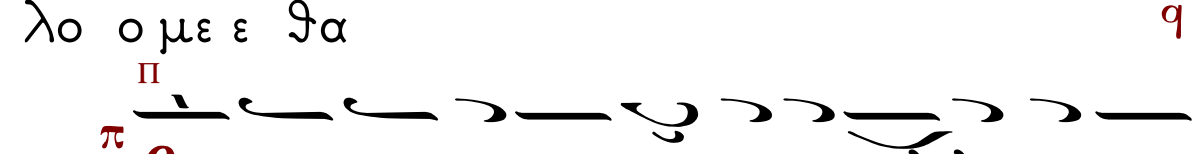

Ϲη με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε ε στη και

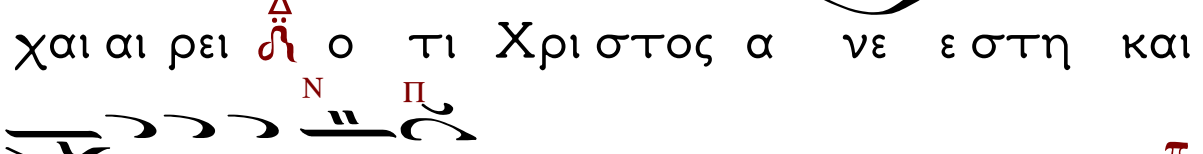

Α δης ε σκυ λευ θη

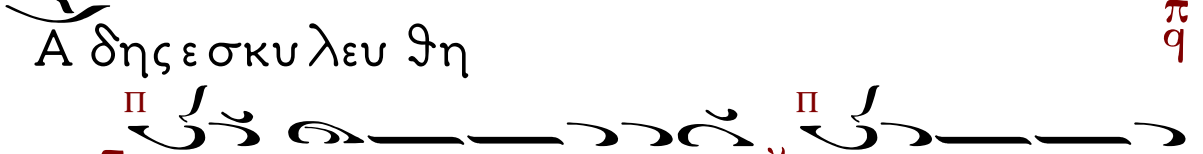

Ὦ Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα

τον Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε
του Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν ε κτυ πω
τε ρον σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α
νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει α ας
Τῆς Θεοτόκου.
σου
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι συ
πο στα α του και α δι αι ρε του θε ο τη
τος το κρα τος
Συμ φω νως Παρ θε ε νε σε μα κα

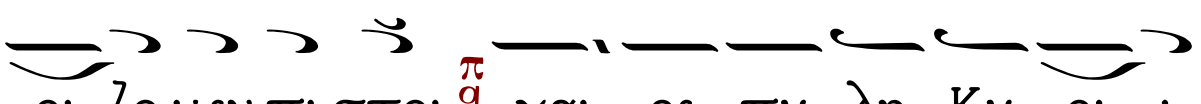

ρι ζο μεν πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι

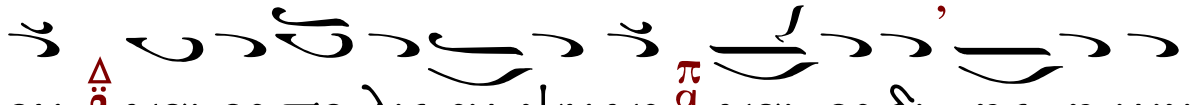

ου χαι ρε πο λις εμ ψυ χε χαι ρε δι ης η μιν

ε λαμ ψε ση η με ρον φω ω ω ω ως του

εκ σου τε χθε εν τος της εκ νε κρων α να στα

α σε ε ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

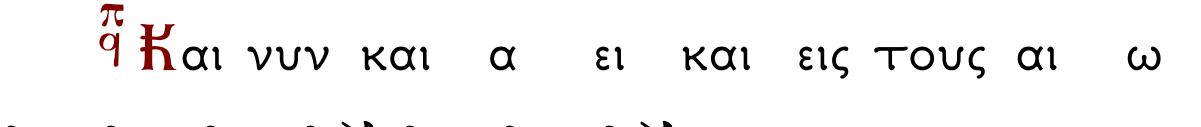

νας των αι ω νων α μην

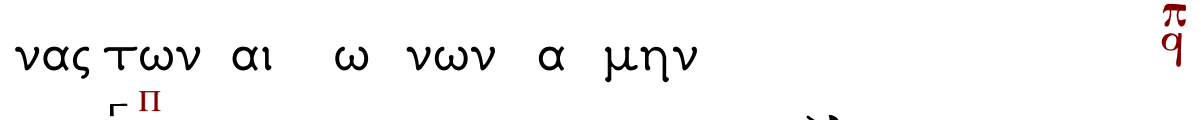

Χαι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο

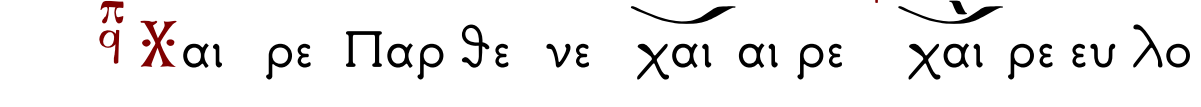

γη με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη

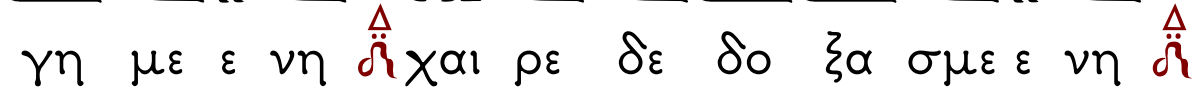

σος γαρ Υι ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ

τα φου

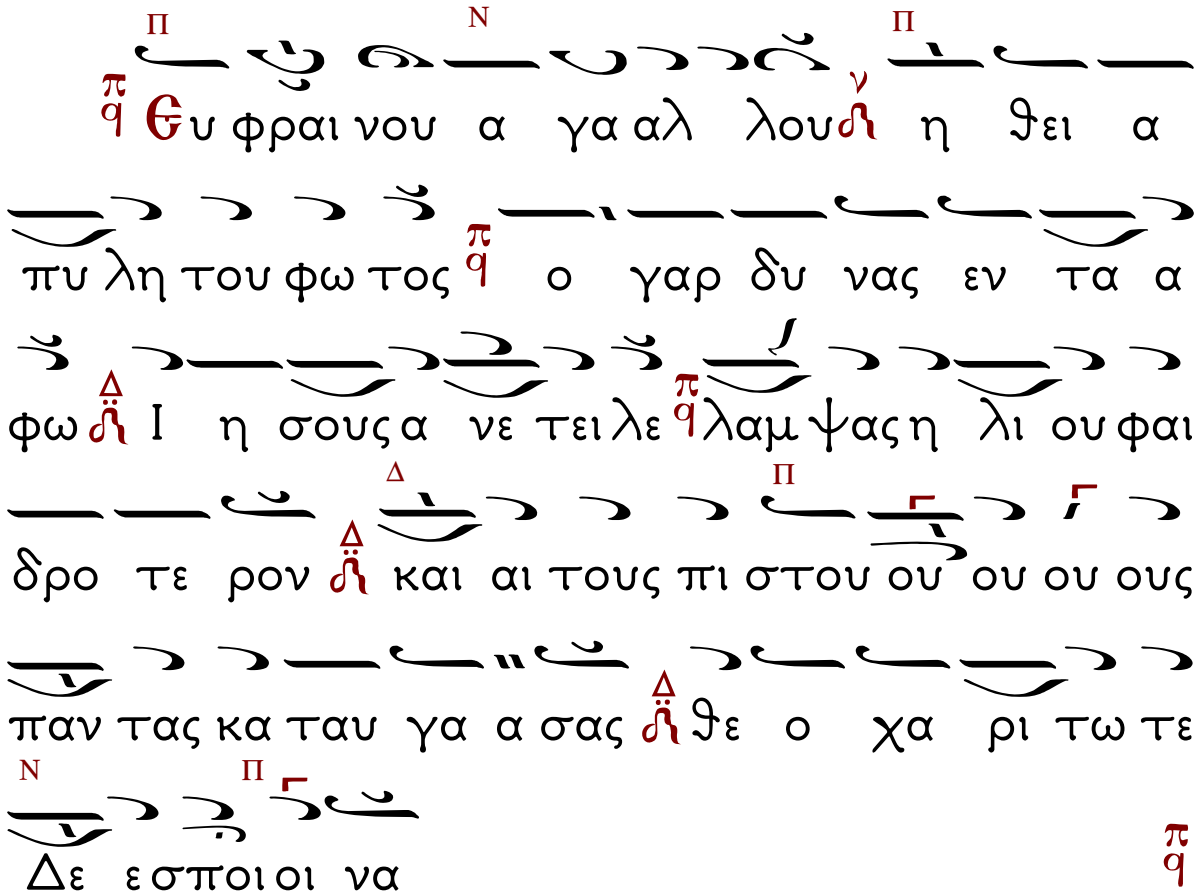

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἱρμὸς τῆς θ' Ὠδῆς τοῦ Πάσχα.

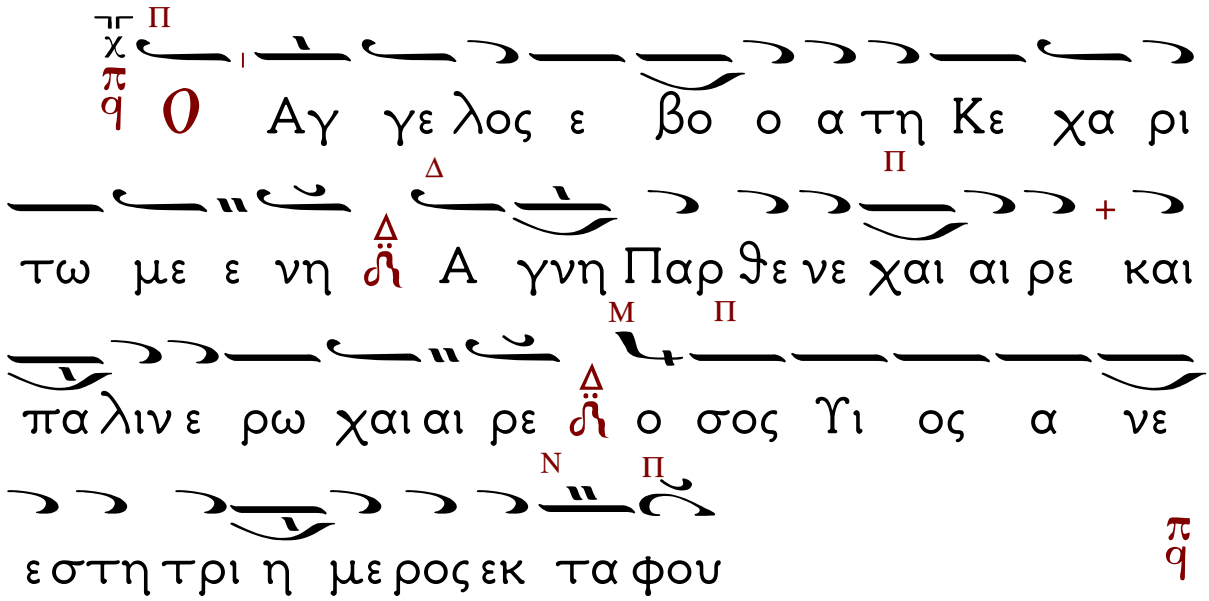

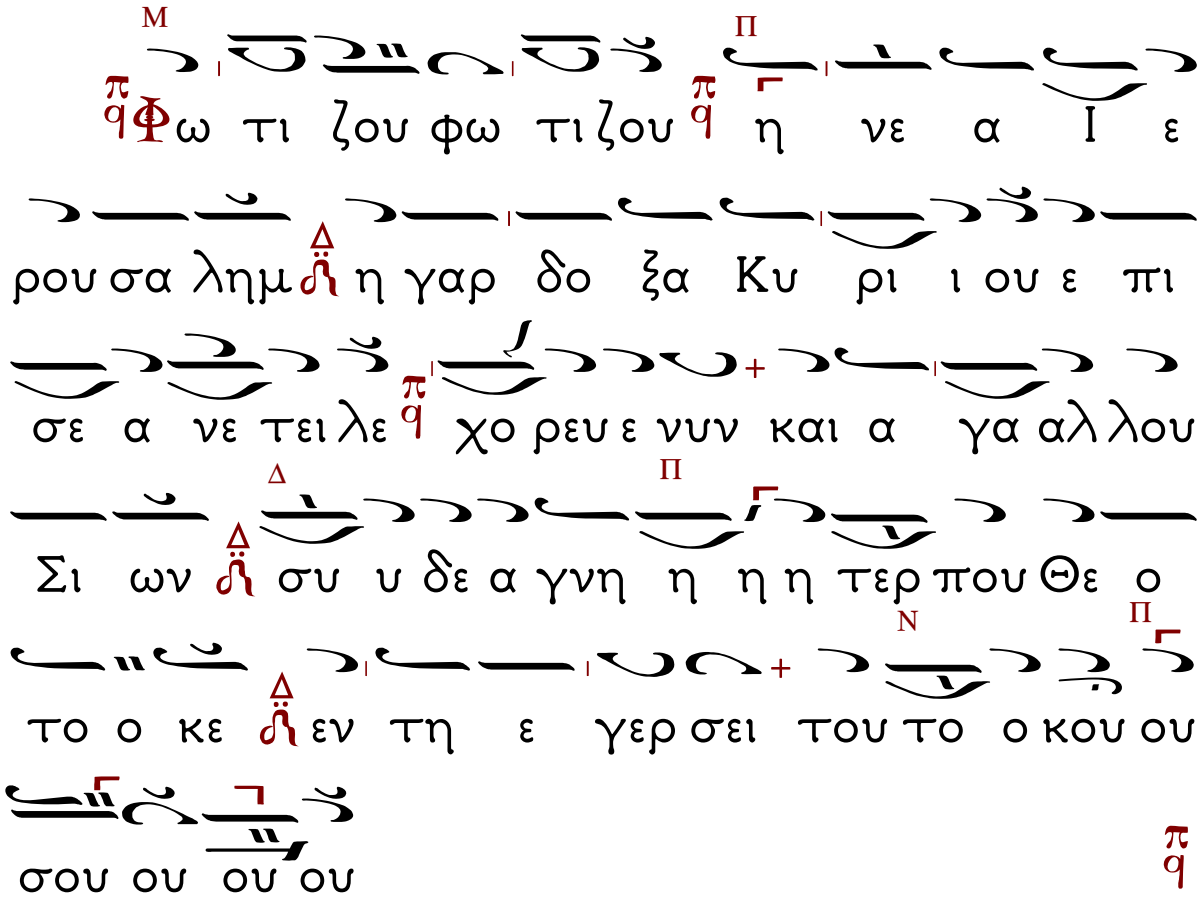

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις…

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

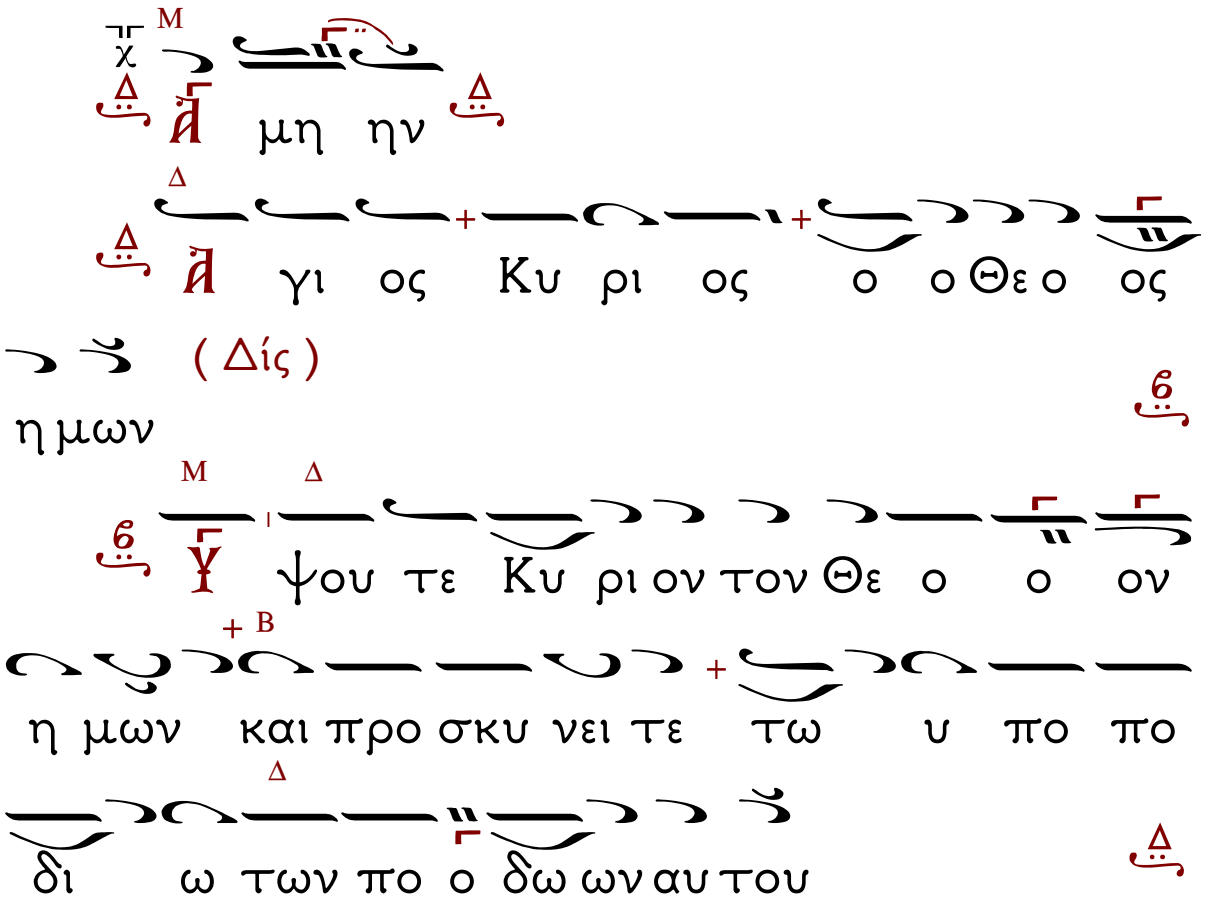

Ὁ β΄ χορός:

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἑξαποστειλάρια.

Ἐξαποστειλάριον του Πάσχα Ἦχος β΄

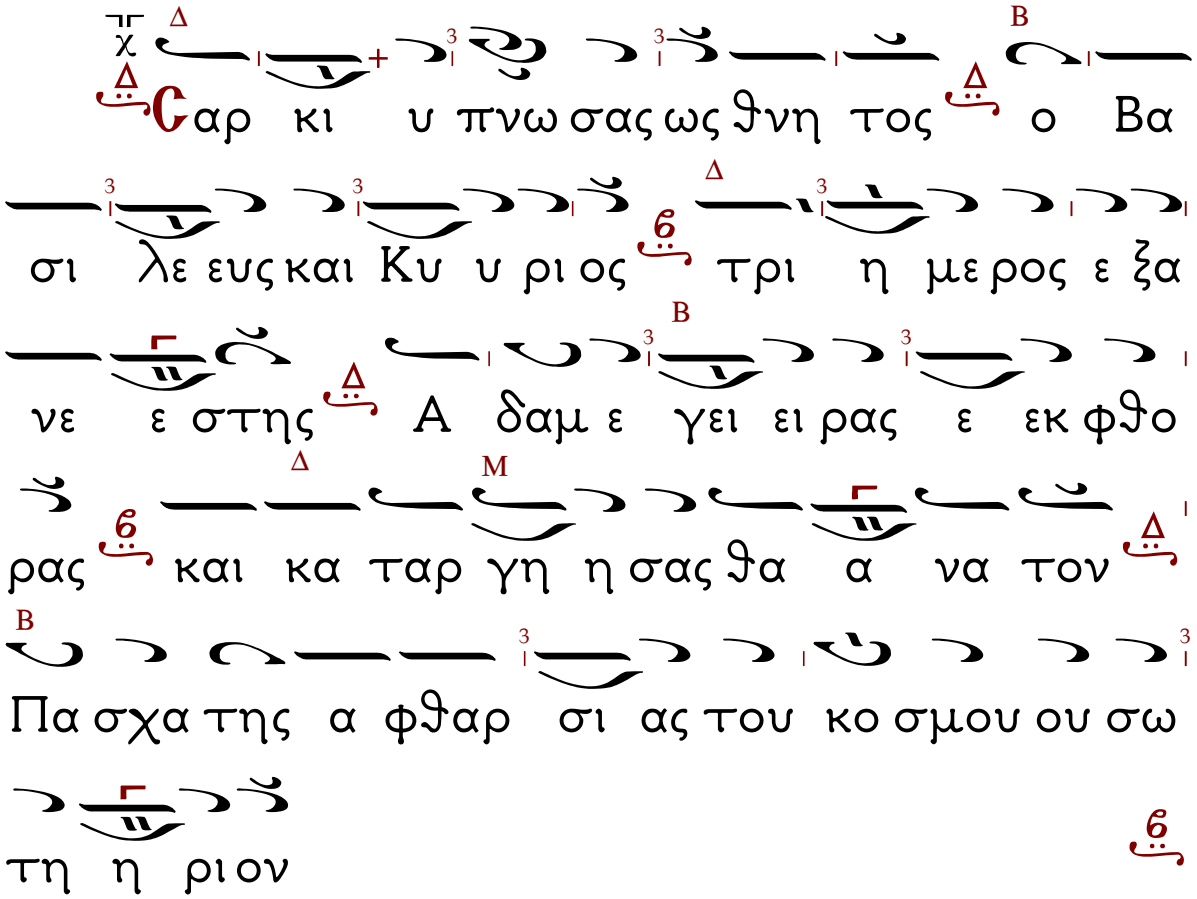

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μυροφόρων.

Ἦχος Δι

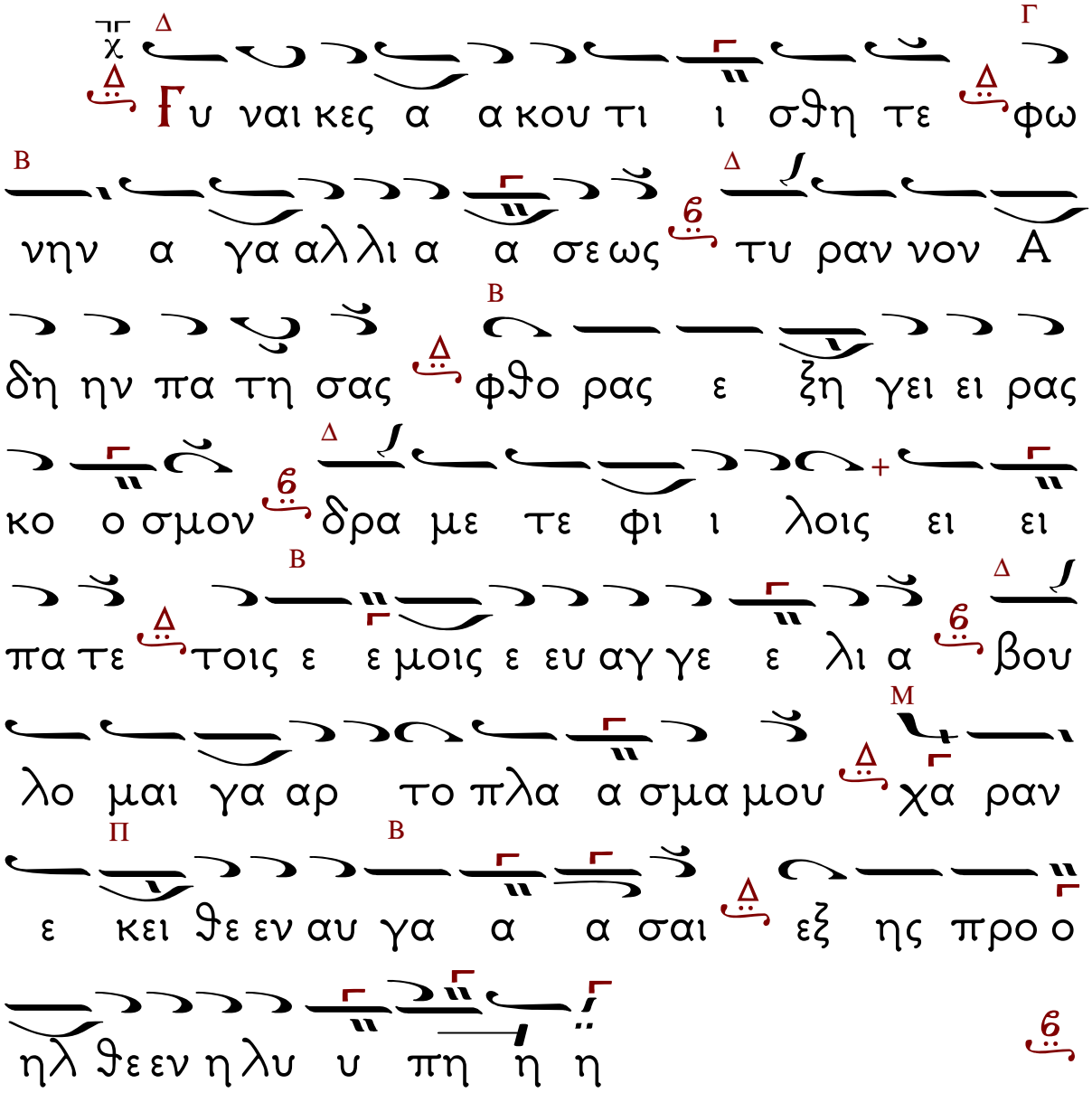

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος Δι

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα

α τω τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον

Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων

αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οις

υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Ἀι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε

ε λοι α αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μει εις α α αυ του

σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

ε ω

Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το

πλη θος της με γα λω συ υ υ νης αυ του

Πα σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε

δο ξα ζει Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του

Σταυ ρου τον θα να το ο ον κα τη ηρ γη

η η η σας ι να δει ει ξη ης τοις λα

οι οι οις την εκ νε κρων σου ου α να α

α α στα α α α σιν ως μο ο νο ος φι

ι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω

ω και αι αι κι ϑα α ρα

Θι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι

στρα τι ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου

ντε ες το ο ον Βα α α σι λε ε α δι

α τι γαρ ο λι ϑος ουκ ε φυ λα ξε την πε ε

ε τραν της ζω ω η ης η τον τα φεν τα α α

δο τω ω σαν η α να στα αν τα α προ

σκυ νει ει ει τω ω ω ω σαν λε ε γον τε ες

συν η η μιν δο ξα τω πλη ϑει των οι κτι ιρ

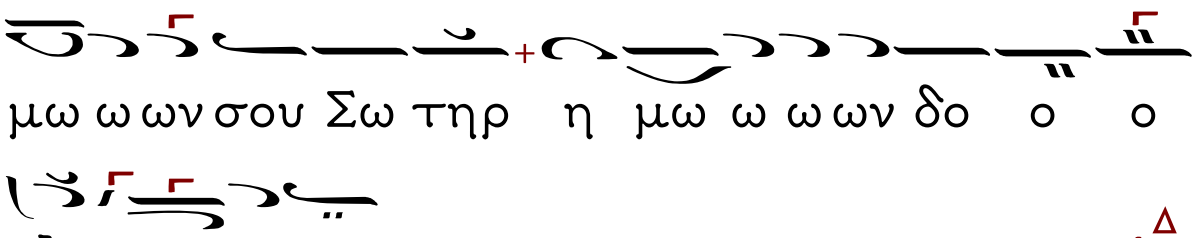
μω ω ων σου Σω τηρ η μω ω ω ων δο ο ο

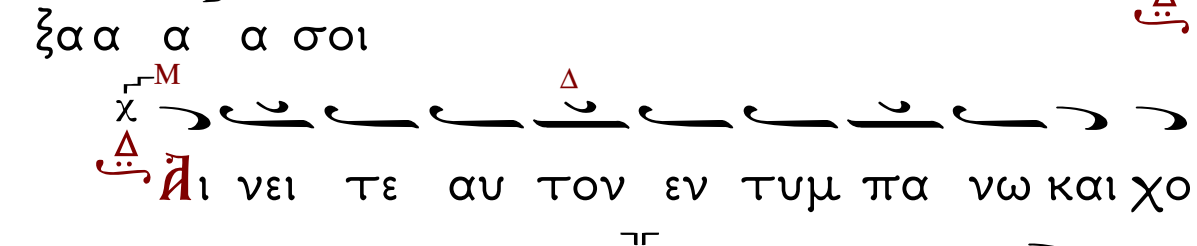
ξα α α α σοι

Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

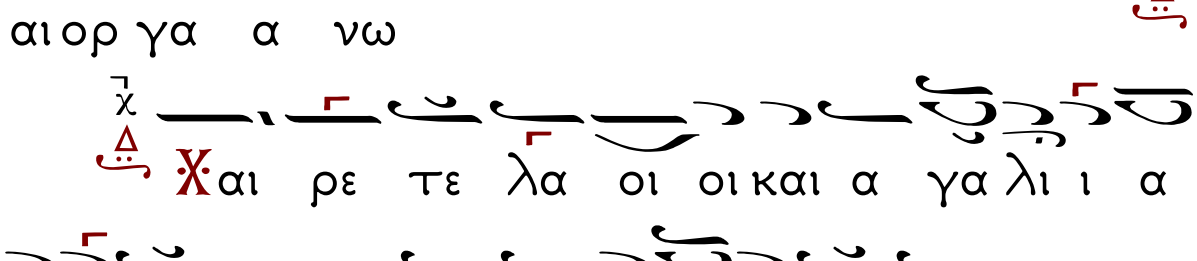
ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι

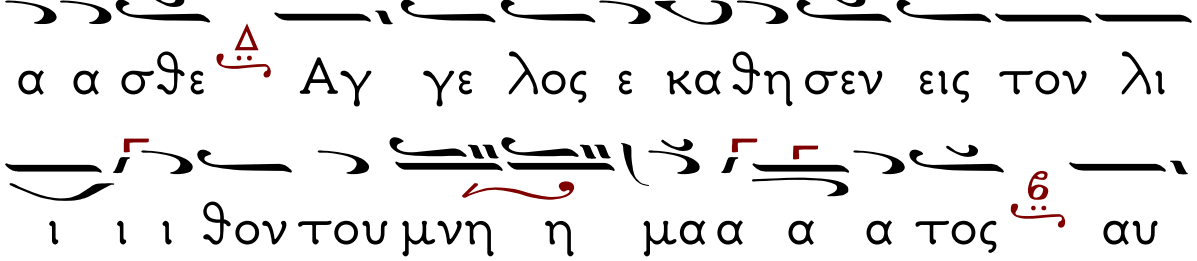
αι ορ γα α νω

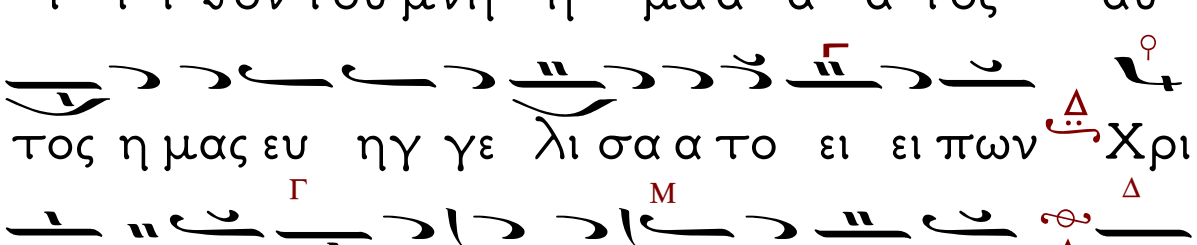
Χαι ρε τε λα οι οι και α γα λι ι α

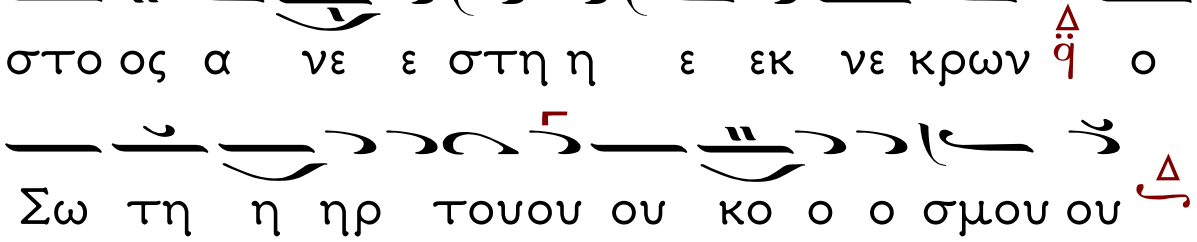
α α σθε Αγ γε λος ε καθη σεν εις τον λι

ι ι ι θον του μνη η μα α α τος αυ

τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το ει ει πων Χρι

στο ος α νε ε στη η ε εκ νε κρων ο

Σω τη η ηρ τουου ου κο ο ο σμου ου

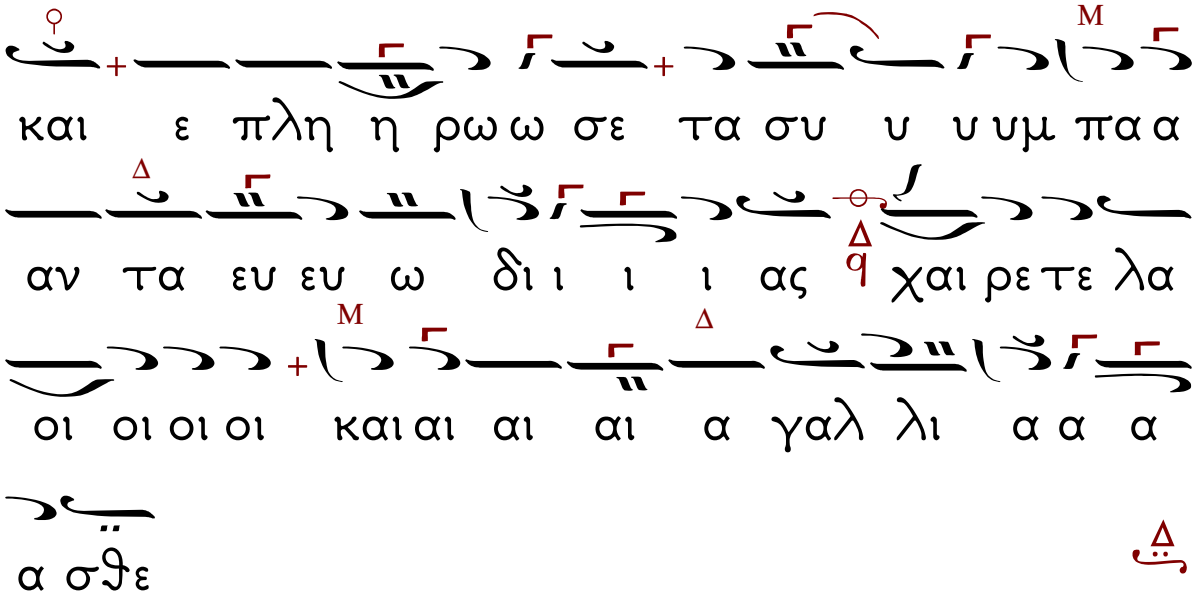
και ε πλη η ρω ω σε τα συ υ υ υμ πα α
αν τα ευ ευ ω δι ι ι ι ας χαι ρε τε λα
οι οι οι οι και αι αι αι α γαλ λι α α α
α σθε

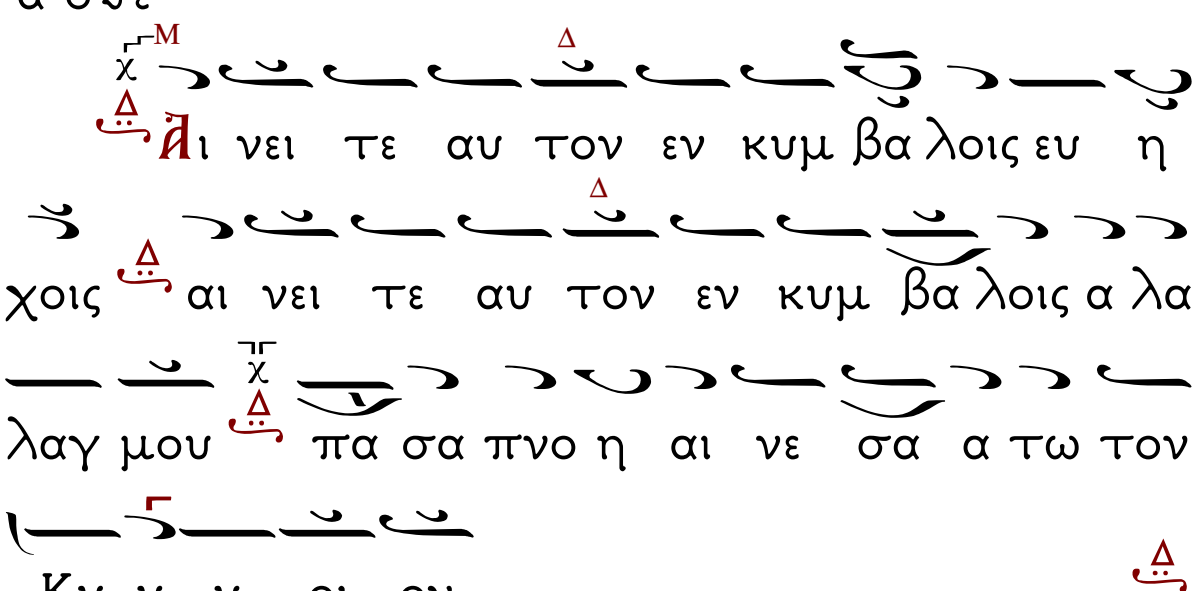
Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα
λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον

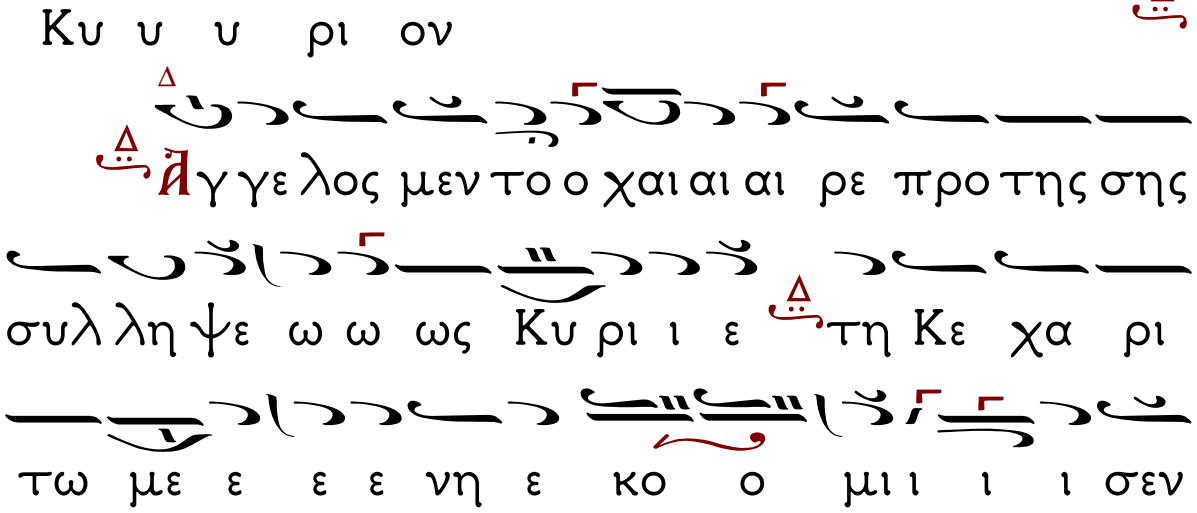
Ἄγ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης
συλ λη ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι
τω με ε ε ε νη ε κο ο μι ι ι ι σεν

Αγ γε λος δε το ον λι ι ι θον του εν δο

ξου σου μνη μα α τος εν τη ση α να στα

α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν ο

με ε ε ε εν αν τι της λυ υ υ πης ευ

φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η

νυ υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε

αν τι θα α να α α του Δε σπο την ζω ο δο

την κη ρυ υ υτ τω ων η η η μιν δι

ο βο ω με εν σοι Ευ ερ γε τα των α α πα

α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α

α σοι

Εἶτα τὰ Σπχηρά τοῦ Πάσχα.

Ἦχος λ̃ π̃ ϥ̈

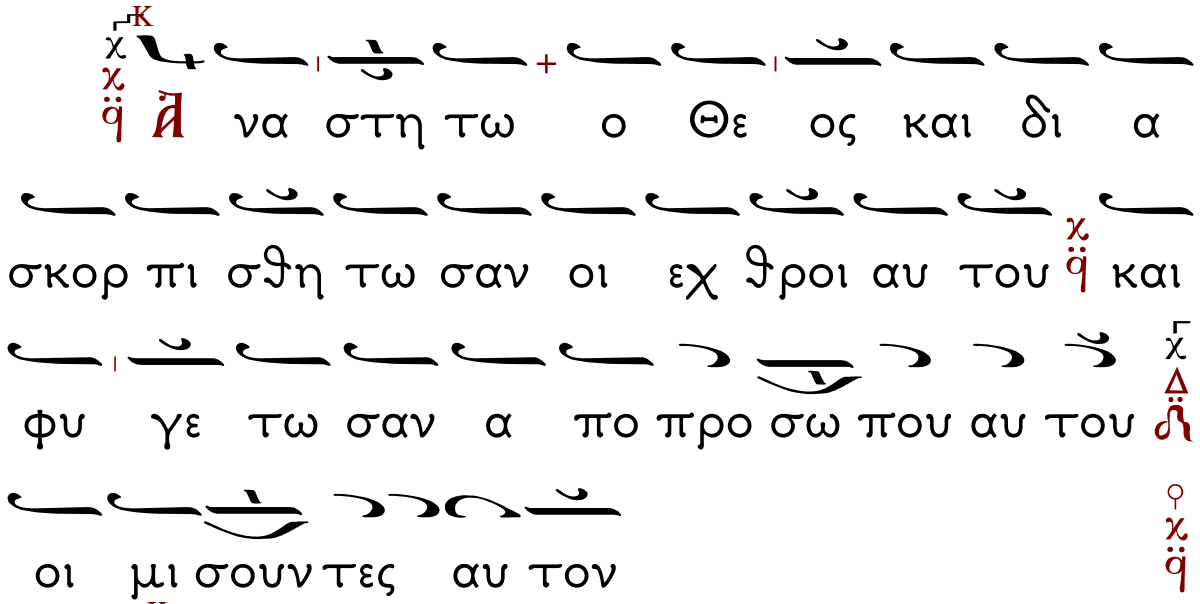

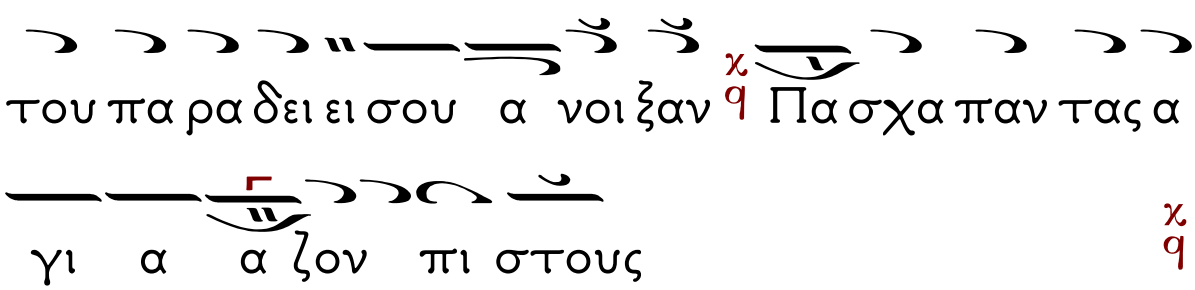
του πα ρα δει ει σου α νοι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους
ὡς ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
ως τη κε ται κη ρος α πο προ σω που πυ
ρος
Δευ τε α πο θε ας Γυ ναι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ
η μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα
σε ως Χρι στου τερ που χο ρευ ε ν΄ ῃ και α
γα αλ λου Ι ε ρου σα λημ τον Βα σι
λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ του

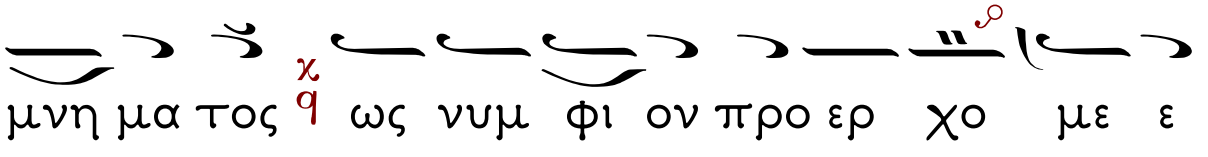
μνη μα τος ως νυμ φι ον προ ερ χο με ε
νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω
λοι α πο προ σω που του Θε ου και οι δι
και οι ευ φραν θη τω σαν

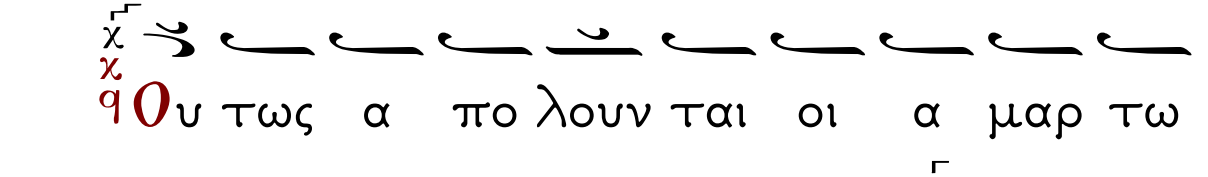
Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα
θε ε ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του
Ζω ο δο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι
θον κα θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα
με νος αυ ταις ου τως ε λε γε τι ι ζη τει τε
τον ζων τα με τα α των νε κρων τι ι θρη νει τε

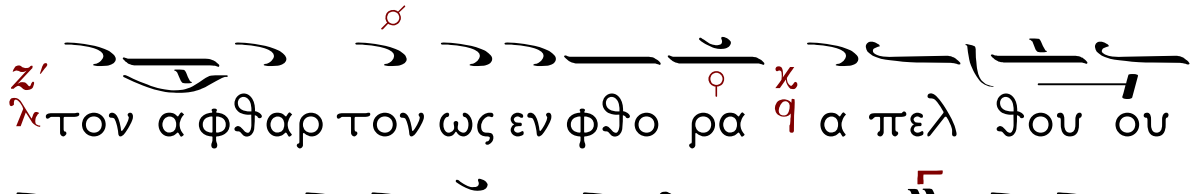
τον α φθαρ τον ως εν φθο ρα α πελ θου ου

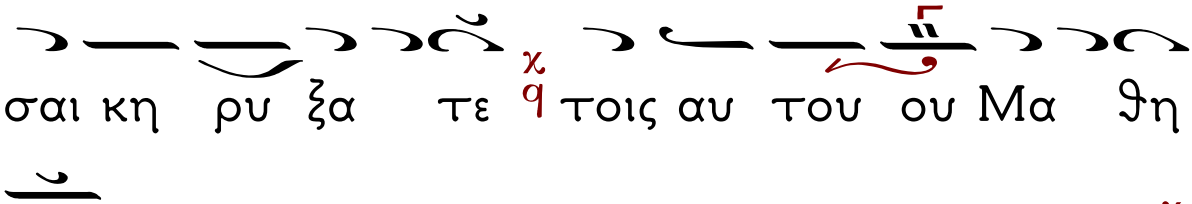
σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ του ου Μα θη

ταις

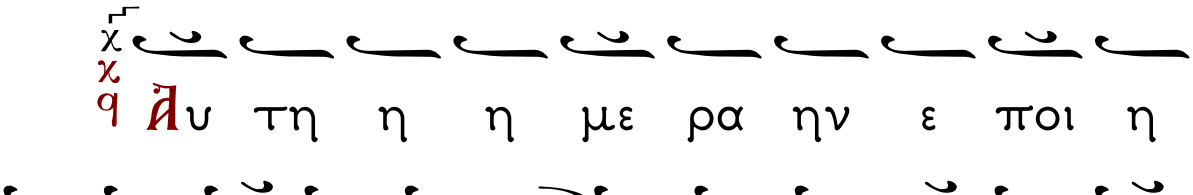
Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η

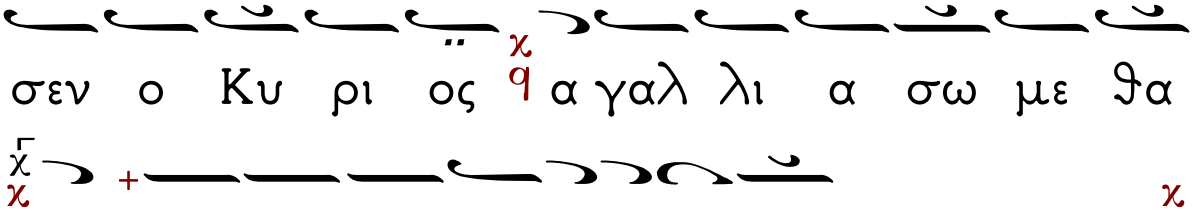
σεν ο Κυ ρι ος α γαλ λι α σω με θα

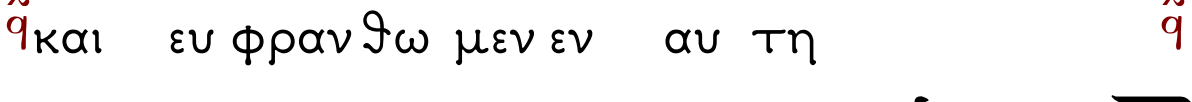
και ευ φραν θω μεν εν αυ τη

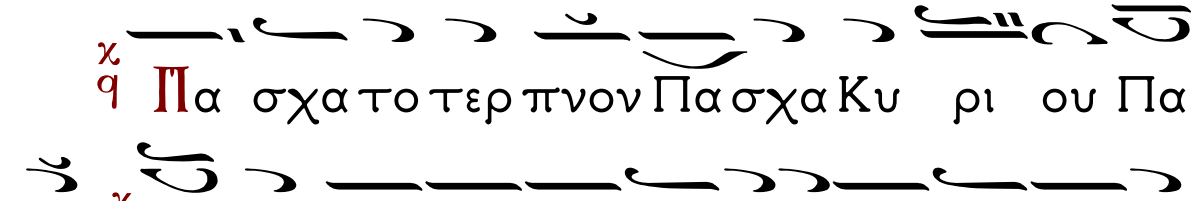
Πα σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα

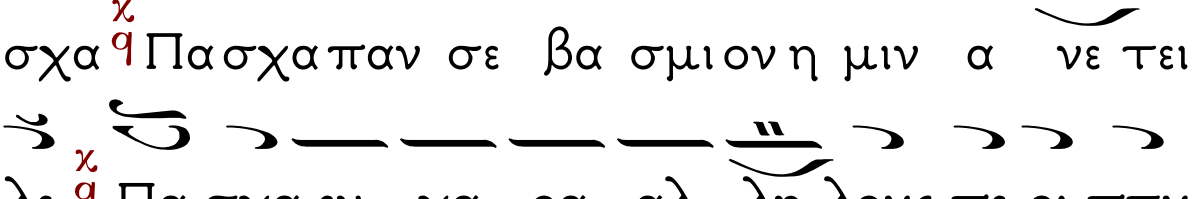
σχα Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει

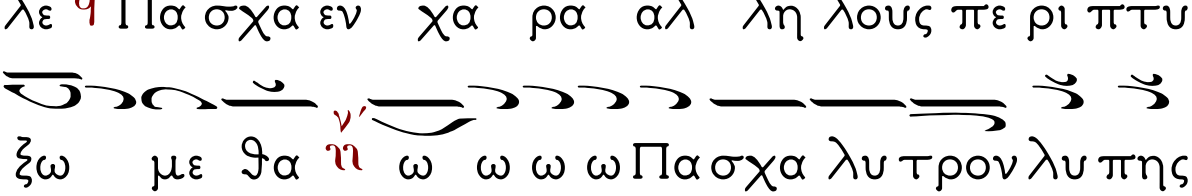
λε Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ

ξω με θα ω ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ πης

και γαρ εκ τα φου ση με ρον ω σπερ εκ πα

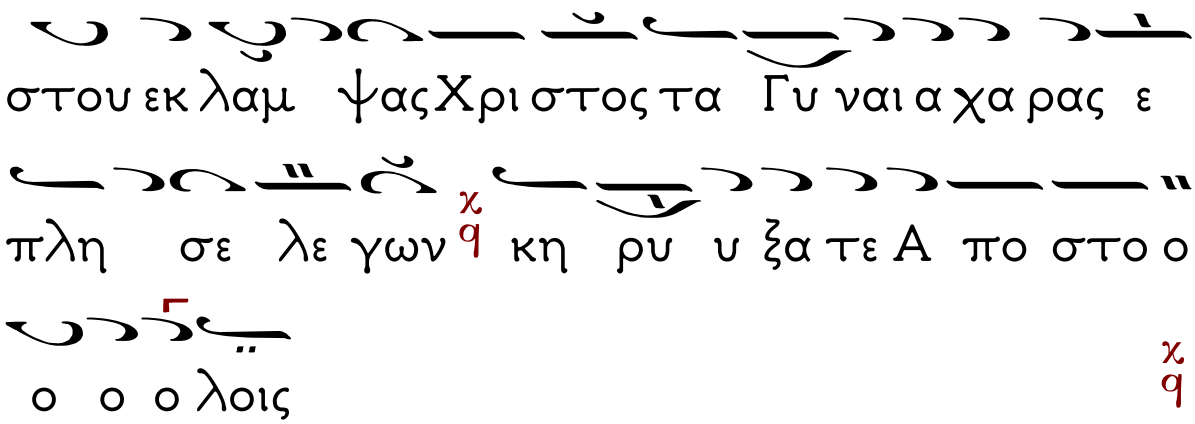
στου εκ λαμ ψας Χρι στος τα Γυ ναι α χα ρας ε
πλη σε λε γων κη ρυ υ ξα τε Α πο στο ο
ο ο ο λοις

Ἑωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι

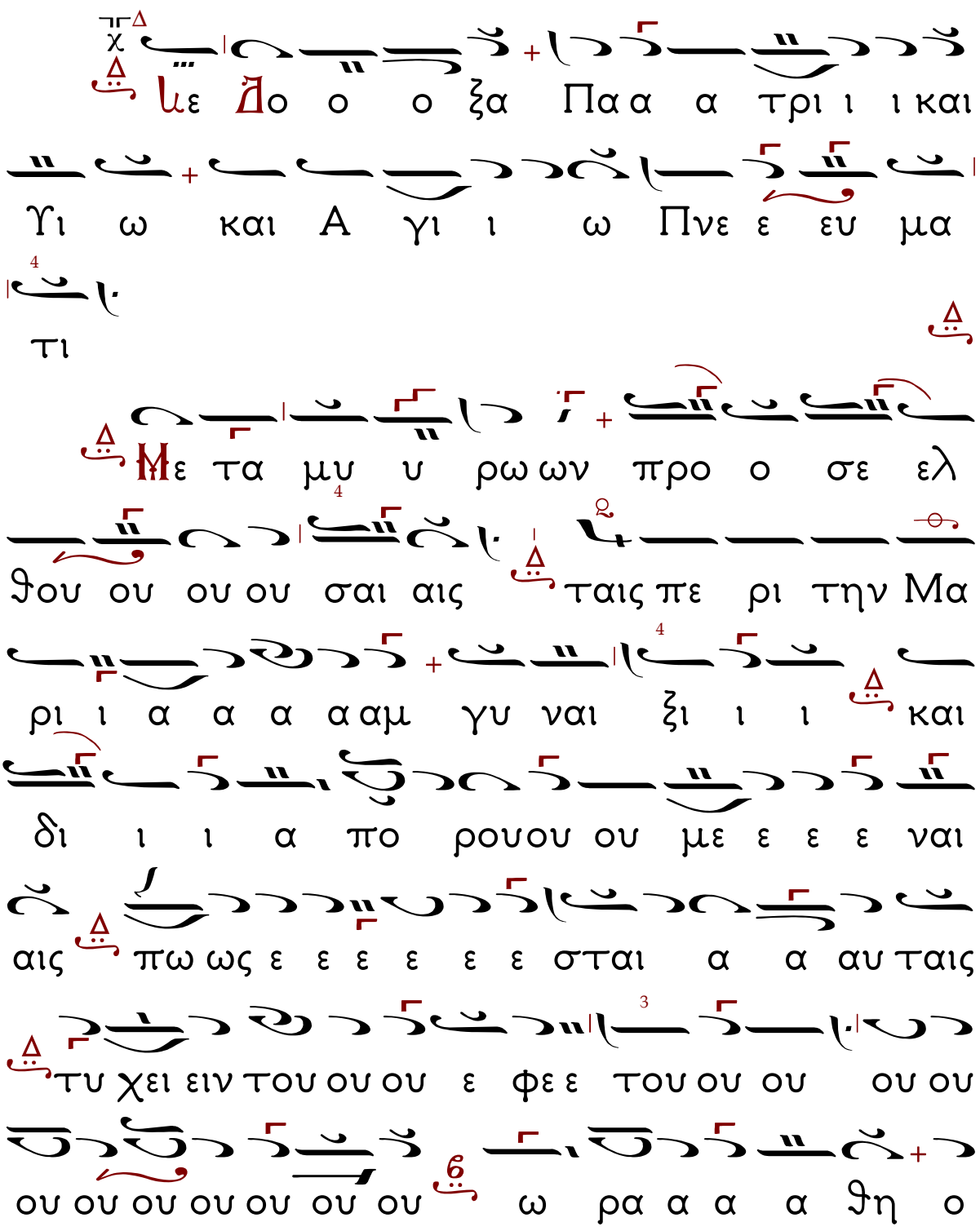

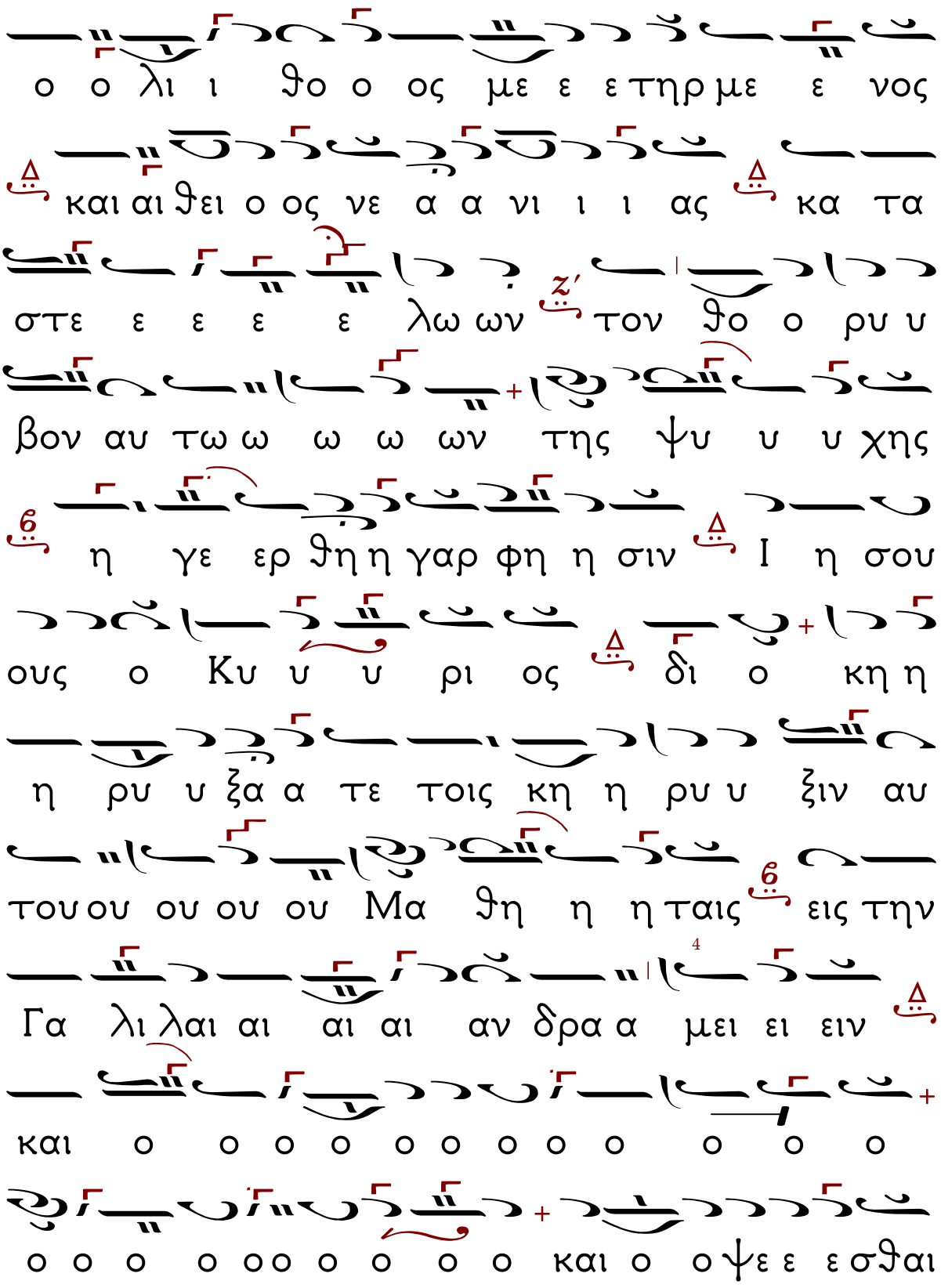
ο ο λι ι θο ο ος με ε ε τηρ με ε νος
και αι θει ο ος νε α α νι ι ι ας κα τα
στε ε ε ε ε λω ων τον θο ο ρυ υ
βον αυ τω ω ω ω ων της ψυ υ υ χης
η γε ερ θη η γαρ φη η σιν Ι η σου
ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η
η ρυ υ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ
του ου ου ου ου Μα θη η η ταις εις την
Γα λι λαι αι αι αι αν δρα α μει ει ειν
και ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο και ο ο ψε ε ε σθαι

αυ το ο ο ο ον α να στα αν τα α

ε ε ε ε εκ νε ε κρω ων ως ζω ο

δο ο τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι

ον

Ἦχος λ̞ πλ̞ Πα

Και νυ υ υ υ υν και α ει

και εις τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νω ων α α α μην

Ἀ να στα α σε ως η με ε ε ε

ρα και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α

νη γυ υ υ υ ρει και αλ λη η η η η η

λους πε ρι ι πτυυ ξω ω ω ω ω με

ε ε ε θα ει πω με ε ε εν α δελ φοι

και τοις μι σου ου ου σι ιν η η η μας

συγ χω ρη η σω ω μεν πα α α αν

τα α τη Α α να στα α α α σει και αι ου

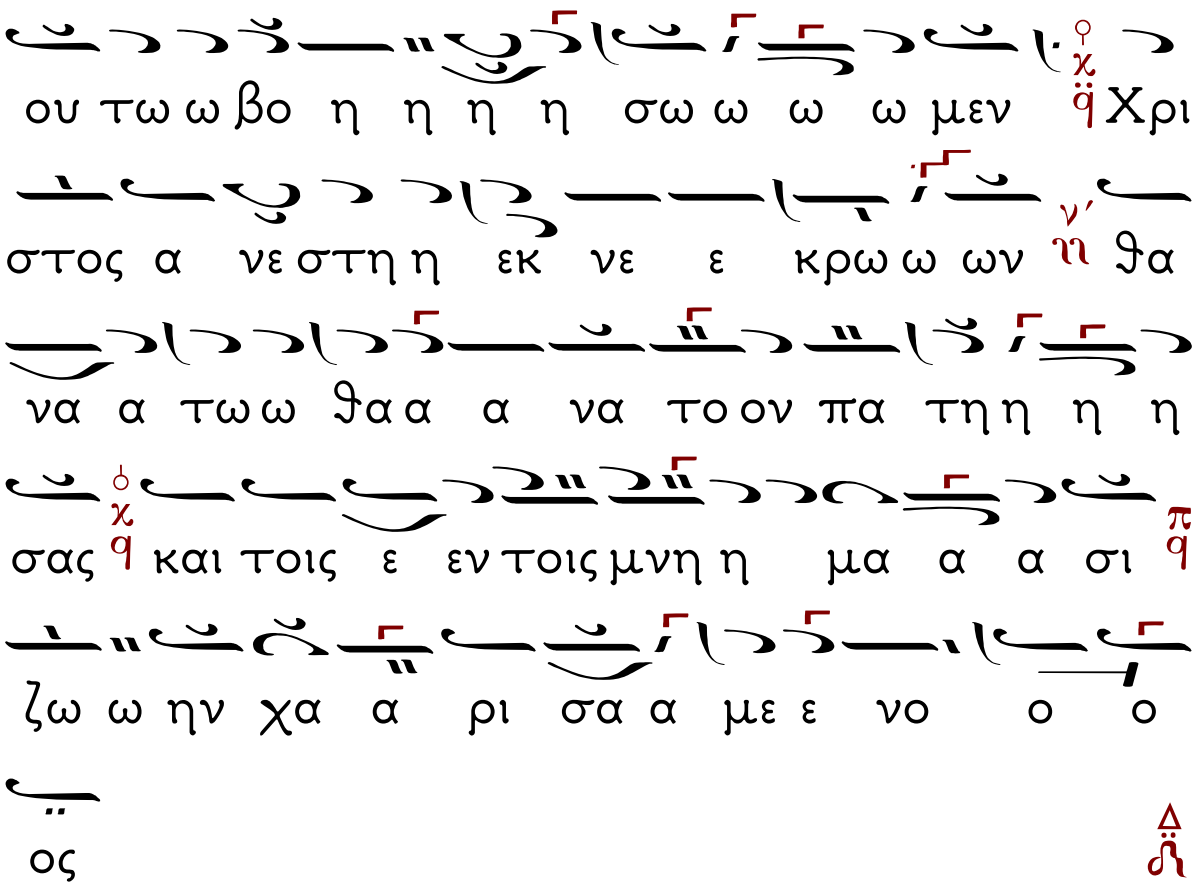
ου τω ω βο η η η η σω ω ω ω μεν Χρι
στος α νε στη η εκ νε ε κρω ω ων ϑα
να α τω ω ϑα α α να το ον πα τη η η η
σας και τοις ε εν τοις μνη η μα α α σι
ζω ω ην χα α ρι σα α με ε νο ο ο
ος

Δοξολογία. Ἦχος δεύτερος, Ἐπιλογές.

Ἦχος Δι

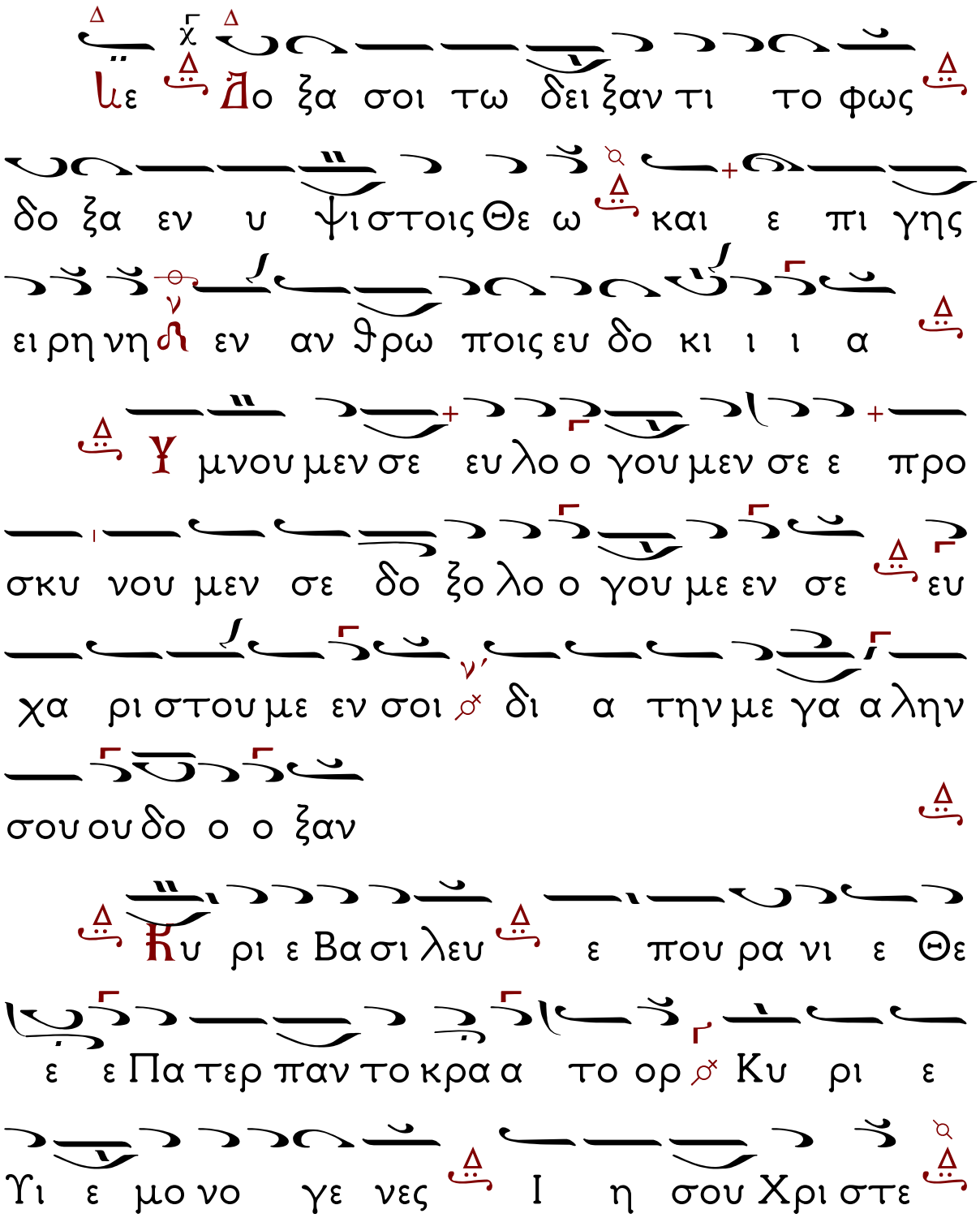

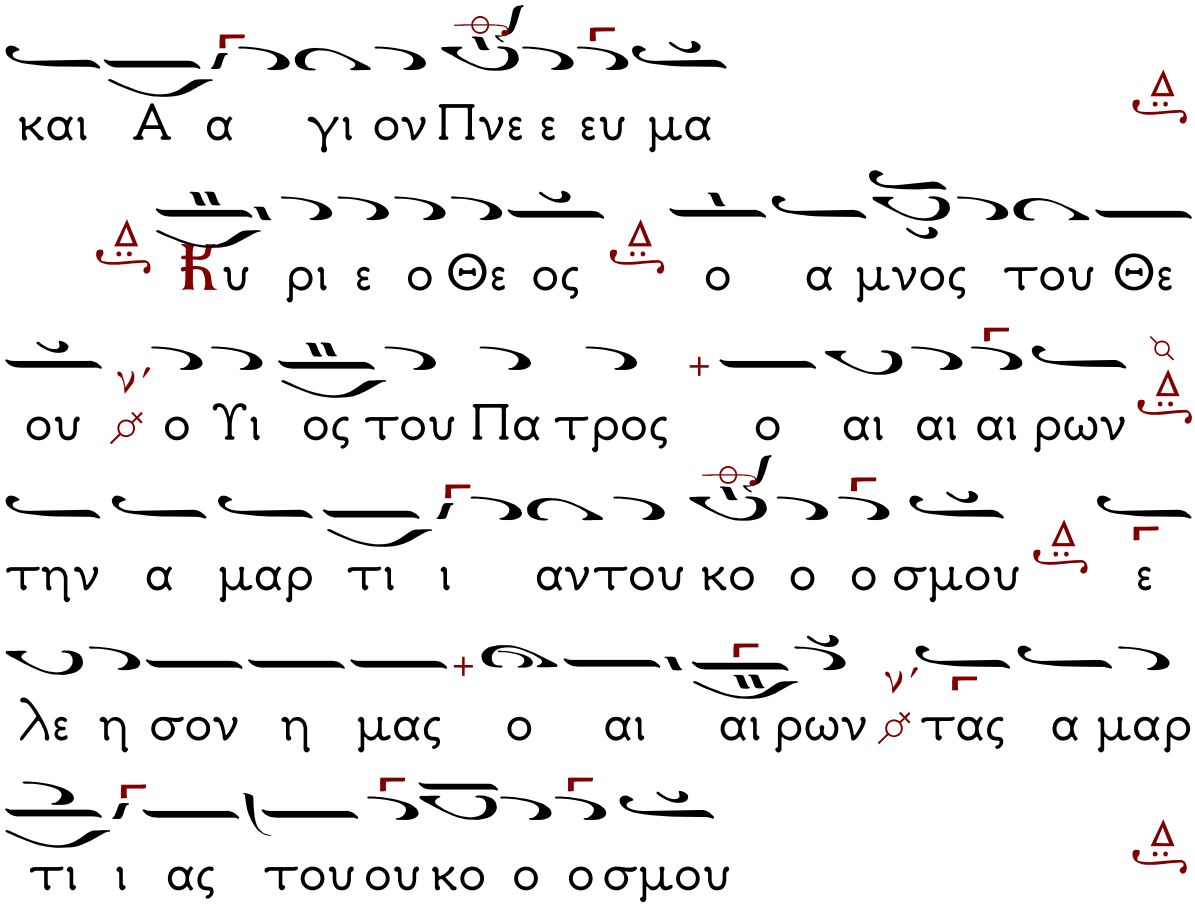
και Α α γι ον Πνε ε ευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε
ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων
την α μαρ τι ι αντου κο ο ο σμου ε
λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του ου κο ο ο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο
κα θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ
ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

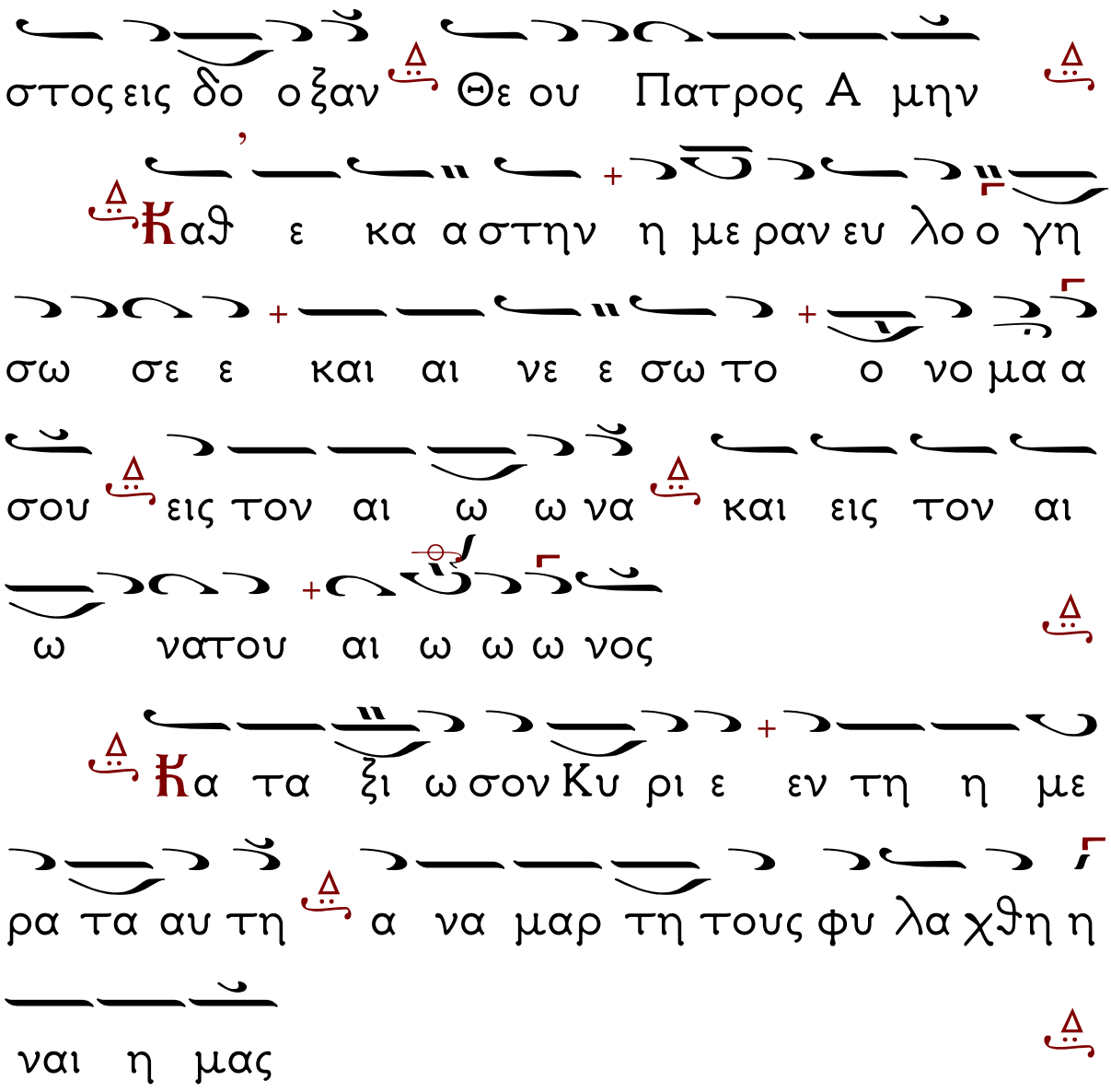
στος εις δο ξαν Θε ου Πατρος Α μην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο ο γη
σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α
σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι
ω νατου αι ω ω ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η
ναι η μας
Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε
τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω ω νας Α μην

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα α περ η λπι σα μεν ε

πι σε

Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι καιω μα τα α α σου (γ΄)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι την

ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

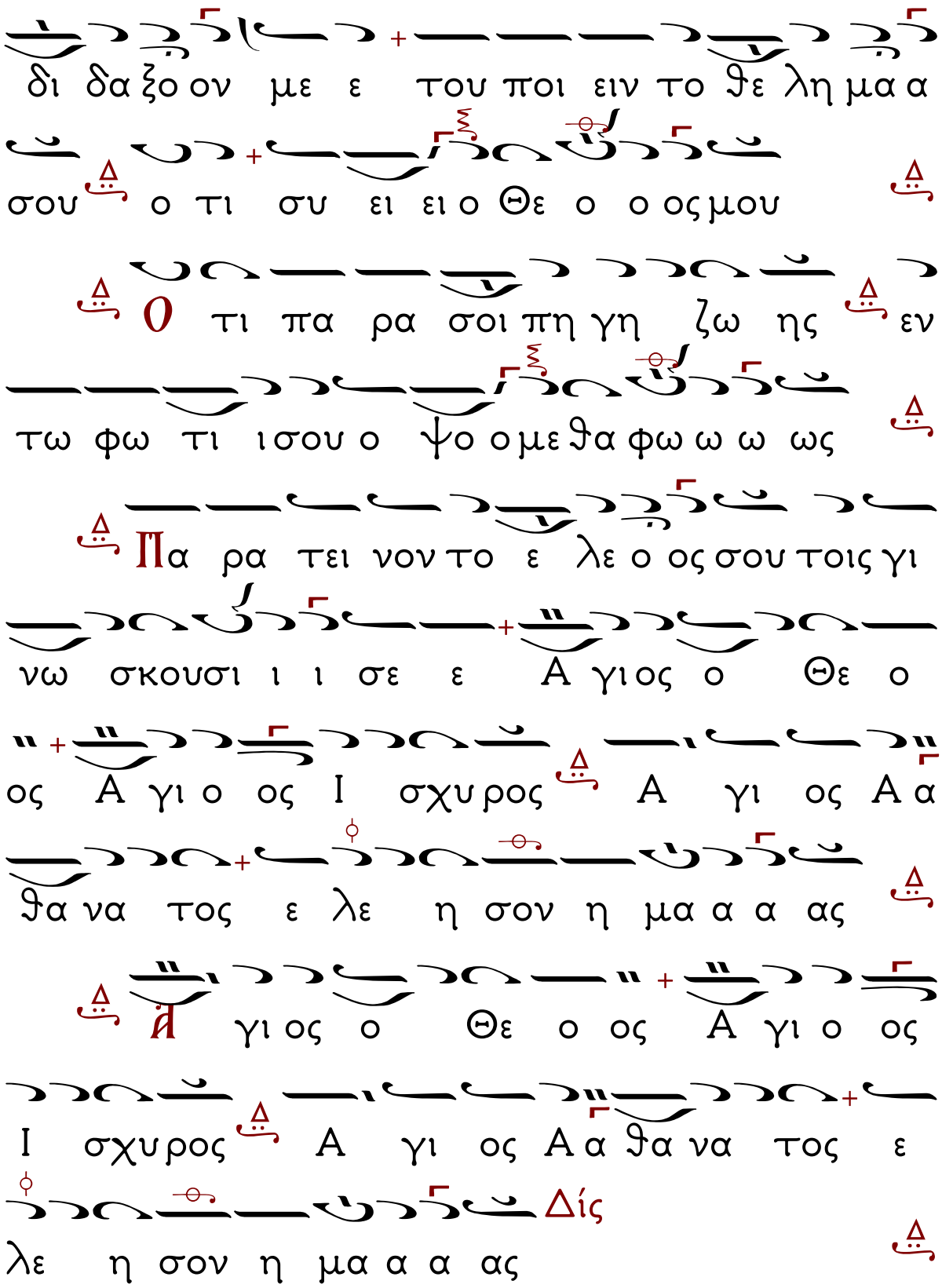
δι δα ξο ον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι ι σου ο ψο ο με θα φω ω ω ως
Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο
ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας
Ἀ γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος
Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε
λε η σον η μα α α ας
Δίς

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Α γι ος Α α θα να τος ε λε η

σον η μα α α ας

Ἀσματικὸν.

Α α α α α α α α γι ο

ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α γι ο ος

Ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ος

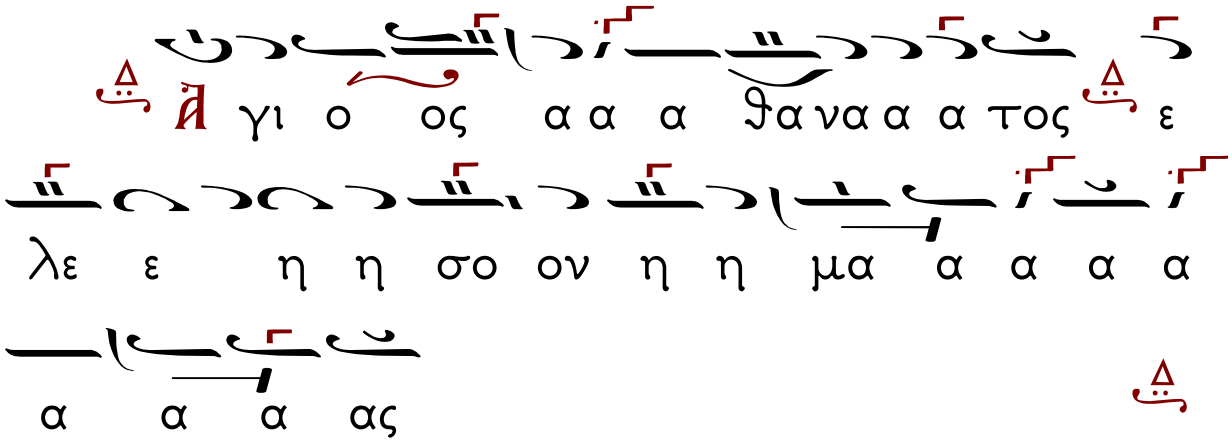
Ἅ γι ο ος α α α θα να α α τος ε
λε ε η η σο ον η η μα α α α α
α α α ας

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἦχος Δι

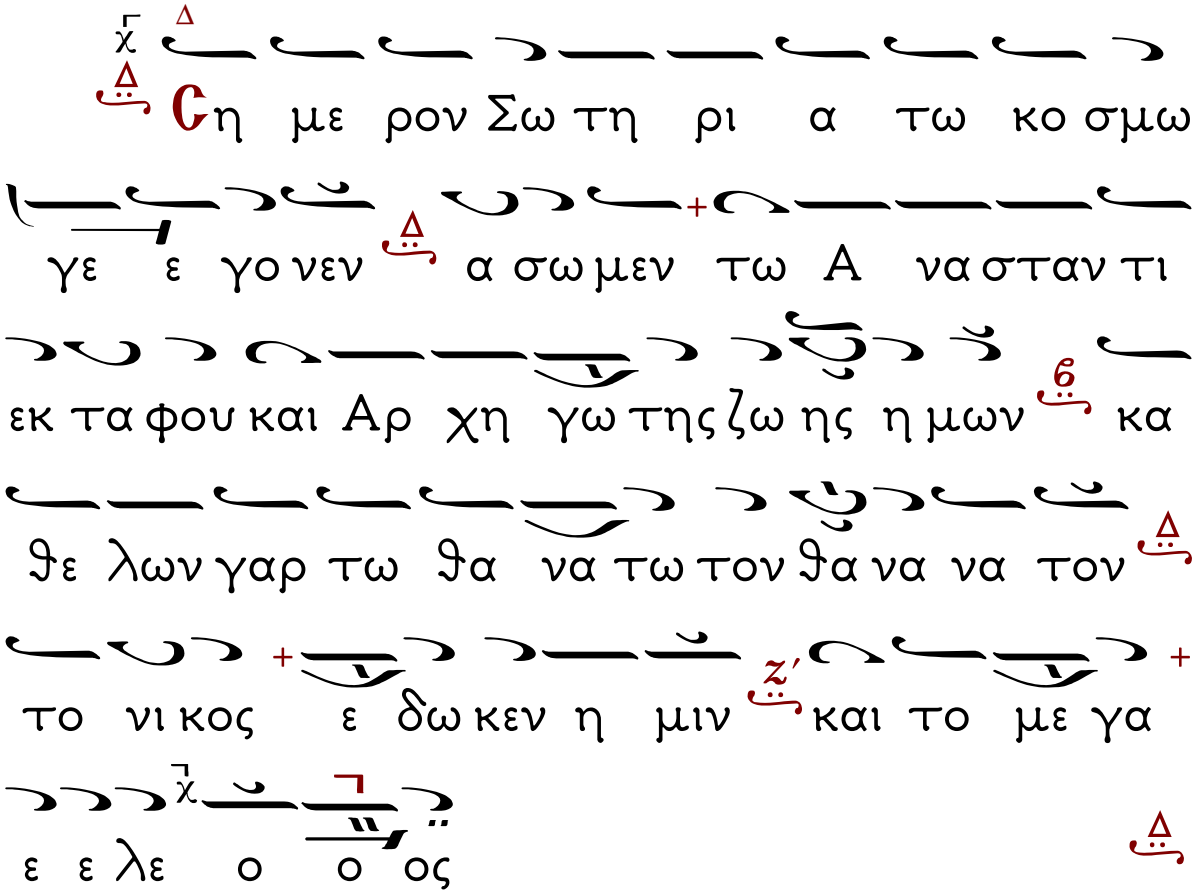

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.
«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἦχος λ̞ π̞ ϟ̞ Πα

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος

(Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δίς ὑπὸ τῶν χορῶν.)

Τὸ τρίτον.

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ
νε κρω ω ων θα να α τω θα α να α το
ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις
εν τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ο ο ο οο ο ο ος

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.
Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Σπ/χ. α΄. Ἀλ λα λα ξα τε τω Κυ ρι ω πα σα η γη

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Σπ/χ. β΄. Ψα λα τε δη τω ο νο μα τι αυ του δο τε δο ξαν εν αι νε σει αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Σπ/χ. γ΄. Βι πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ερ γα σου Εν τω πλη θει της δυ

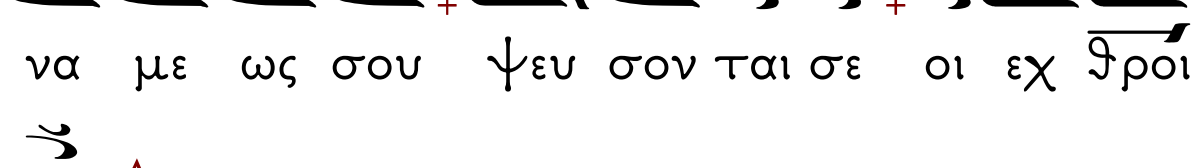
να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι

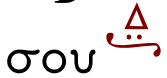
σου

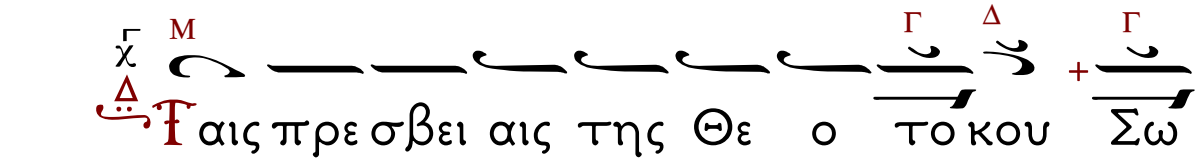
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπ/χ. δ'.

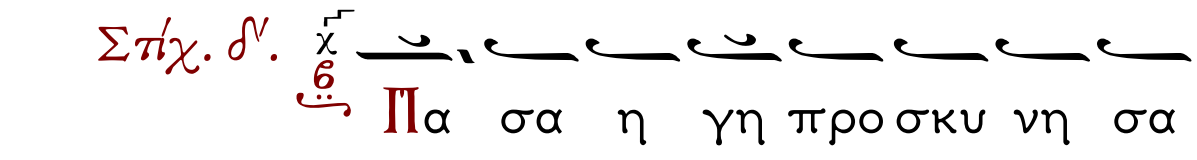
Πα σα η γη προ σκυ νη σα

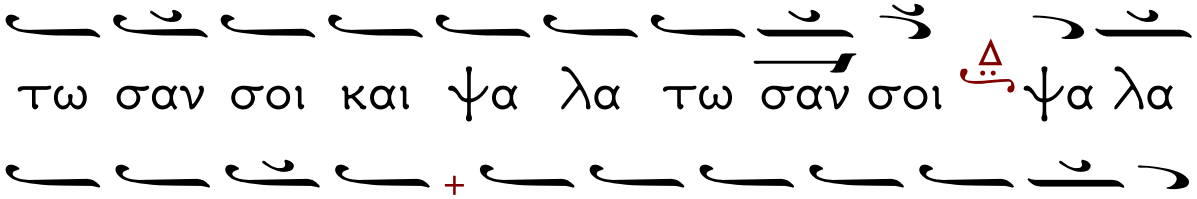
τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα

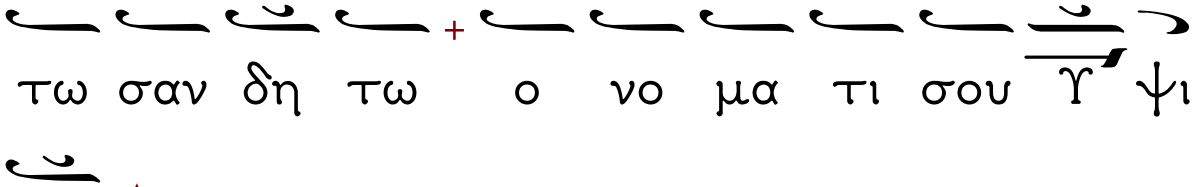
τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι

στε

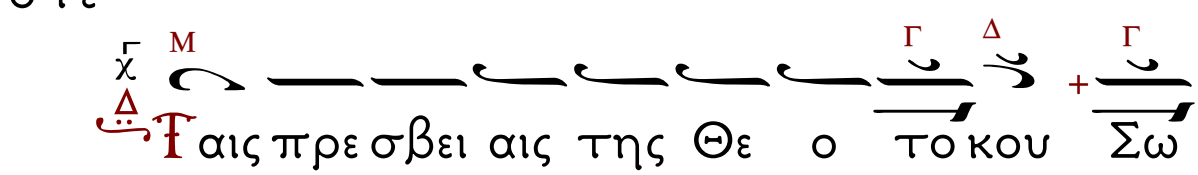
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

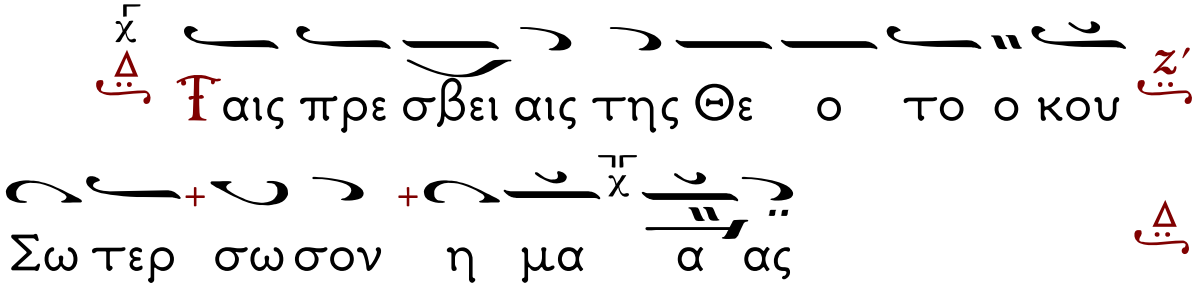

Ἀντίφωνον β΄.

Σπ/χ. α΄.

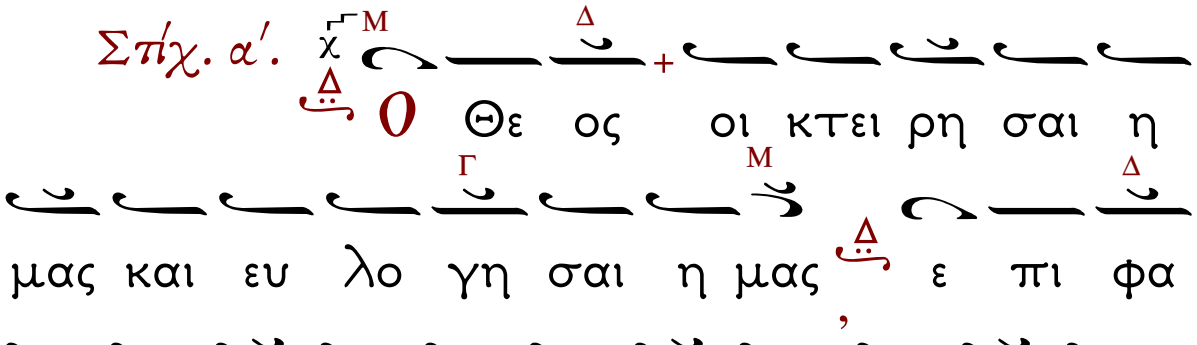

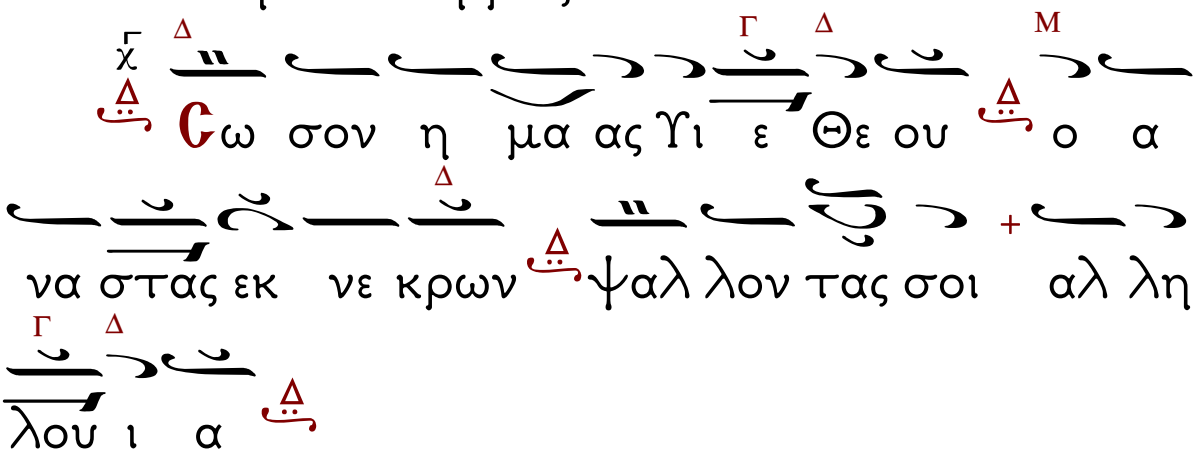

Σπ/χ. β'. Γου γνω ναι εν τη γη την ο δον σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι ον σου

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπ/χ. γ'. Ε ξο μο λο γη σα σθω σαν σοι λα οι ο Θε ος ε ξο μο λο γη σα σθω σαν σοι λα οι πάν τες

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

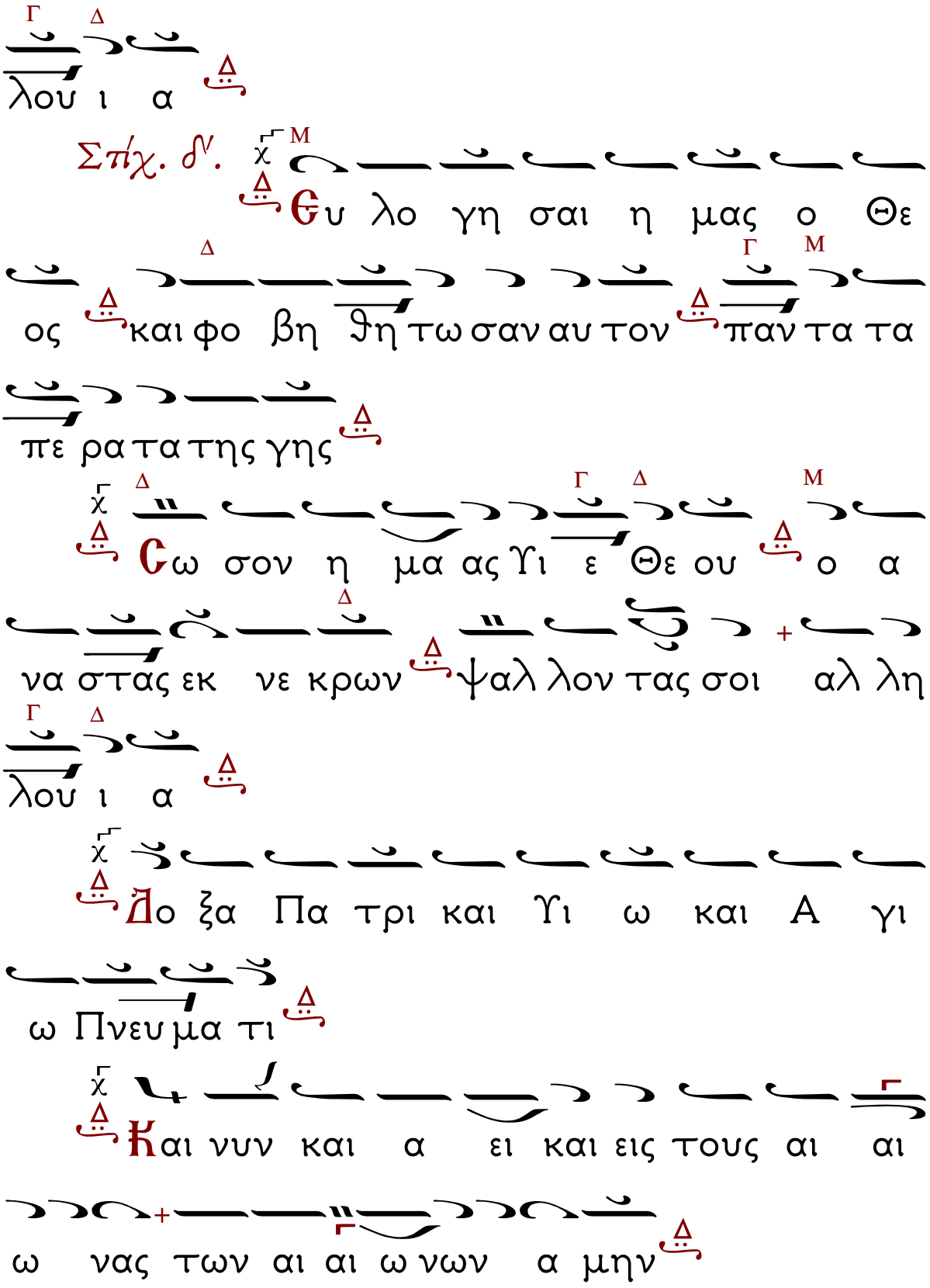
λου ι α
Σπχ. δ'.
Ευ λο γη σαι η μας ο Θε
ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα
πε ρα τα της γης
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

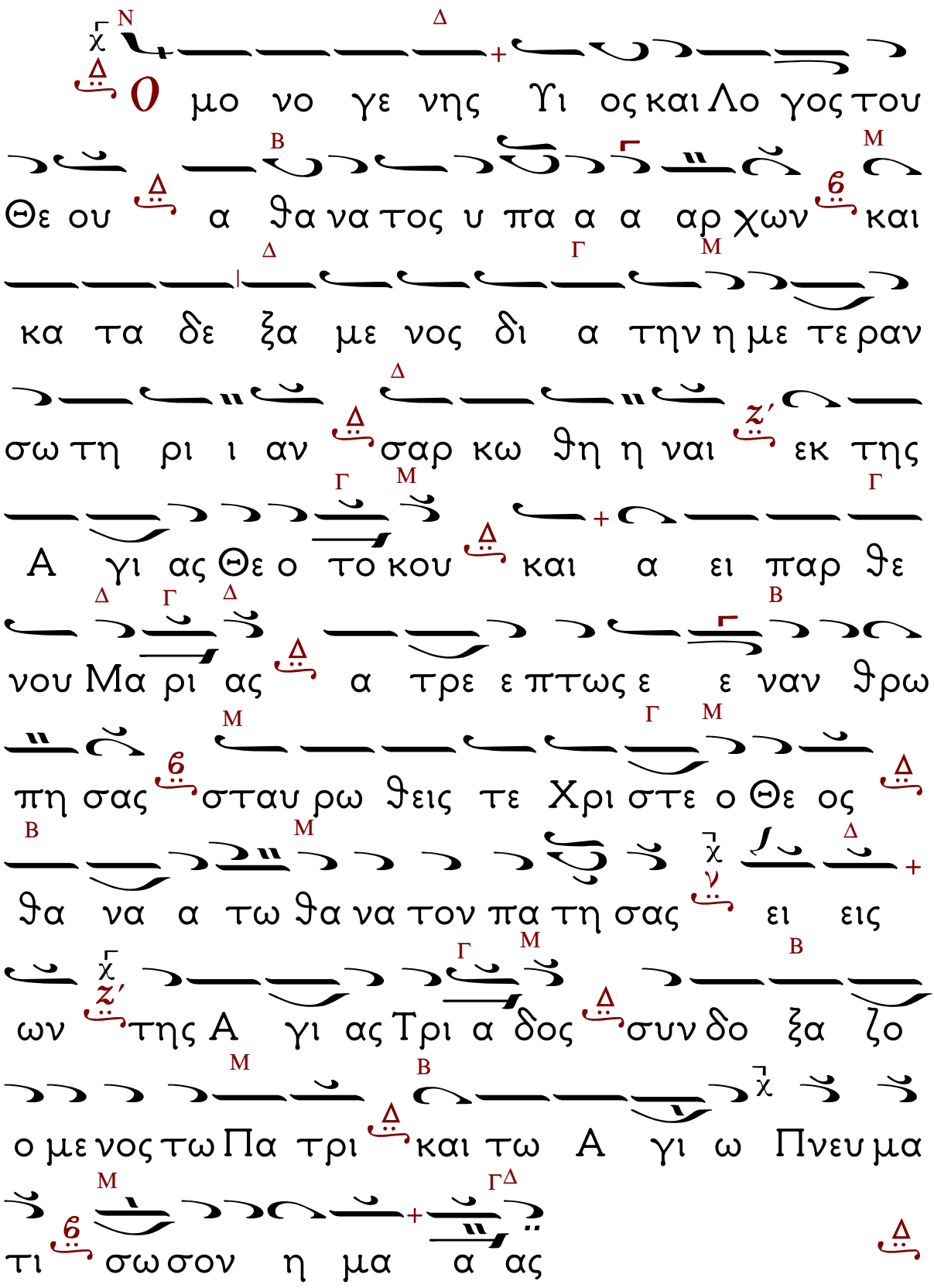
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του
Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και
κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι εκ της
Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε
νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε ναν θρω
πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις
ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦχος λ πλ. Πα

Σπχ. α΄. Ἀ να στη τω ο Θε ος και

δι α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ

του και φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ

του οι μι σουν ταις αυ τον

Χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ος

Σπχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτω-

σαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Σπ́χ. γ'.

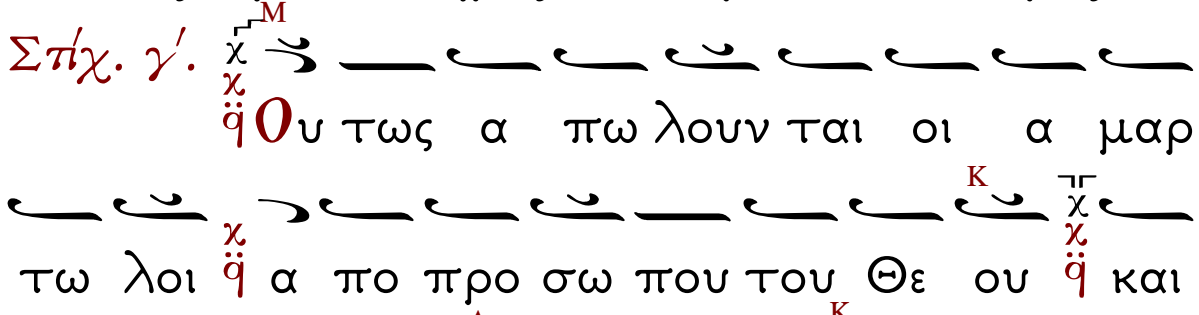

Σπ́χ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

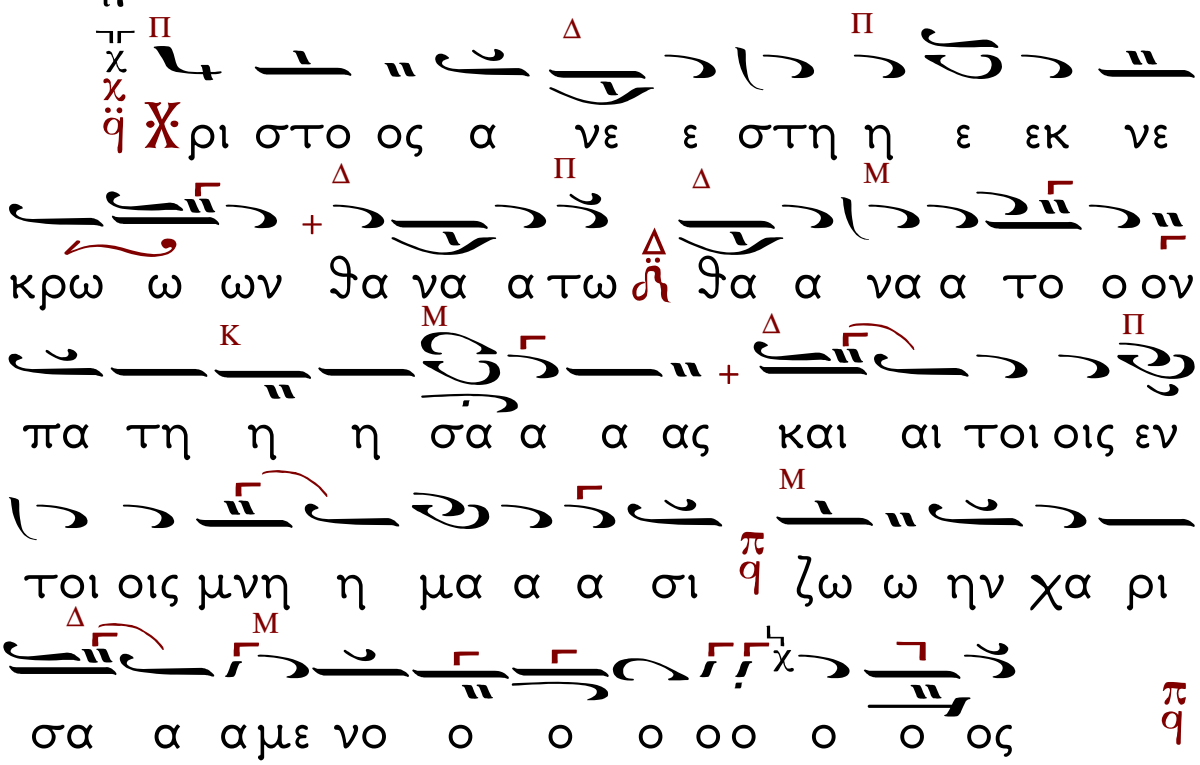

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι

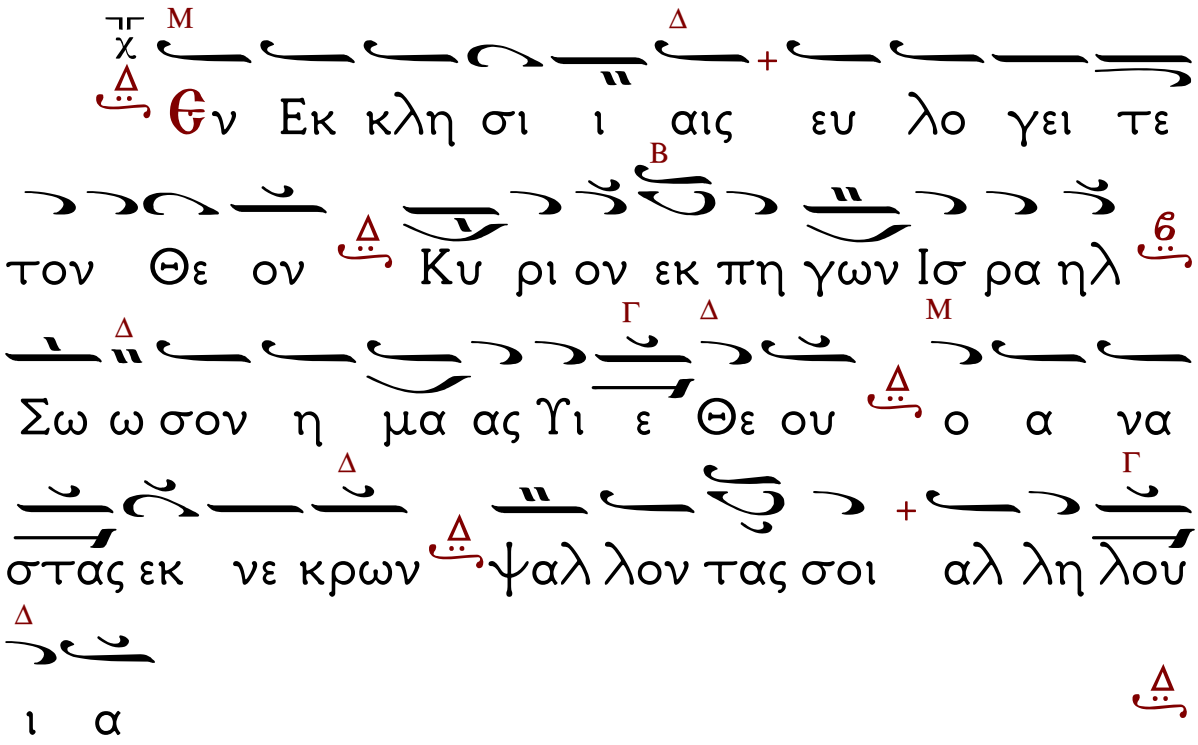

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β.

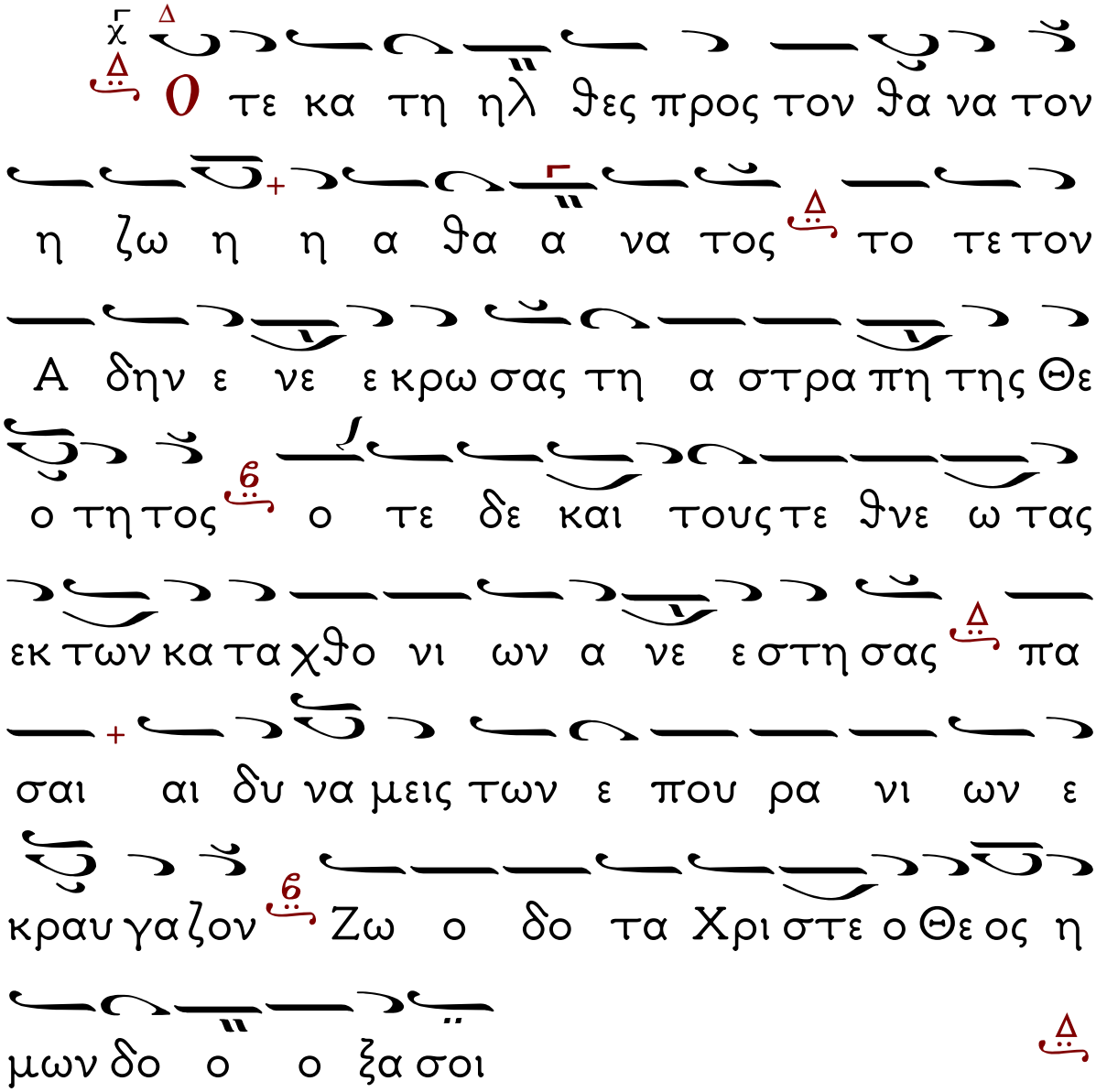

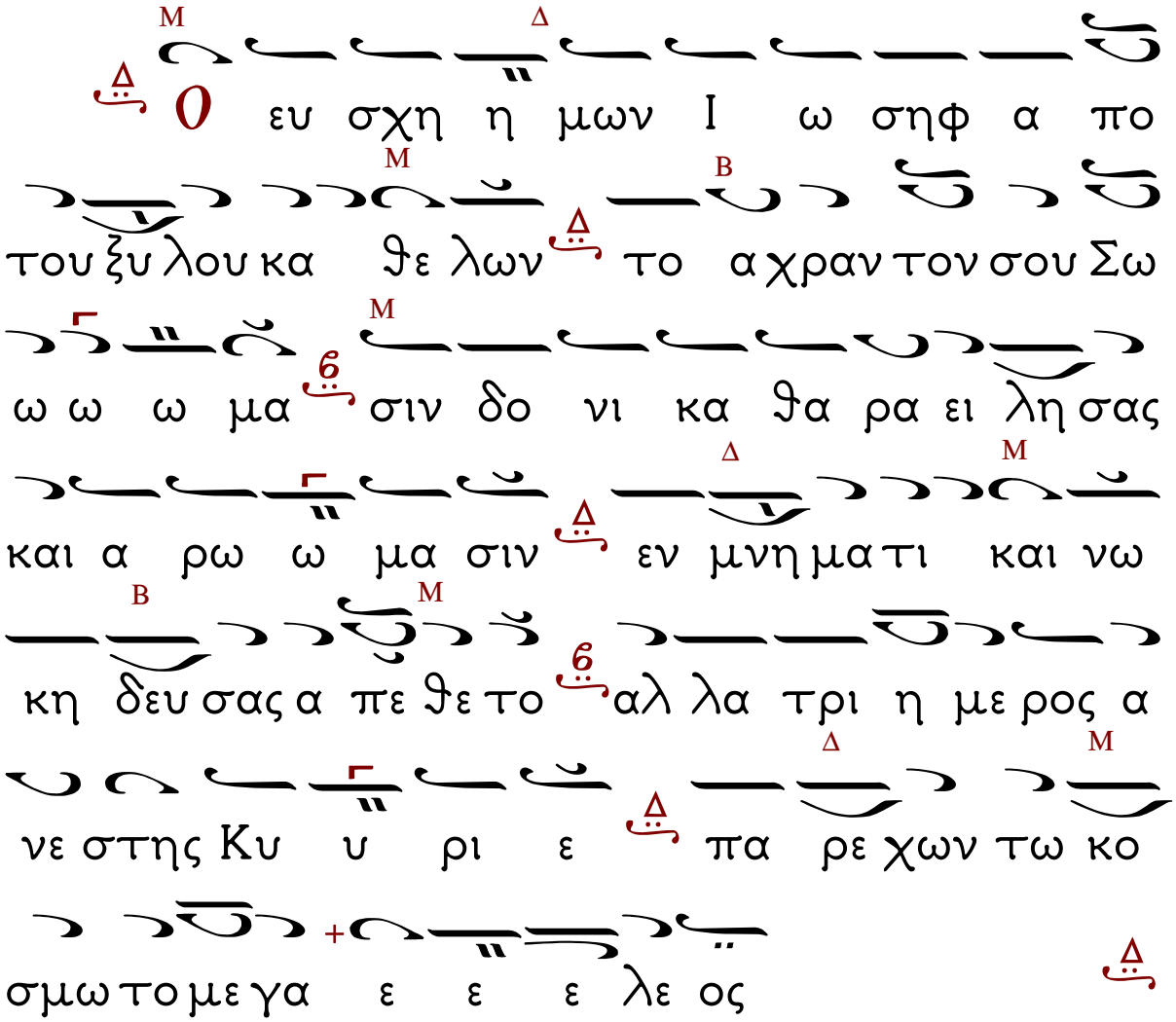
Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
του ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου Σω
ω ω ω μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας
και α ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και νω
κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α
νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο
σμω το με γα ε ε ε λε ος

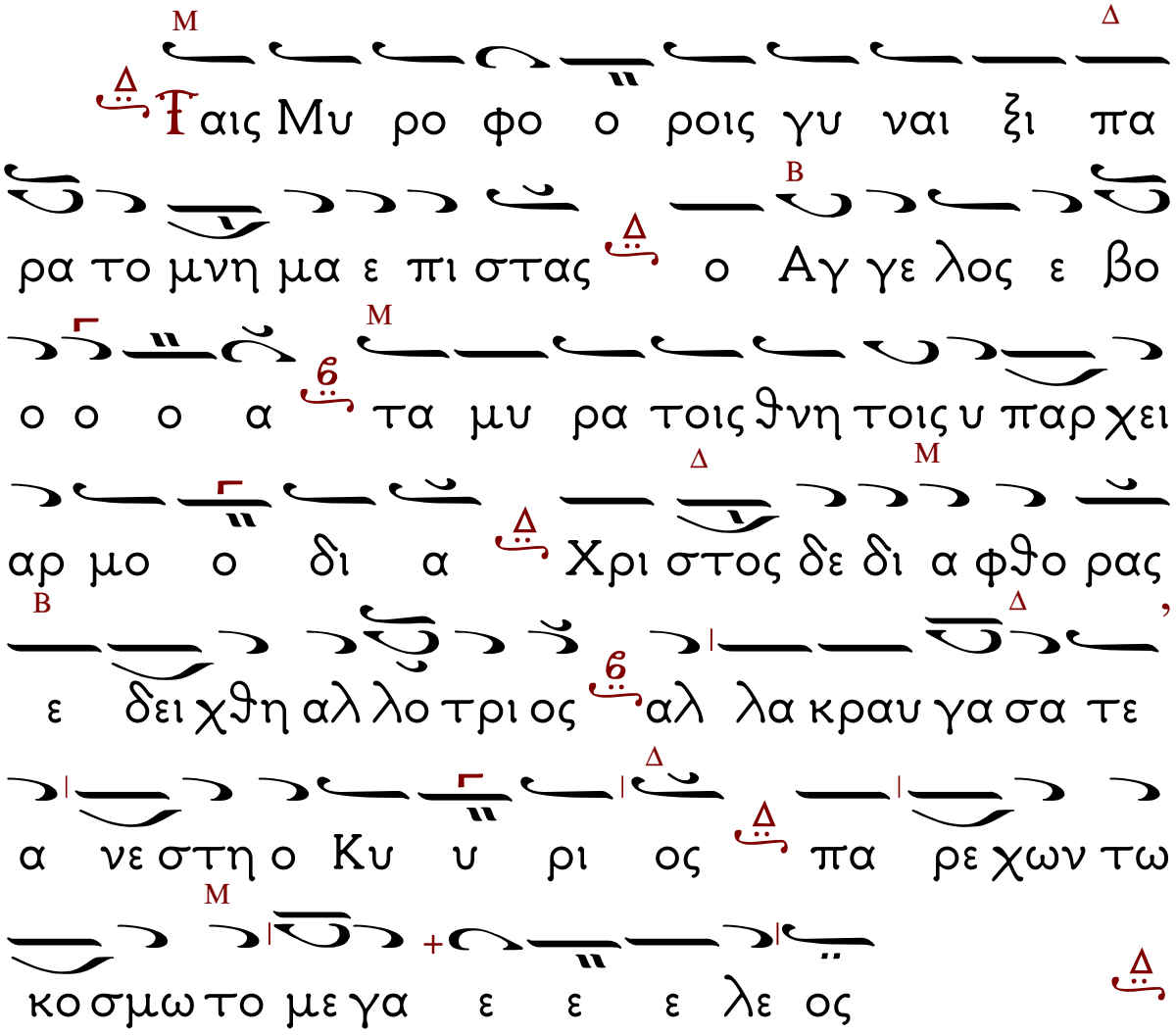

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ἦχος ⸎ Δι

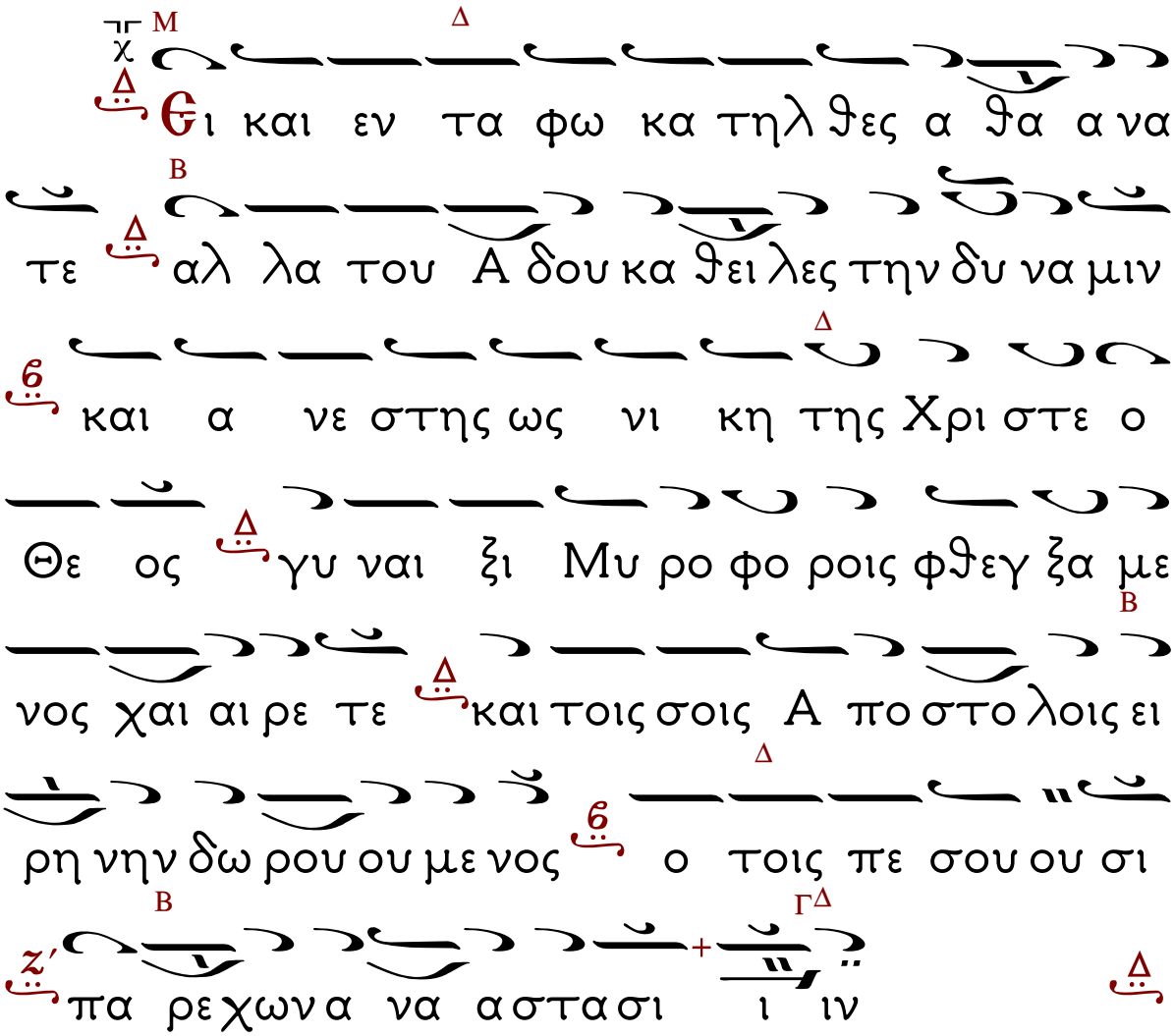

Τὸ αὐτό Κοντάκιον εἰς Ἦχον πλ. δ᾽.

Ἦχος λ̀π̀ δ̀ Γα

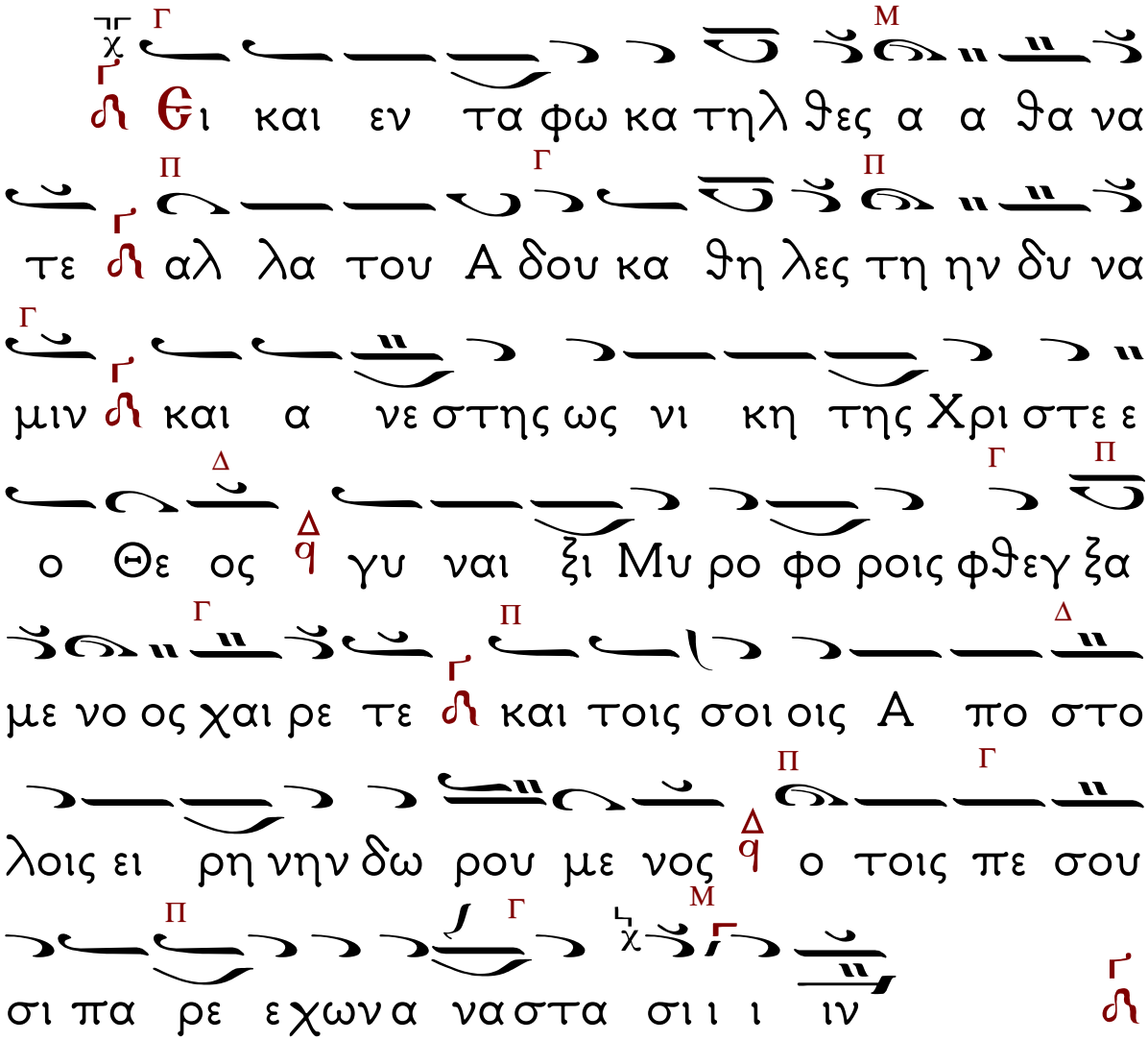

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Προκείμενον. Ἦχος β΄.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ Δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα,

οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἰερουσαλὴμ σφόδρα, πολύς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος β΄.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»,
«Ὁ ἄγγελος ἐβόα …, Φωτίζου, φωτίζου».

Ἦχος δ Πα

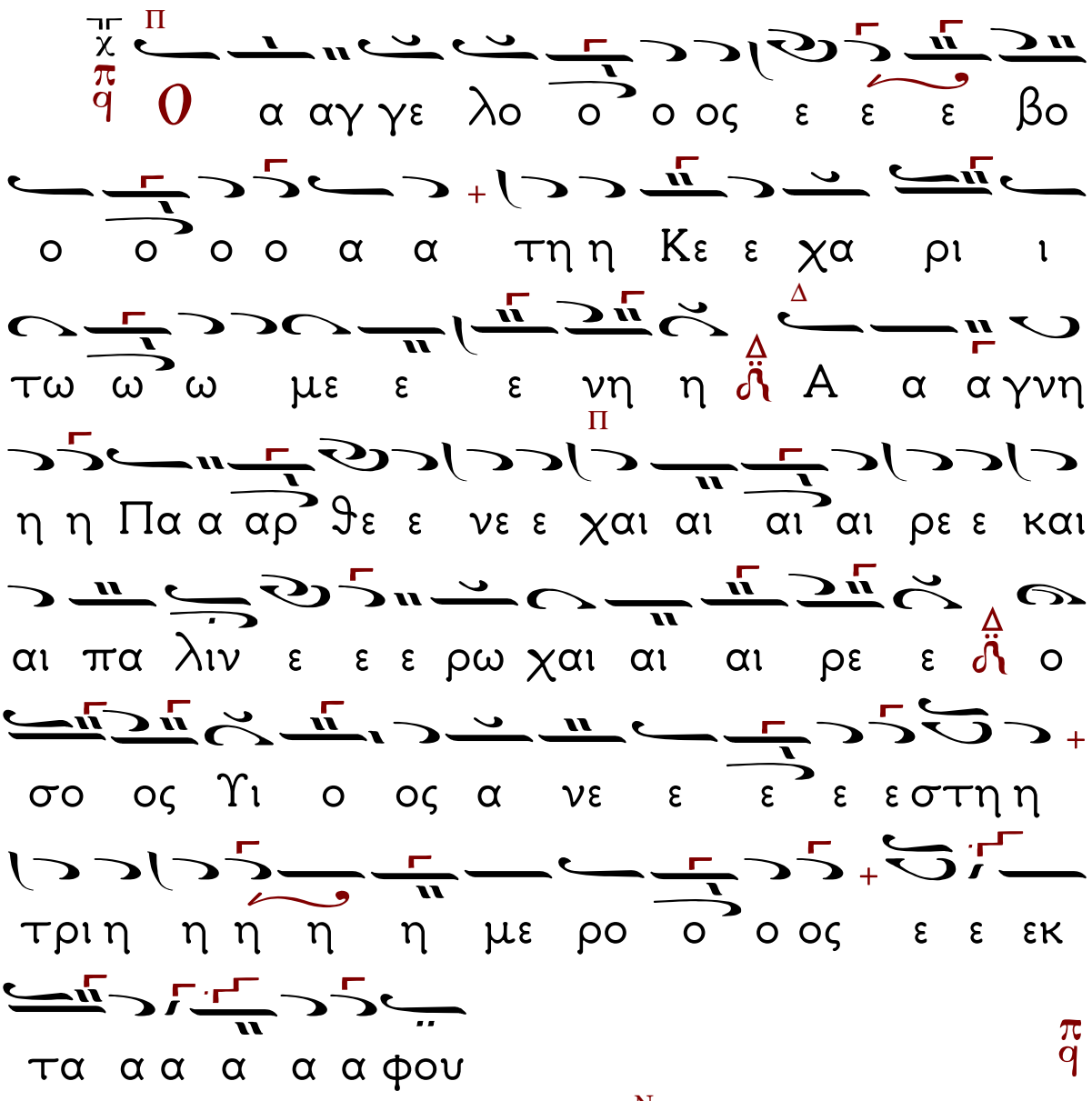

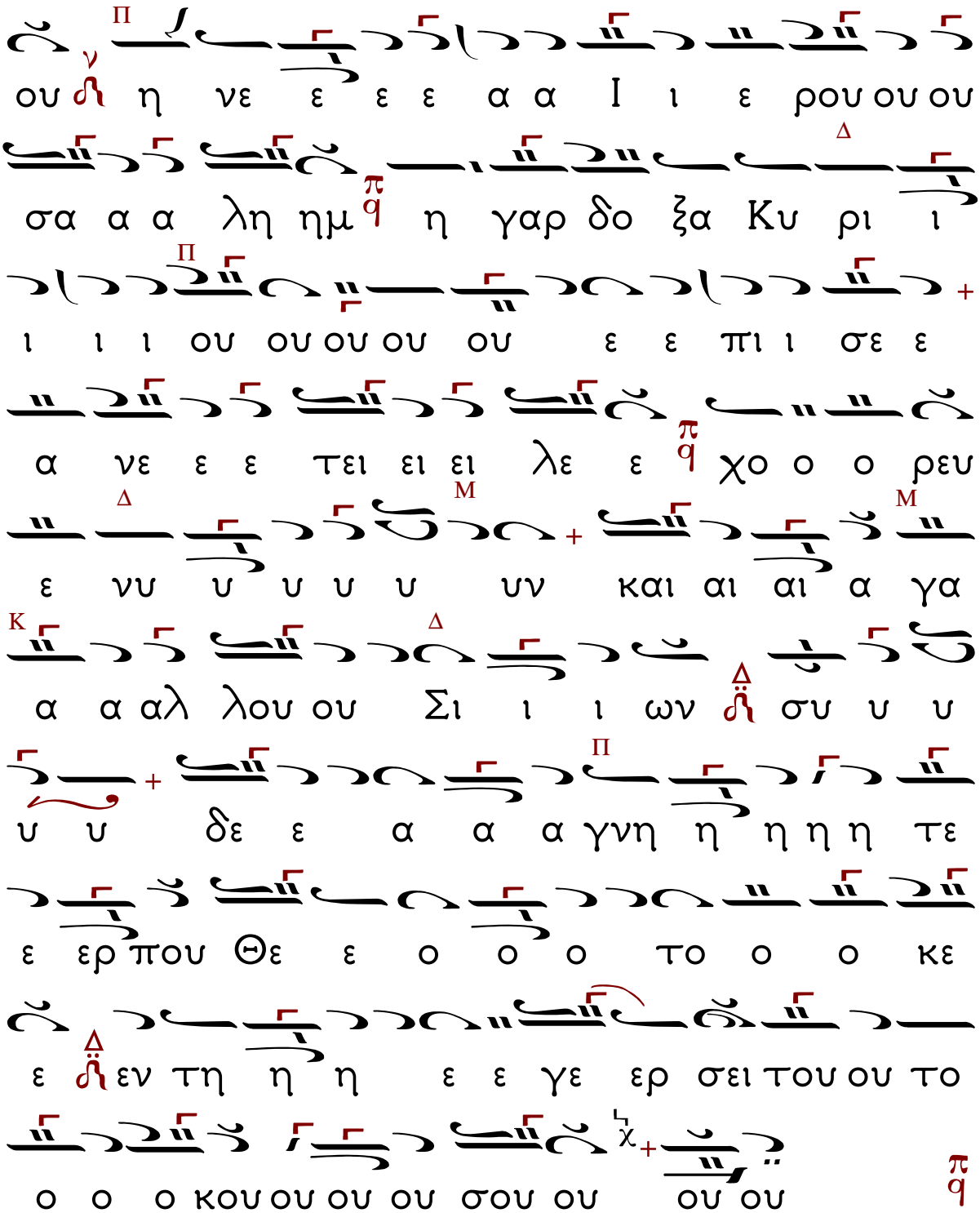
ου η νε ε ε ε α α Ι ι ε ρου ου ου
σα α α λη ημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι
ι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε
α νε ε ε τει ει ει λε ε χο ο ο ρευ
ε νυ υ υ υ υ υν και αι αι α γα
α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ
υ υ δε ε α α α γνη η η η η τε
ε ερ που Θε ε ο ο ο το ο ο κε
ε εν τη η η ε ε γε ερ σει του ου το
ο ο ο κου ου ου ου σου ου ου ου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος λ̞ πο̞ Πα

Π Μ Δ Κ Δ

Ψε Cωωμα Χρι ι ιστου ου με τα λα

Π Μ Κ Δ Κ

αβε ε τε ε ε ε πη γη η ης Δ α θα

χ

να α του γε ε ευ σα α α α σθε ε ε

ε χ

Στίχος. Π

Με γα το μυ στη ρι ον της

Σης Χρι στε ε Α να στα σε ως χ

Μ Κ Π Κ

Cωωωωω ω ωμα Χρι ι ιστου ου χ

Δ Π Μ Κ Δ

με τα λα αβε ε τε ε ε ε πη γη η ης Δ

Κ

α θα να α του γε ε ευ σα α α α σθε

ε ε ε χ

Στίχος. Δει πνω πα ρα γε γο νας ε κων

πα θος ο Α θα να τος

Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

α θα να α του γε ε ευ σα α α σθε

ε ε ε

Στίχος. Ο τε και ο Α δης ε πι κραν

θη λο γο θε του με νος ψυ χα ας

α φαι ρου με νος

Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

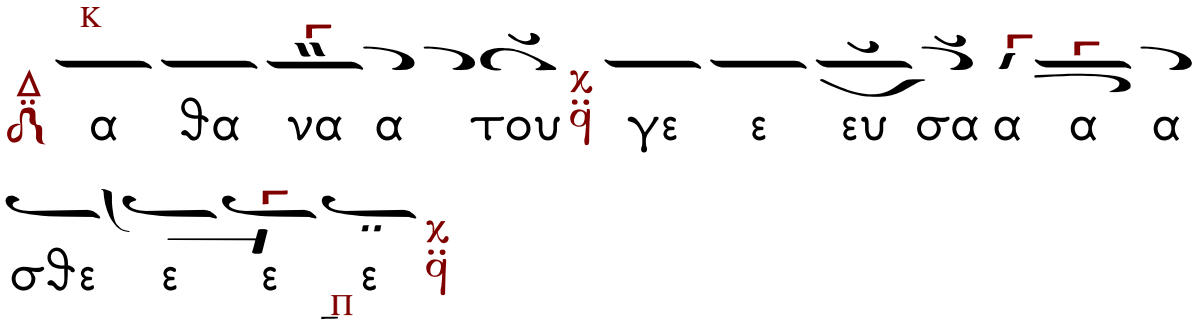

Στίχος. Το τε και Μα ρι α η μυ ρι

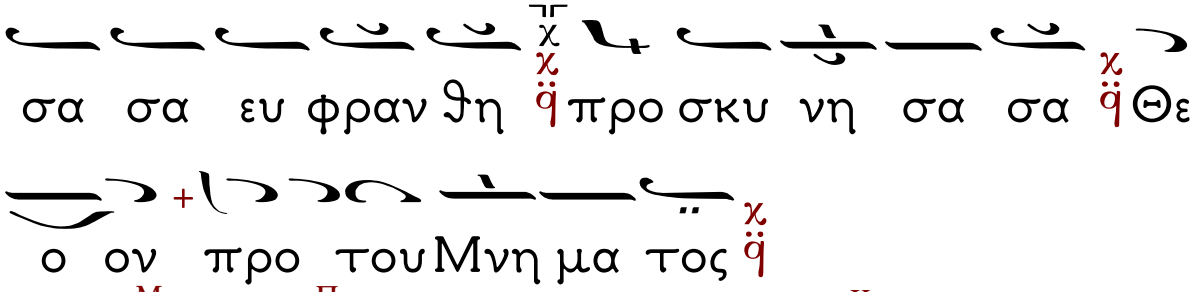

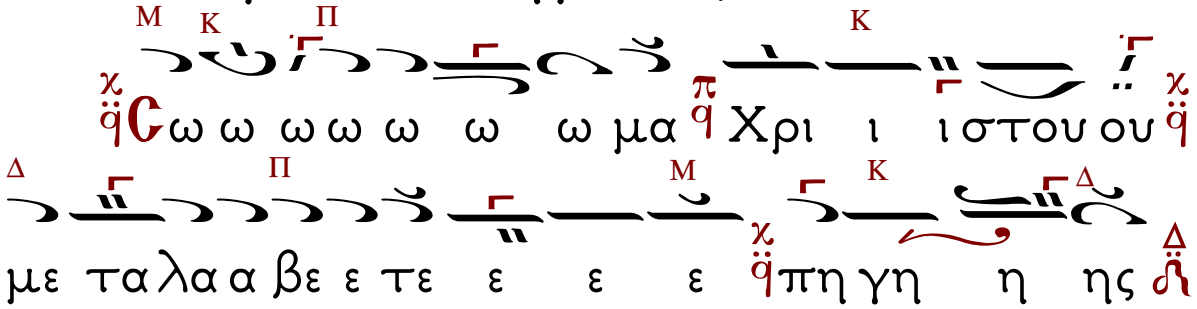

Στίχος. Ϭι πα τε τω Πε τρω και τοις λοι

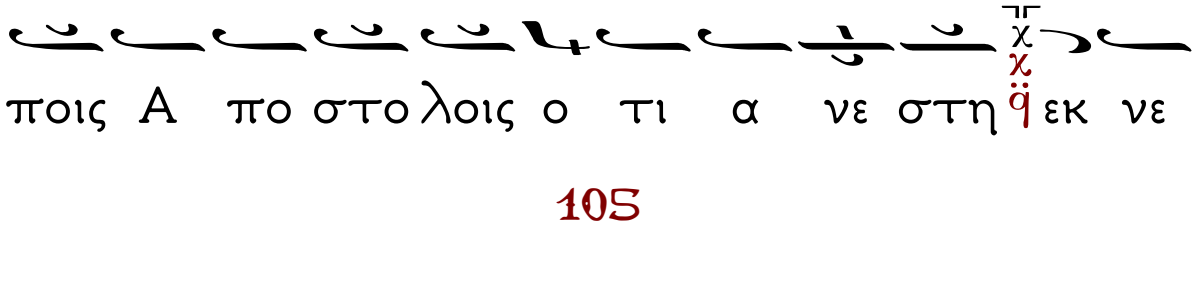

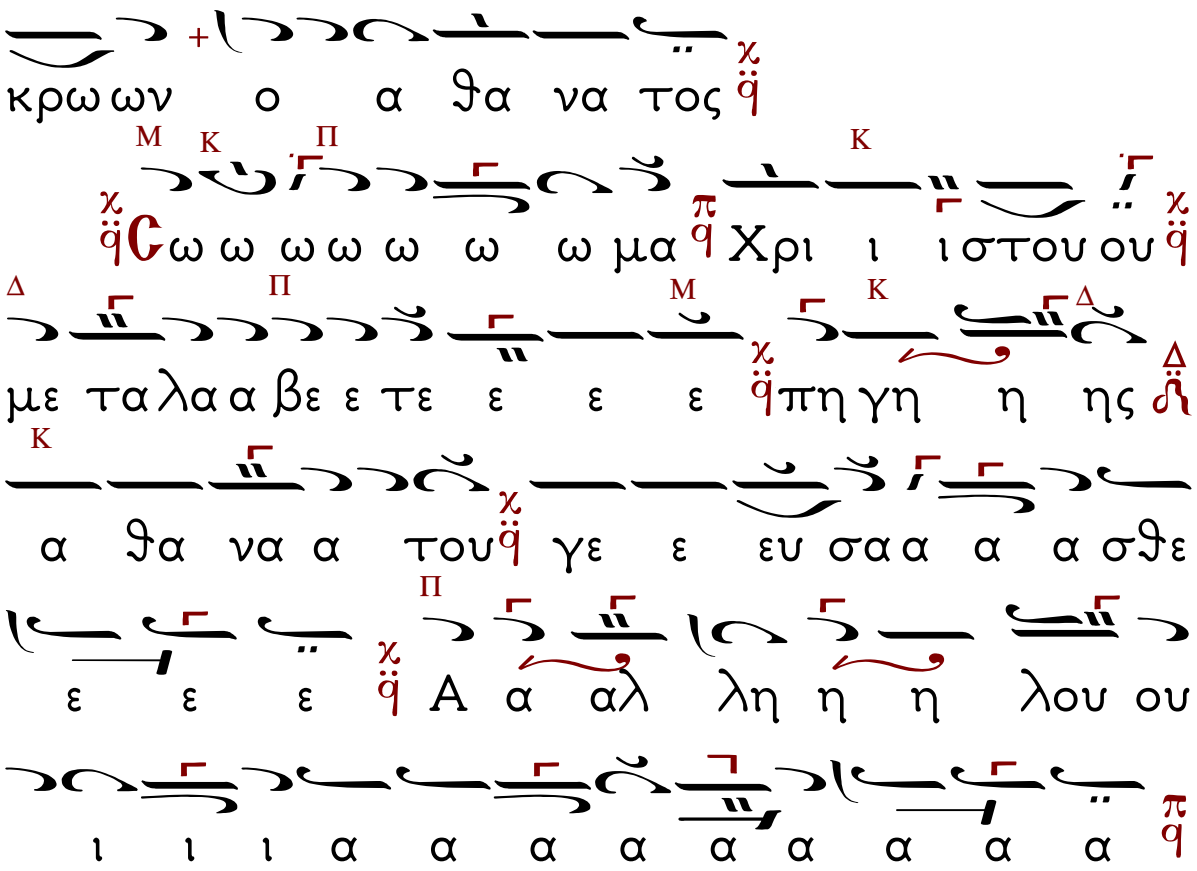
κρω ων ο α θα να τος
Ϲω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
α θα να α του γε ε ευ σα α α α σθε
ε ε ε Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεία Κοινωνία.

Ἦχος λ πλ. α΄ Πα

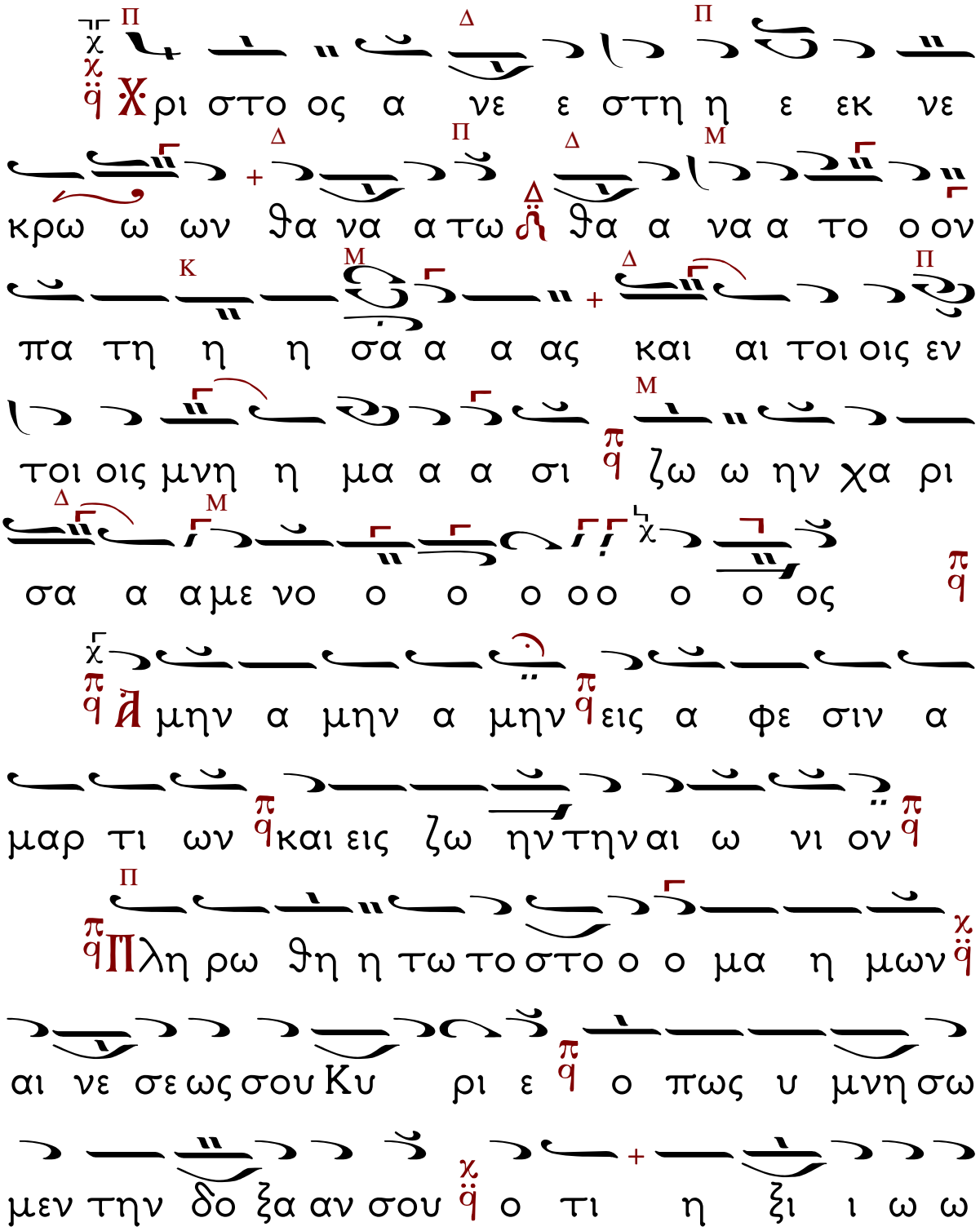

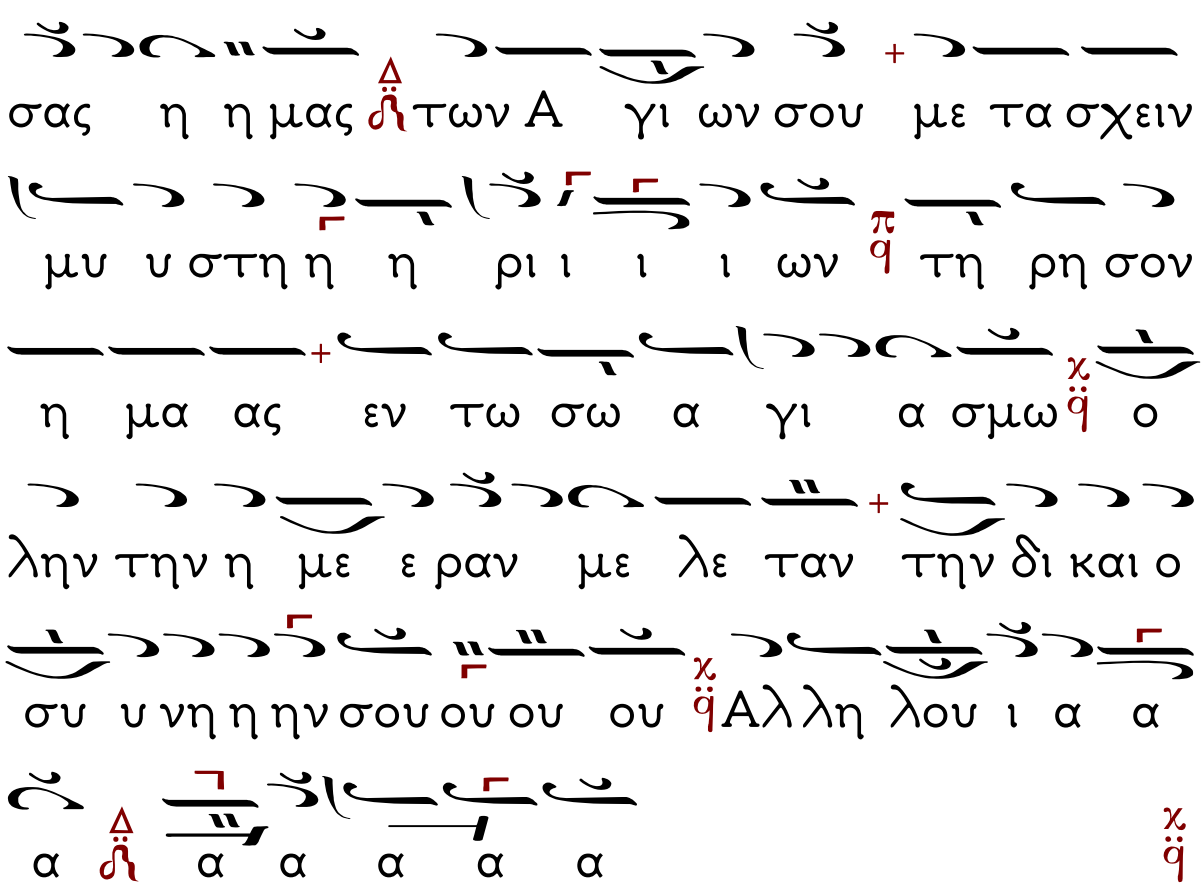
σας η η μας των Α γι ων σου με τα σχειν
μυ υ στη η η ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μα ας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο
συ υ νη η ην σου ου ου ου Αλ λη λου ι α α
α α α α α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

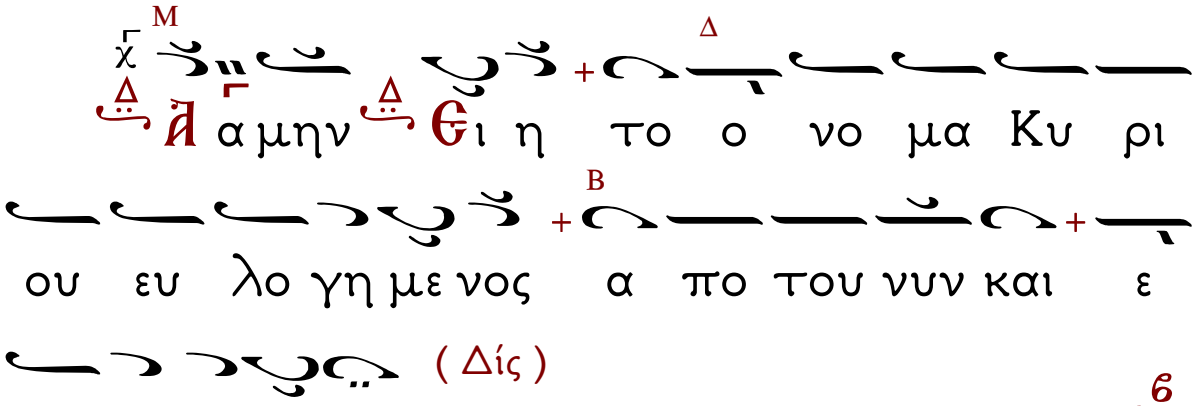

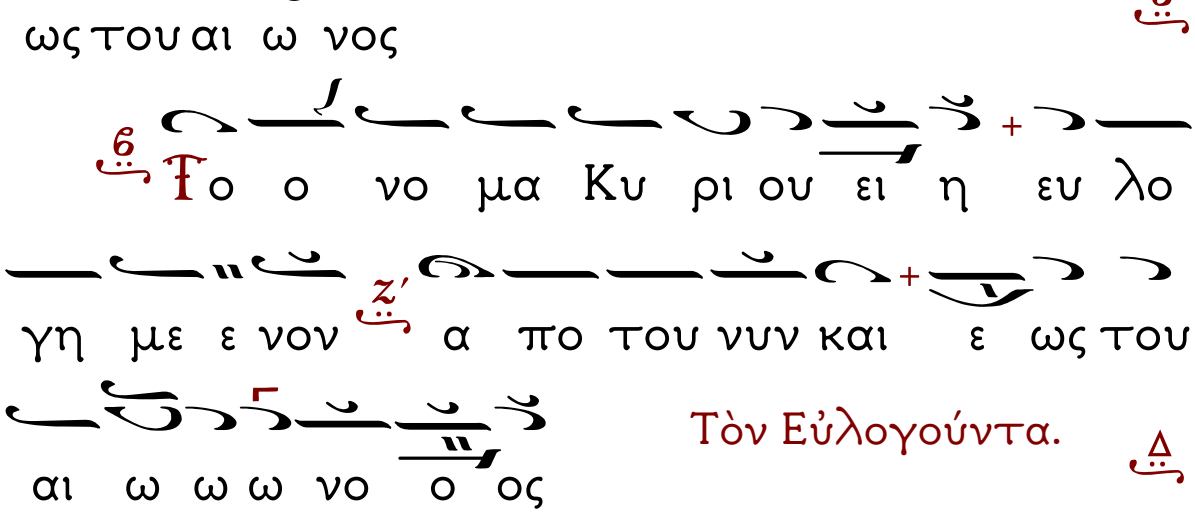

Τὸν Εὐλογούντα.

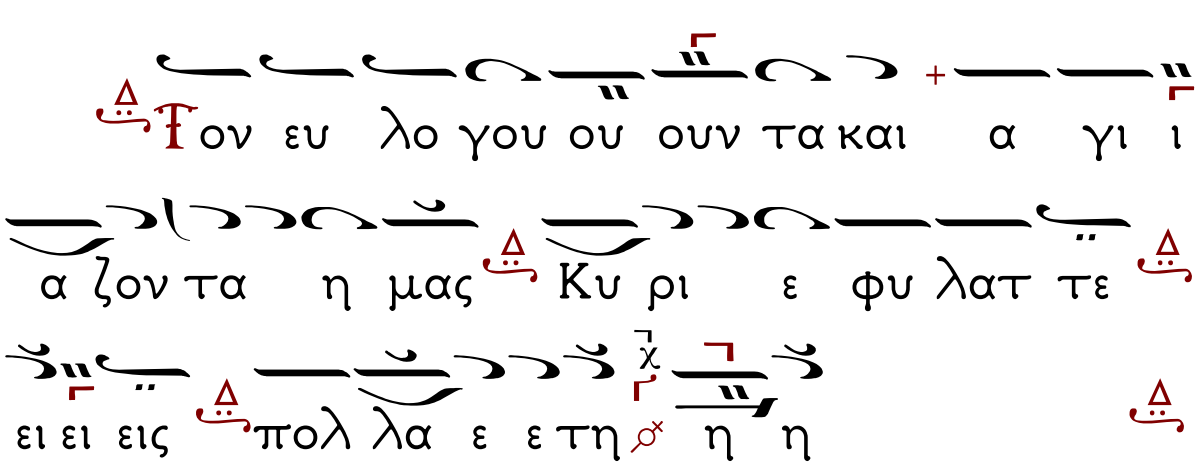

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.